

การพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ศรัณย์รัชต์ สุภรณ์พานิช

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา 2556
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

THE DEVELOPMENT OF CONSTRUCTIVISM AND
COOPERATIVE LEARNING-BASED INSTRUCTION TO
ENHANCE CREATIVE ENGLISH WRITING SKILL FOR
MATTAYOM SUKSA 4 STUDENTS

SARANRAT SUPORN PANICH

A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Educational Program in Curriculum and Instruction

Academic Year 2013

Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ชื่อเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ชื่อผู้วิจัย ศรัณย์รัชต์ สุภรณ์พานิช

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน

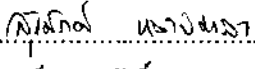
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อินทรสมพันธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รองศาสตราจารย์ ดร.วิโพทธิ์ วัฒนานิมิตกุล

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เขียมสะอาด)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ หลามมาลา)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อินทรสมพันธ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิโพทธิ์ วัฒนานิมิตกุล)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมสุรีย์ เขียมทอง)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ดร.เพ็ญพร ทองคำสุก)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียน แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ชื่อผู้วิจัย	ศรัณย์รัชต์ สุภรณ์พานิช
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อินทรสมพันธ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.วิโพภรณ์ วัฒนานิมิตกุล
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 2) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนवलนครศิวิทยา กรมวังกลางเกษก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ สถิติ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย 1) ทฤษฎี/หลักการ/แนวคิดของรูปแบบ ซึ่งมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยการปฏิบัติจริง 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 3) กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบมี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอประเด็น ขั้นที่ 2 ขั้นร่วมมือทำ ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบความจำ ขั้นที่ 4 ขั้นกลุ่มสัมพันธ์ ขั้นที่ 5 ขั้น

ปรับปรุงแก้ไข 4) ผลที่ผู้เรียนได้รับตามรูปแบบ ผู้เรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

2. นักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : การพัฒนารูปแบบการสอน แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ การเรียนแบบร่วมมือ การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

Title   **The Development of Constructivism and Cooperative Learning-Based Instruction to Enhance Creative English Writing Skill for Mattayom Suksa 4 Students**

Author   **Saranrat Supornpanich**

Program   **Curriculum and Instruction**

Major Advisor   **Assistant Professor Dr.Wichian Intarasompan**

Co-advisor   **Associate Professor Dr.Wirot Wattananimitkul**

Academic Year   **2013**

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop the constructivism and cooperative learning-based instruction to enhance creative English writing skill for Mattayom Suksa 4 students and 2) to compare the creative English writing skill for Mattayom Suksa 4 students between before and after learning through constructivism and cooperative learning-based instruction. The sample included 35 Mattayomsuksa 4 students from Nuannoraditwittayakom ratchamagklapisek School under Bangkok Educational Service Area Office 1, in the 2nd semester, academic year 2013. The research instruments consisted of lesson plans and creative English writing test. Data was statistically analyzed in mean, standard deviation, and t-test.

The findings revealed as follows:

1. The constructivism and cooperative learning-based instruction to enhance creative English writing skill for Mattayom Suksa 4 students incorporated 4 components: 1) theory/ principle/ concept focusing on practicality 2) instructional objective 3) instructional methods with 5 processes: presentation, practice, cognitive test, group dynamics, and improvements and 4) learning outcomes.

2. The creative English writing skill for Mattayom Suksa 4 students after learning through constructivism and cooperative learning-based instruction was significantly higher ($p < .01$).

Keywords: Constructivism, Cooperative Learning, Creative English Writing

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี เพราะได้รับความเมตตากรุณาและความอนุเคราะห์อย่างดี
ยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อินทรสมพันธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วิโพทธิ์ วัฒนานิมิตกุล โดย
ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ซึ่งล้วนแต่เป็นสิ่งที่มีความประโยชน์อย่างมากในการวิจัยครั้งนี้
ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาตรวจสอบให้คำแนะนำและ
ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อนำไปปรับปรุงจนเป็นวิทยานิพนธ์ที่สมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ นางสาวจินตนา ชิดเชื้อ นางสาวสุณีย์ สิงห์ประไพ และนายสามารถ เดิม
ประยูร ที่เสียสละเวลาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ถ่ายทอดความรู้แก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ ทุกท่านที่
ให้ความช่วยเหลือในการประสานงานตลอดจนเพื่อนร่วมรุ่นที่คอยช่วยเหลือ ขอขอบใจนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ตั้งใจร่วมกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอย่างดี และขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่
ครอบครัว และครูอาจารย์ผู้มีพระคุณยิ่งในการให้การศึกษาอันเป็นพื้นฐานสำคัญ คอยให้ความรัก กำลังใจ
และสนับสนุนเป็นอย่างดีมาตลอด

ศรัณย์รัชต์ สุภรณ์พานิช

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
สมมุติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
การพัฒนารูปแบบการสอน	10
แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้.....	28
การเรียนรู้แบบร่วมมือ	37
การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์.....	49
การสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ และการเรียนรู้แบบร่วมมือ	61
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	67

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	73
ส่วนที่ 1 การพัฒนารูปแบบการสอน	73
ส่วนที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	79
ส่วนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ และการเรียนแบบร่วมมือ	87
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	91
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนารูปแบบการสอน	92
ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ	95
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	98
สรุปผลการวิจัย.....	99
อภิปรายผล	100
ข้อเสนอแนะ.....	102
บรรณานุกรม.....	103
ภาคผนวก.....	111
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	112
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ.....	113
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์เครื่องมือ.....	118
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	127
ภาคผนวก จ แบบตอบรับและบทความวิจัย	226
ประวัติผู้วิจัย.....	237

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	สังเคราะห์รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือส่วน 62
2	ความสามารถที่ต้องการวัดในแต่ละด้านของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 82
3	เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ 83
4	กำหนดการสอนตามรูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการเรียนแบบร่วมมือ 88
5	แบบแผนการทดลองใช้รูปแบบการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการเรียนแบบร่วมมือ 89
6	การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังทดลองใช้รูปแบบการสอน 95
7	การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 120
8	การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดกับแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 121
9	การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของพฤติกรรมที่ต้องการวัดกับแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 122
10	การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (ค่า IOC) ขององค์ประกอบการให้คะแนนกับเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละองค์ประกอบของแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 123
11	คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 126

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2 การพัฒนารูปแบบการสอน	16
3 ขั้นตอนการสอนตามรูปแบบ	67
4 รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ	76
5 ส่วนที่ 1 การพัฒนารูปแบบการสอน	78
6 ส่วนที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	86

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบันเทคโนโลยีและการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 1) จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับแก้ไข พ.ศ.2545) มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากจะมุ่งปลูกฝังด้านปัญญาพัฒนาการคิดของผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ (กรมวิชาการ, 2544, น.21) มาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 4 ว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณมีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์(คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545, น.13) ในด้านสื่อการเรียนรู้ การจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรสถานศึกษามุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งมีความยืดหยุ่น สนองความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคมและประเทศชาติ

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการฝึกทักษะการเขียนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางการคิดและการเขียนของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งในคุณภาพผู้เรียนได้กำหนดให้นักเรียนมีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน) ซึ่งสอดคล้องกับ วรรณิกัร พลุฑฐ (2541) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ช่วยในการถ่ายทอดและการสื่อความหมาย นอกจากนี้ สุจริต เพียรชอบ (2543) ได้แสดงความคิดเห็นว่า การปลูกฝังความคิด

สร้างสรรค์ให้แก่ผู้เรียนเป็นสิ่งที่ทำได้ค่อนข้างยาก ยิ่งทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยแล้ว ยิ่งมีความซับซ้อนเป็นอันมาก แต่ก็เป็นที่มาของผู้สอนที่จะต้องปลูกฝังทักษะนี้

ลาบอร์ดี เดอ เปเรย์รา (Laborde de Pereira, 1991, p.50) ได้กล่าวว่ามีงานเขียนประเภทหนึ่งที่มุ่งให้ความสำคัญกับการสร้างสรรค์งานเขียนตามจินตนาการของผู้เรียน โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพทางความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนได้อย่างเต็มความสามารถ การเขียนลักษณะดังกล่าวคือการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (Creative Writing) ซึ่งเป็นทักษะการเขียนที่ช่วยให้ผู้เรียนเขียนได้มากขึ้นเพราะสามารถเขียนได้อย่างอิสระ โดยเน้นความสามารถในการเขียนเพื่อแสดงความคิดมากกว่าการเข้มงวดในเรื่องกฎไวยากรณ์ นอกจากนี้ เฟอ์เนอร์ (Furner, 1973 อ้างใน จิตรา จันทรหอม, น.13) ได้เสนอแนะการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) ชื่นจูงใจ เป็นขั้นให้ความรู้เกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ผู้สอนต้องสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากเขียน 2) ชื่นแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องที่เรียน ผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อให้เกิดแนวคิดที่หลากหลาย และสามารถเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่ม 3) ชื่นเขียนเป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจหัวข้อที่กำหนดได้อย่างลึกซึ้งจากการประมวลลำดับ ออกมาเป็นงานเขียนของตนเอง 4) ชื่นแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากเรื่องที่เขียนกับเพื่อนร่วมกลุ่ม หรือเพื่อนร่วมชั้นเรียนหลังจากที่ได้เขียนงานของตนเองเรียบร้อยแล้ว 5) ชื่นติดตามผลกิจกรรมคือ แลกเปลี่ยนกับเพื่อนในกลุ่มปรึกษาผู้สอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง เช่น การสะกดคำการจัดลำดับความคิด

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1991, p.10-15) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนว่าควรเปิดโอกาสให้นักเรียนที่เรียนเก่งและที่เรียนช้าได้ค้นหาเหตุผล ส่งเสริมความสัมพันธ์ ความเข้าใจอันดีระหว่างบุคคลในลักษณะการเรียนแบบร่วมมือ ซึ่งเป็นการเรียนที่จัดขึ้นโดยคละกันระหว่างเด็กที่มีความสามารถต่างกัน ผู้เรียนทำงานร่วมกันจะช่วยเหลือกัน เพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการเรียน นอกจากนั้นยังทำให้เกิดความเข้าใจความคิดรวบยอดของเนื้อหาความรู้ขึ้นกว่าเดิม เพราะได้ใช้ความสามารถในการสรุปความรู้ของตนเพื่ออธิบายแก่เพื่อน สำหรับนักเรียนเรียนช้าได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนทำให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนมากขึ้นไม่รู้สึกลำบากเดียว มีความรู้สึกอบอุ่น ซึ่งสอดคล้องกับ ดันน์ (Dunn, 1972) ได้เสนอความคิดว่าการช่วยกันทำงานการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันของผู้เรียน จะทำให้เกิดความคิดที่กว้างไกลมากยิ่งขึ้น และยังสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานในการเรียนอันส่งผลให้ผู้เรียนมีความต้องการเรียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสลาวิน (Slavin, 1983) ที่กล่าวว่า ความสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือเกิดจากการให้รางวัลของกลุ่มขึ้นกับการเรียนของสมาชิกแต่ละคน ซึ่งจะส่งเสริมให้ผู้เรียนในกลุ่มมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีการช่วยเหลือสนับสนุนกันในการเรียน ส่งเสริมการเรียนรู้รายบุคคล

และยังสามารถพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียนด้วย การเรียนแบบร่วมมือเป็นแนวทางที่จะพัฒนาทั้งด้านความรู้ เจตคติและทักษะทางสังคมแก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

ดังนั้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์จะต้องมีการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ส่งเสริมทักษะการคิดสร้างสรรค์ มีอิสรภาพทางความคิด สามารถสร้างสรรค์สิ่งใหม่หรือแก้ปัญหาที่มีอยู่ให้ดีขึ้น ในชั้นเรียนควรมีองค์ประกอบ ดังนี้ ผู้สอนต้องเป็นผู้ที่มีบุคลิกที่สร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ การหากิจกรรมเร้าใจใหม่ ๆ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ใช้คำถามปลายเปิดให้ผู้เรียนคิดหลากหลาย ชมเชยและให้กำลังใจ จัดบรรยากาศแบบประชาธิปไตยในห้องเรียน จูงใจให้ผู้เรียนรักการเขียน สอนจากสิ่งใกล้ตัวผู้เรียนเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเขียน จัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการคิดของผู้เรียน ให้ผู้เรียนแสดงความคิด พิจารณาไตร่ตรอง สร้างสรรค์อย่างอิสระ และหลากหลาย จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนรู้จักสนุกสนาน ฝึกให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเขียน ผู้สอนมีบทบาทเป็นเพียงผู้ช่วยเหลือ และชี้แนะ

จากผลการศึกษาวิจัยมีผู้วิจัยได้นำแนวความคิดสร้างสรรค์ความรู้ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยผลการวิจัยสรุปว่าการเรียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ ส่งผลให้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ทุกคน (อูมา เกียรติศิริโรจน์, 2544) ซึ่งสอดคล้องกับ เบญจภรณ์ ศรีจันทร์ภาส (2550) พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการบูรณาการแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการเรียนแบบร่วมมือมีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับ ปิยะมาศ ดั่งหมาย (2545) พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ และมนุษยนิยมแนวใหม่ นักเรียนทุกคนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ผ่านเกณฑ์ทุกคน นอกจากนี้ขจรศักดิ์ สุนลี (2545) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยเทคนิค CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ ไพวัลย์ สาลีพบว่า หลังการจัดประสบการณ์การจัดประสบการณ์การป็นแบบร่วมมือ (Team Pair Solo) ที่มีต่อความสามารถในการใช้กล่อมเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยเด็กมีคะแนนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ ปรานี แพรอตร์ ได้นำเทคนิค Round Table มาใช้ในงานวิจัยเรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่องการวัดของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยเทคนิค STAD โดยประยุกต์ใช้กิจกรรมการเล่นของเด็กไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้พัฒนารูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ฝึกให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดสร้างสรรค์ออกมาในงานเขียนอย่างคล่องแคล่วและหลากหลาย ได้ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่นและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ

สมมุติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 แผนคณิต-อังกฤษ โรงเรียนนวมารัตนวิทยาควมรัชมังคลาภิเษกเขตบางบอนกรุงเทพมหานคร 2 ห้องเรียน จำนวน 80 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนคณิตอังกฤษ 1 ห้องเรียน จำนวน 35 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม โดยใช้ห้องเรียนเป็นกลุ่ม แล้วจับฉลาก มา 1 กลุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระได้แก่รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการเรียนแบบร่วมมือ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นตามรูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการเรียนแบบร่วมมือใช้ระยะเวลาในการสอน 4 สัปดาห์ๆละ3คาบคาบละ 50นาที รวมเวลาทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้แก่ เรื่อง

1. Water sports
2. Fashion

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนา รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ที่เน้นให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองนำเอาความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระออกมาในงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และให้นักเรียนได้สร้างองค์ความรู้เพิ่มจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในกลุ่มเล็กๆ ซึ่งแต่ละคนมีบทบาทและหน้าที่ของตนเอง ตามวิธีการเรียนแบบร่วมมือที่มีขั้นตอนของการพัฒนา รูปแบบ ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ปรัชญา แนวคิด ทฤษฎี การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอน การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ การสร้างรูปแบบการสอน การสร้างเอกสารประกอบการสอน การตรวจสอบคุณภาพ และมีองค์ประกอบของรูปแบบดังต่อไปนี้

1. แนวคิด ทฤษฎี หลักการของรูปแบบการ
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการ
- 3 กระบวนการเรียนการสอนตาม ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 ชี้นำเสนอประเด็น หมายถึง ครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียน โดยการเสนอปัญหาหรือประเด็นสถานการณ์ให้ผู้เรียนเพื่อจุดประกายความคิด และทบทวนคำศัพท์เก่า สอนคำศัพท์ใหม่ ให้นักเรียนเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ยาก โดยการอธิบายและให้คำจำกัดความ เพื่อที่จะให้นักเรียนสามารถนำเอาคำศัพท์ไปสร้างประโยคได้อย่างมีความหมาย และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

หลังจากที่ครูสอนคำศัพท์แล้วครูก็แนะนำเรื่องที่จะให้นักเรียนอ่าน ให้นักเรียนเดาหรือคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่ครูจะให้อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร โดยเดาจากคำศัพท์ที่ครูสอนเพื่อเป็นการโยงประสบการณ์เดิมเข้ากับเรื่องที่จะเขียน

3.2 ขั้นร่วมมือทำ หมายถึง หลังจากทีครูทบทวนศัพท์เก่า แนะนำศัพท์ใหม่และแนะนำเรื่องที่จะอ่านแล้ว นักเรียนจะเริ่มสรุปเรื่องที่อ่าน โดยการเขียนสรุปใจความสำคัญโดยสอดแทรกความคิดเห็นตามแนวคิดของตนเอง โดยมีครูคอยควบคุมดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดแล้ว โดยใช้เทคนิค Round table และ Team-pair-solo นักเรียนจะร่วมกันทำงานทั้งกลุ่มจนสำเร็จ จากนั้นจะแยกทำงานเป็นคู่จนงานสำเร็จ สุดท้ายแต่ละคนแยกมาทำเองจนสำเร็จ โดยการช่วยตรวจแก้ไขความถูกต้องในการทำงานของผู้ร่วมทีม (Peer Pre-assessment) ก่อนที่จะรายงานต่อชั้นเรียน โดยผู้เรียนจะเลือกวิธีนำเสนอด้วยตนเอง

3.3 ขั้นทดสอบความจำ หมายถึง หลังจากที่นักเรียนเรียนจบแต่ละบทแล้ว ครูผู้สอนจะทดสอบนักเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านเรื่องด้วยการเขียนประโยคจากคำศัพท์ ที่ให้โดยนักเรียนจะนำความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ที่ได้ฝึกกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนมาเป็นข้อมูลในการเขียน ซึ่งใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที โดยทดสอบเป็นรายบุคคล ไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกันครูผู้สอนต้องให้นักเรียนแยกโต๊ะจากกลุ่ม คะแนนของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกในทีมทุกคนเมื่อนักเรียนทำการทดสอบเสร็จครูผู้สอนควรตรวจสอบและบอกคะแนนของแต่ละทีมให้ทุกคนทราบ โดยบอกให้นักเรียนทราบในคาบต่อไป เพื่อเป็นการกระตุ้นและให้กำลังใจแก่ผู้เรียน

3.4 ขั้นกลุ่มสัมพันธ์ หมายถึง ทักษะที่ผู้สอนคิดคะแนนของผู้เรียนแต่ละคน และแต่ละทีมเสร็จแล้วควรจะให้รางวัลเกียรติบัตร หรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อเป็นการชี้ให้เห็นคุณค่าของความร่วมมือและความสำเร็จในทีม

3.5 ขั้นปรับปรุงแก้ไข หมายถึง หลังจากที่นักเรียนได้นำเสนอผลงานของกลุ่มเรียบร้อยแล้วครูควรสรุปข้อผิดพลาดและแก้ไขข้อบกพร่องของแต่ละกลุ่มให้นักเรียนฟัง เพราะถือว่าเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนเองและเพื่อการวิเคราะห์นำไปสู่การออกแบบการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไปของครูด้วย

4 ผลที่ได้รับจากรูปแบบ หมายถึง ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อแสดงความรู้สึกนึกคิด จินตนาการและประสบการณ์ของผู้เขียนเอง โดยอาศัยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทำให้ได้งานเขียนแปลกใหม่ มีการเชื่อมโยงความคิด การเสนอเรื่องราวการเลือกใช้คำในประโยคและเนื้อหาสาระที่เหมาะสมอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ โดยวัดจากแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนแสดงความรู้สึกรู้สึกนึกคิดจินตนาการและประสบการณ์ของผู้เขียนเองโดยอาศัยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ด้วยการเลือกใช้คำในประโยคและเนื้อหาสาระที่เหมาะสมทำให้ได้งานเขียนสร้างสรรค์ที่มีความคิดริเริ่มของตนเองและการแสดงความรู้สึกรู้สึกอย่างคล่องแคล่ว

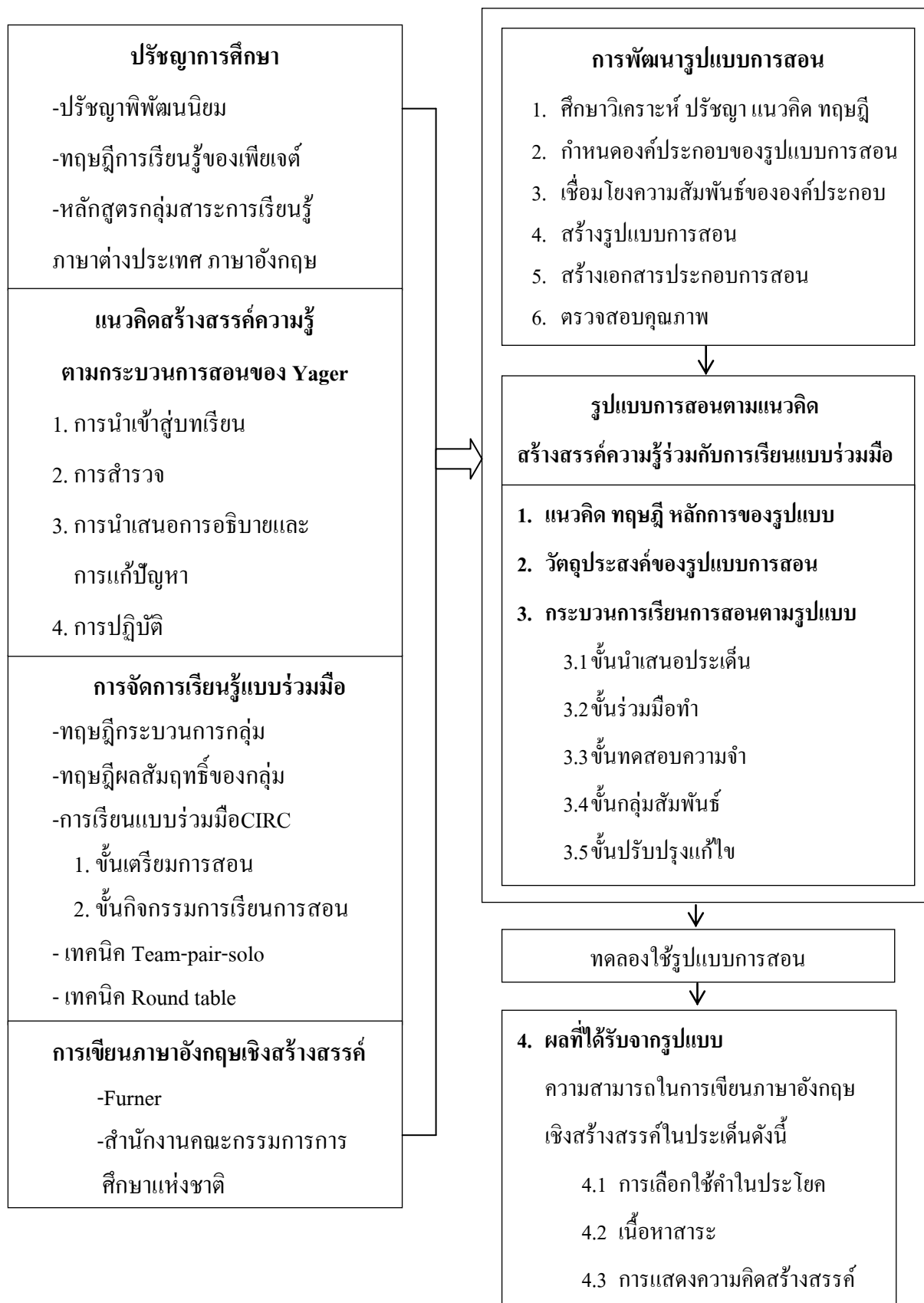
นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 แผนกคณิต-อังกฤษ โรงเรียนนวมินทราชินติศวีทยาคม รัชมังกลาภิเษก เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ
2. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาปรัชญาพัฒนานิยม ทฤษฎีการเรียนรู้ของเพียเจต์ แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC โดยใช้เทคนิค Team-pair-solo และ เทคนิค Round table มาจัดทำเป็นรูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งสามารถสรุปเป็นภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัย โดยเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การพัฒนารูปแบบการสอน
2. แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้
3. การเรียนแบบร่วมมือ
4. การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
5. การสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการเรียนแบบร่วมมือ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนา รูปแบบการสอน

ในการทำวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดสำคัญที่เกี่ยวข้องโดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. ความหมายของรูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนหรือรูปแบบการเรียนการสอนนั้น มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่านดังนี้

วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล (2540 , น.52) กล่าวว่า รูปแบบการสอน หมายถึง แบบแผนของการสอนที่กำหนดไว้ล่วงหน้า โดยจัดทำขึ้นอย่างมีจุดมุ่งหมายเฉพาะในการสอนที่ชัดเจนประกอบด้วยองค์ประกอบต่างๆทางการสอน ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา ขั้นตอนการสอน การประเมินผลและกิจกรรมสนับสนุนอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีระบบ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการสอนนั้นๆ

ทิสนา เขมมณี (2545, น.219) กล่าวว่า รูปแบบการสอน หมายถึง สภาพลักษณะของการเรียนการสอนที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญซึ่งได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระเบียบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่างๆ โดยประกอบด้วยกระบวนการหรือขั้นตอนสำคัญในการเรียนการสอนรวมทั้งวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่างๆ ที่สามารถช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามทฤษฎี หลักการหรือแนวคิดที่ยึดถือ

จอยซ์และวิล (Joyce and Weil, 1986. p.2) กล่าวว่า รูปแบบการสอนเป็นแผนหรือแบบซึ่งสามารถใช้เพื่อการสอนในห้องเรียนทางตรงหรือการสอนเป็นกลุ่มย่อย หรือเพื่อจัดสื่อการสอนซึ่งรวมถึงหนังสือ ภาพยนตร์ เทปบันทึกเสียง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และหลักสูตรรายวิชาแต่ละรูปแบบจะให้แนวทางในการออกแบบการสอนที่ช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ต่างกัน

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า รูปแบบการสอน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ โดยออกแบบมาจากการศึกษาปรัชญา ทฤษฎี แนวคิด เทคนิคการสอนต่างๆมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามที่ต้องการ

2. องค์ประกอบของรูปแบบการสอน

ทิสนา เขมมณี (2545, น.220) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนการสอนจะต้องสามารถทำนายผลที่เกิดขึ้นตามมาได้ และมีศักยภาพในการสร้างความคิดรวบยอดและความสัมพันธ์ใหม่ๆ

องค์ประกอบที่ 1 มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักการของรูปแบบนั้นๆ

องค์ประกอบที่ 2 มีการบรรยายและอธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ

องค์ประกอบที่ 3 มีการจัดระบบ คือ มีการจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบหรือกระบวนการนั้นๆ

องค์ประกอบที่ 4 มีการอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการสอนและเทคนิคการสอนอันจะช่วยทำให้กระบวนการเรียนการสอนนั้นๆ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

นอกจากนี้จอยซ์และวิล(Joyce and Weil,1986 อ้างถึงในวิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล2540,น.53-54)ได้เสนอองค์ประกอบของรูปแบบการสอนไว้ 4 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ที่มาของรูปแบบการสอน (Orientation to the model) เป็นการอธิบายความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ซึ่งเป็นที่มาของรูปแบบการสอน ประกอบด้วย เป้าหมายของรูปแบบ ทฤษฎี ข้อสมมติ หลักการและแนวคิดสำคัญที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบการสอน

ส่วนที่ 2 รูปแบบการสอน (The model teaching) เป็นการอธิบายถึงรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนของรูปแบบ (Syntax) เป็นการให้รายละเอียดเกี่ยวกับลำดับขั้นตอนการสอนหรือกิจกรรมการเรียนการสอน

รูปแบบปฏิสัมพันธ์ (Social system) เป็นการอธิบายถึงบทบาทของครูนักเรียนและความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งจะแตกต่างกันในแต่ละรูปแบบ เช่น บทบาทของครูอาจเป็นผู้นำในการทำกิจกรรม เป็นผู้อำนวยความสะดวก เป็นผู้แนะแนว เป็นแหล่งข้อมูล เป็นต้น

หลักการตอบสนอง (Principle of reaction) เป็นการบอกถึงการแสดงออกของครูต่อผู้เรียน การตอบสนองต่อสิ่งที่ผู้เรียนกระทำ เช่น การให้รางวัลแก่ผู้เรียน การให้อิสระในการแสดงความคิดเห็น การไม่ตัดสินว่าถูกหรือผิด

การสนับสนุนการเรียนการสอน (Support system) เป็นการอธิบายถึงเงื่อนไขหรือสิ่งจำเป็นที่จะทำให้การใช้รูปแบบนั้นได้ผล เช่น รูปแบบการสอนแบบทดลองในห้องปฏิบัติการ ต้องใช้ผู้นำที่ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีแล้ว

ส่วนที่ 3 การนำรูปแบบการสอนไปใช้ (Application) เป็นการแนะนำและตั้งข้อสังเกตการใช้รูปแบบการสอนนั้น เช่น จะใช้กับเนื้อหาประเภทใดจึงเหมาะสม รูปแบบนั้นเหมาะกับเด็กระดับอายุใด เป็นต้น นอกจากนี้ยังให้คำแนะนำอื่นๆ เพื่อให้การใช้รูปแบบการสอนนั้นมีประสิทธิผลที่สุด

ส่วนที่ 4 ผลที่จะเกิดกับผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม (Instructional and nurturant effects) รูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบจะส่งผลต่อผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อมผลโดยตรงเกิดจากการสอนของครู หรือเกิดจากกิจกรรมที่จัดขึ้นตามขั้นตอนของรูปแบบการสอน ส่วนผล

ทางอ้อมเกิดจากสภาพแวดล้อม ซึ่งถือเป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการสอนตามรูปแบบนั้นเป็นสิ่งที่คาดคะเนไว้ว่าจะเกิดผลไปกับการสอน ซึ่งสามารถใช้เป็นสิ่งที่พิจารณาเลือกรูปแบบการสอนไปใช้

จากแนวคิดในการจำแนกองค์ประกอบของรูปแบบการสอนของทิสนา แคมมณี และจอยซ์ และวิล ผู้วิจัยพบว่า นักการศึกษาที่มีความเห็นที่สอดคล้องกัน คือ องค์ประกอบของรูปแบบการสอนมี 4 องค์ประกอบ คือ ทฤษฎีหรือหลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ กระบวนการของรูปแบบ และผลที่ได้รับจากการใช้รูปแบบ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงพัฒนารูปแบบการสอน โดยมี 4 องค์ประกอบ

3. หลักการพัฒนารูปแบบการสอน

จอยซ์และวิล (Joyce and Weil, 1986 อ้างถึงในวิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล 2540, น.150-152) ได้กำหนดหลักการพัฒนารูปแบบการสอน สรุปได้ ดังนี้

ประการที่ 1 รูปแบบการสอนต้องมีทฤษฎีรองรับ

ประการที่ 2 เมื่อพัฒนารูปแบบการสอนแล้ว ก่อนนำไปใช้อย่างแพร่หลายต้องมีการวิจัยเพื่อทดสอบทฤษฎีและตรวจสอบคุณภาพในเชิงการใช้สถานการณ์จริงและนำข้อค้นพบมาปรับปรุงแก้ไข

ประการที่ 3 การพัฒนารูปแบบการสอน อาจออกแบบมาให้ใช้ได้อย่างกว้างขวาง หรือเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง

ประการที่ 4 การพัฒนารูปแบบการสอน จะต้องมียุทธศาสตร์หลักที่ถือเป็นตัวตั้งในการพิจารณาเลือกรูปแบบการสอนไปใช้

ขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบการสอน

วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล (2540, น.50-54) ได้เสนอขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบการสอนไว้โดยมีหลักการ ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเป็นการศึกษาแนวคิดทฤษฎี และข้อค้นพบจากการวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบันหรือปัญหาจากเอกสารผลการวิจัยหรือการสังเกต สอบถามผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

2. การกำหนดหลักการ เป้าหมายและองค์ประกอบอื่นๆของรูปแบบการสอนให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานและสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบระเบียบ การกำหนดเป้าหมายของรูปแบบการสอนจะช่วยให้ผู้สอนสามารถเลือกรูปแบบการสอนไปใช้ให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการสอนเพื่อให้การสอนบรรลุผลสูงสุด

3. การกำหนดแนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้ ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับเงื่อนไขต่างๆเช่น ใช้กับผู้เรียนกลุ่มใหญ่ หรือกลุ่มย่อยผู้สอนจะต้องเตรียมงานหรือจัดสภาพการเรียนการสอนอย่างไรเพื่อให้การใช้รูปแบบการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4. การประเมินรูปแบบการสอน เป็นการทดสอบความมีประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้น โดยทั่วไปจะมีวิธีการต่อไปนี้

4.1 ประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎี โดยคณะผู้เชี่ยวชาญซึ่งจะประเมินความสอดคล้องภายในระหว่างองค์ประกอบต่างๆ

4.2 ประเมินความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติการ โดยการนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริง ในลักษณะของการวิจัยเชิงทดลอง

4.3 การปรับปรุงรูปแบบการสอน มี 2 ระยะ

4.3.1 ระยะก่อนนำรูปแบบการสอนไปใช้ การปรับปรุงรูปแบบการสอน ในระยะนี้ใช้ผลจากการประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีเป็นข้อมูลในการปรับปรุง

4.3.2 ระยะหลังนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้ การปรับปรุงรูปแบบการสอนในระยะนี้อาศัยข้อมูลจากการทดลองใช้เป็นตัวชี้้นำในการปรับปรุง และอาจมีการนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้และปรับปรุงซ้ำจนกว่าจะได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

ทิสนา เขมมณี (2545, น.218) ได้สรุปขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนไว้ 4 ขั้นตอน คือ

1. ศึกษาแนวคิด และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการสอน สิ่งที่ต้องการเป็นการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นสำคัญสำหรับนำมาใช้ในการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนที่จะพัฒนาขึ้น

2. กำหนดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนเป็นการระบุงค์ประกอบที่ผู้พัฒนาเห็นว่ามีความสำคัญจำเป็นต่อผลการเรียนรู้สิ่งนั้นๆ ของผู้เรียน เช่น จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน ขั้นตอนและกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เป็นต้น ซึ่งเป็นการกำหนดความสัมพันธ์ของแต่ละองค์ประกอบให้สอดคล้องกันตามแนวคิดหรือหลักการพื้นฐานที่ใช้

3. ตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอน เป็นการหาข้อมูลเชิงประจักษ์มายืนยันว่าแผนการจัดองค์ประกอบต่างๆ ที่ได้พัฒนาขึ้นอย่างมีระบบนี้มีคุณภาพและประสิทธิภาพจริง คือ สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้ และเกิดผลต่อผู้เรียนตามที่ต้องการหรือตามที่ได้กำหนดจุดมุ่งหมายไว้ การหาข้อมูลเชิงประจักษ์นี้ทำโดยการนำแผนการจัดองค์ประกอบนี้ไปทดลองใช้ในห้องเรียนตามระเบียบวิธีวิจัย ซึ่งเป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่ยอมรับกันโดยทั่วไป และสามารถยืนยันด้วยตัวเลขได้ นอกจากนี้ยังสามารถใช้ในการตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนจะเริ่มจากการตรวจสอบเชิงประเมินของผู้เชี่ยวชาญและนำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดองค์ประกอบให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้นก่อนนำไปทดลองใช้ในห้องเรียน

4. การปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน เป็นการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนที่ได้พัฒนาขึ้นให้ดียิ่งขึ้น มีข้อบกพร่องน้อยลง โดยการนำสิ่งที่ได้จากการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนมาปรับปรุงแก้ไข สิ่งที่ปรับปรุงนี้อาจเป็นองค์ประกอบ ลักษณะความสัมพันธ์ขององค์ประกอบตลอดจนแนวการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

จากการศึกษาการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามหลักการของ ทิศนา ขัมมณี วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล และจอยซ์และวิล สามารถสรุปเป็นขั้นตอนการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนได้ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์เอกสารแนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนและการศึกษาและวิเคราะห์เอกสารแนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนทั่วไปเพื่อนำไปกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์จากแนวคิดของนักการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบการเรียนการสอนและแนวทางการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

2. ศึกษา วิเคราะห์ แนวคิดพื้นฐานของการเรียนการสอนและศึกษาสภาพการณ์ปัจจุบันที่ต้องการพัฒนา

3. สังเคราะห์เชื่อมโยง องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนทั่วไปกับแนวคิดทฤษฎีปรัชญา ปรัชญาการศึกษาและข้อมูลพื้นฐานเพื่อกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

4. กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

4.1 หลักการ แนวคิด ทฤษฎีของรูปแบบการเรียนการสอนในการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนนั้นจะต้องมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน วิเคราะห์เอกสารแนวคิด ทฤษฎี ปรัชญาต่างๆที่เกี่ยวข้อง

4.2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน การกำหนดหลักการ เป้าหมายของรูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานและสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบระเบียบ การกำหนดเป้าหมายของรูปแบบการเรียนการสอนจะช่วยให้ผู้สอนสามารถเลือกรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการสอนเพื่อให้การสอนบรรลุผลสูงสุด

4.3 กระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบ เป็นการกำหนดแนวทางในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีและเงื่อนไขต่างๆ เช่น ใช้กับผู้เรียนกลุ่มใหญ่ หรือกลุ่มย่อย ผู้สอนจะต้องเตรียมงาน หรือจัดสภาพการเรียนการสอนอย่างไร เพื่อให้การใช้รูปแบบการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4.4 ผลที่จะได้รับจากการเรียนการสอนตามรูปแบบ รูปแบบการเรียนการสอนที่ดีต้องสามารถทำนายผลที่เกิดจากการเรียนการสอนตามรูปแบบได้ ซึ่งจะให้ผลทั้งทางตรง ก็เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบและผลทางอ้อมอาจเป็นสิ่งที่คาดคะเนไว้ว่าจะเกิดผลไปกับการสอน

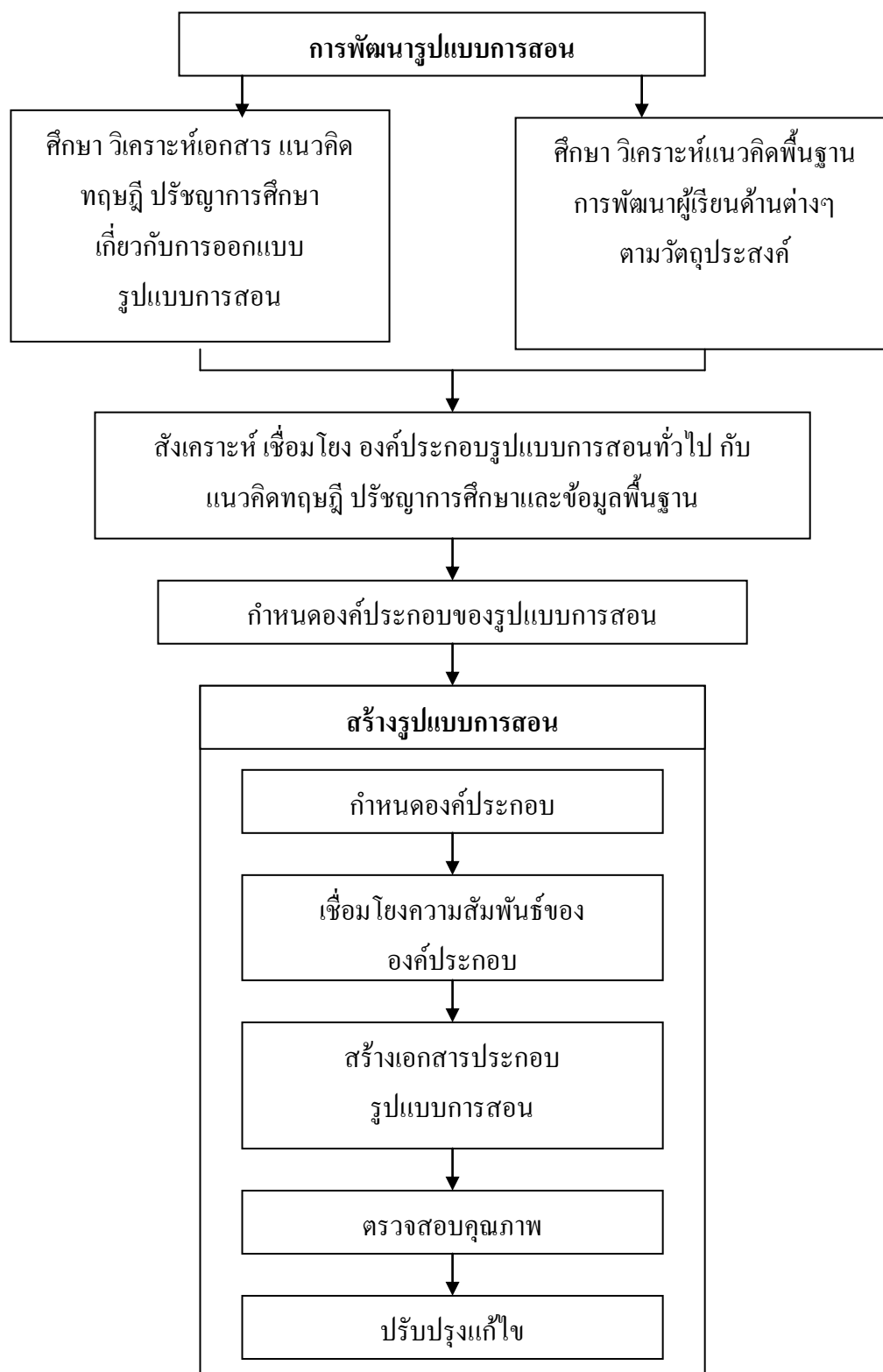
5. สร้างรูปแบบการสอน

5.1 กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอนที่ได้จากการวิเคราะห์ สังเคราะห์

5.2 นำองค์ประกอบของรูปแบบการสอนที่ได้มาเชื่อมโยงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ

5.3 นำเสนอรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบการสอนโดยจัดทำเป็นรูปแบบการสอนฉบับร่าง

5.4 นำรูปแบบการสอนฉบับร่างนี้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบในเชิงทฤษฎี ประเมินความสอดคล้องภายในระหว่างองค์ประกอบต่างๆ แล้วนำมาแก้ไข ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปเป็นภาพที่ 2 ดังนี้

ภาพที่ 2 การพัฒนาแบบการสอน

(วชิรญา ฐิติภัทรพงษธร, 2551, น. 15)

4. ปรัชญาการศึกษา

ในการทําวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทําการศึกษาแนวคิดของปรัชญาการศึกษาสำคัญที่เกี่ยวข้อง โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

ปรัชญาพิพัฒนนิยม (Progressivism)

สายหยุด จำปาทอง (มปป.) กล่าวว่า ปรัชญาสาขาพิพัฒนนิยมเป็นปรัชญาที่มีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษาของโลกตะวันตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาในสหรัฐอเมริกา ปรัชญานี้เน้นประสบการณ์ของมนุษย์เป็นที่มาของความรู้ทุกสิ่งในโลกจะเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ดังนั้นความรู้ที่เป็นจริงแน่นอนย่อมเป็นไปได้ยาก ผู้นำของปรัชญานี้ได้แก่ ชาร์ลส์ เอช เพียซ และวิลเลียม เจมส์ (Charles S. Pierce and William James) แต่ผู้ที่ทำให้ปรัชญานี้แพร่หลายโดยข้อเขียนคือ จอห์น ดีวีย์ (John Dewey)

วัฒนาพร ระวังทุกข์(2542, น.2-3)กล่าวว่าปรัชญาพิพัฒนนิยม (Progressivism) การศึกษาตามปรัชญานี้ มองว่า การศึกษาจะต้องพัฒนาผู้เรียนทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม อาชีพ และสติปัญญา โดยจัดให้ผู้เรียน ได้เรียนตามความสนใจ ความถนัด และคุณลักษณะของเขา สิ่งที่ยุ่เรียนควรเป็นประโยชน์สัมพันธ์สอดคล้องกับชีวิตประจำวันและสังคมของผู้เรียนให้มากที่สุด รวมทั้งส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยทั้งในและนอกห้องเรียน บทบาทครูในปรัชญาสาขานี้ คือ เตรียมแนะนำ และให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน สนับสนุนให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ เข้าใจ และเห็นจริงด้วยตนเอง ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ตรงตามความสนใจของผู้เรียน เหมาะสมสอดคล้องกับความถนัดและความสามารถของผู้เรียนมากขึ้น และในขณะเดียวกันก็อยู่ร่วมกับคนอื่นได้มากขึ้นด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาของปรัชญาพิพัฒนนิยม ได้แก่

1. การศึกษา คือ ชีวิต ไม่ใช่เตรียมชีวิต
2. จุดมุ่งหมายของการศึกษาคือการพัฒนาผู้เรียนในทุกๆด้าน(Whole child) การศึกษาพัฒนาจากสภาพการณ์ปัจจุบันปรับเปลี่ยนและมีความยืดหยุ่นและดึงศักยภาพของผู้เรียนออกมา
3. หลักสูตรจะให้ความสำคัญต่อ 1) ประสบการณ์ 2) การทดลอง3) ปัญหาและการแก้ปัญหา 4) ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จึงควรให้ความรู้ที่เป็นสหวิทยาการ (Core)
4. การจัดการเรียนการสอนมีความยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนได้เสมอเน้นความสนใจและแรงจูงใจของผู้เรียน เนื่องจากนักปรัชญาสาขาพิพัฒนนิยมให้ความสำคัญต่อผู้เรียน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงให้ความสำคัญต่อประสบการณ์ และกิจกรรมของผู้เรียนให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าด้วยตนเอง และปรับปรุงประสบการณ์ของตนเองอยู่เสมอ
5. ปรัชญาพิพัฒนนิยมเน้นประสบการณ์ ประกอบด้วย 1) ประสบการณ์ของมนุษย์

2) ประสบการณ์ที่มนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับธรรมชาติ เมื่อธรรมชาติเปลี่ยนแปลงประสบการณ์ย่อมเปลี่ยนแปลงด้วย

6. สถานศึกษาส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (ผู้เรียน) กับสังคม บุคคลและสังคมจะแยกจากกันไม่ได้ ต้องส่งเสริมซึ่งกันและกัน การศึกษาที่ให้ผู้เรียน คือการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนทุกๆ ด้าน ด้านความรู้ จิตใจและอารมณ์ พละนาถัยและสิ่งแวดลอมอื่นๆ ซึ่งมีอิทธิพลและสร้างชีวิตของผู้เรียน

7. การศึกษาควรส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักถึงผลจากการกระทำของเขา เพื่อให้ผู้เรียนมีสติในการกระทำอย่างฉลาด หรือนัยหนึ่งผู้เรียนพัฒนาตนเองอย่างมีอิสระและสัมพันธ์กับสมาชิกอื่นๆ ในสังคม

8. แนวคิดพื้นฐานของปรัชญานี้ คือส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำการทดลอง (Experimentation) เพราะตามธรรมชาติย่อมมีสิ่งใหม่ๆ เกิดขึ้นเสมอ ซึ่งผู้เรียนจะเรียนรู้เพื่อให้ประสบการณ์ใหม่ การส่งเสริมการทดลองที่โรงเรียนจัดขึ้น ได้แก่ โครงการงาน ใบงาน และการศึกษาแบบอิสระ

จากแนวคิดของปรัชญาพัฒนาถนิยม ผู้วิจัยได้นำหลักการดังกล่าวมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ โดยยึดหลัก ผู้เรียนควรมีบทบาทด้วยตนเองมากที่สุดการเรียนรู้เป็นเรื่องของการกระทำมากกว่ารู้ ซึ่งกระบวนการเรียนการสอน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. เน้นความสนใจและความถนัดของผู้เรียน
2. จัดให้เด็กมีส่วนร่วมในการวางแผน
3. ครูจัดสิ่งแวดลอมให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยตนเอง
4. จัดให้เด็กได้รับประสบการณ์ที่น่าสนใจ ส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการเรียน
5. จัดให้เด็กได้รู้จักวิธีคิดวิเคราะห์ปัญหา หาข้อมูลเพื่อแก้ปัญหา

บทบาทของครูจะเป็นผู้กระตุ้น เกื้อหนุน ให้คำปรึกษา ประสานงาน ให้เด็กได้ร่วมมือทำกิจกรรม การนำแนวคิดปรัชญามาใช้ในการจัดรูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

5. ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์

เพียเจต์ (Piaget) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางด้านความคิดของเด็กว่ามีขั้นตอนหรือกระบวนการอย่างไร ทฤษฎีของเพียเจต์ ตั้งอยู่บนรากฐานของทั้งองค์ประกอบที่เป็นพันธุกรรม และสิ่งแวดลอม เขาอธิบายว่า การเรียนรู้ของเด็กเป็นไปตามพัฒนาการทางสติปัญญา ซึ่งจะมีพัฒนาการไปตามวัยต่าง ๆ เป็นลำดับขั้น พัฒนาการเป็นสิ่งที่เป็นไปตามธรรมชาติ ไม่ควรที่จะเร่งเด็กให้ข้าม

จากพัฒนาการจากขั้นหนึ่งไปสู่อีกขั้นหนึ่ง เพราะจะทำให้เกิดผลเสียแก่เด็ก แต่การจัดประสบการณ์ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในช่วงที่เด็กกำลังจะพัฒนาไปสู่ขั้นที่สูงกว่า สามารถช่วยให้เด็กพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม เพียเจต์เน้นความสำคัญของการเข้าใจธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กมากกว่าการกระตุ้นเด็กให้มีพัฒนาการเร็วขึ้นเพียเจต์ สรุปว่า พัฒนาการของเด็กสามารถอธิบายได้โดยลำดับระยะพัฒนาทางชีววิทยาที่คงที่ แสดงให้ปรากฏโดยปฏิสัมพันธ์ของเด็กกับสิ่งแวดล้อม

แมคคราว และ รูฟ (McCown & Roop, 1992, p.49-50) มีความเชื่อว่าการที่บุคคลมีพัฒนาการทางสติปัญญาช้าเร็วแตกต่างกันนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 4 อย่างคือ

1. วุฒิภาวะ Piaget เชื่อว่าการมีพัฒนาการทางร่างกาย อวัยวะรับสัมผัสและระบบประสาทที่มีความพร้อมมีความสำคัญต่อพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคล

2. ประสบการณ์ Piaget เชื่อว่าการที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ทำให้เกิดการสั่งสมของประสบการณ์ในบุคคลนั้นๆ Piaget ได้แบ่งประสบการณ์ของบุคคลออกเป็น 2 ประเภท คือ ประสบการณ์ที่เนื่องมาจากการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางด้านตรรกะทางคณิตศาสตร์ (Logical Mathematical Environment)

3. การถ่ายทอดความรู้ทางสังคม (Social Transmission) เป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับและเรียนรู้เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว ทั้งที่เป็นสิ่งแวดล้อมด้านบุคคล ประเพณี และวัฒนธรรม ฯลฯ Piaget เชื่อว่าประสบการณ์ทางสังคมที่บุคคลแต่ละคนได้รับจะส่งผลต่อพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลนั้น

4. กระบวนการพัฒนาสมดุล (Equilibration) เป็นกลไกในการปรับโครงสร้างความรู้ของบุคคลให้อยู่ในภาวะสมดุล เมื่อบุคคลเกิดความขัดแย้งทางความคิด บุคคลจะพยายามลดความขัดแย้งดังกล่าว โดยหาเหตุผลให้กับความคิดที่ขัดแย้งกัน หรือหาข้อมูลเพิ่มเติม ฯลฯ กระบวนการพัฒนาสมดุลจึงเป็นกระบวนการกำกับตนเอง (Self-Regulation) ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและทำให้เกิดภาวะสมดุลระหว่างโครงสร้างความรู้เดิมกับข้อมูลที่รับรู้ใหม่

ลอล และ ลอล (Lall and Lall, 1983, อ้างถึงใน ทิศนา แจมมณี 2545, น.90-94) กล่าวถึงทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ มีสาระสรุปได้ดังนี้

1) พัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลเป็นไปตามวัยต่าง ๆ เป็นลำดับขั้น ดังนี้

1.1) ขั้นประสาทรับรู้และการเคลื่อนไหว (Sensori-Motor Stage) ขั้นนี้เริ่มตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 2 ปีพฤติกรรมของเด็กในวัยนี้ขึ้นอยู่กับการเล่นไหวเป็นส่วนใหญ่เช่น การไขว่คว้า การเคลื่อนไหว การมอง การคลำ ในวัยนี้เด็กแสดงออกทางด้านร่างกายให้เห็นว่ามีสติปัญญาด้วยการกระทำ เด็กสามารถแก้ปัญหาได้ แม้ว่าจะไม่สามารถอธิบายได้ด้วยคำพูด เด็กจะต้องมีโอกาสที่จะปะทะกับสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพัฒนาการด้านสติปัญญาและ

ความคิดในขั้นนี้ มีความคิดความเข้าใจของเด็กจะก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว เช่น สามารถประสานงานระหว่างกล้ามเนื้อมือ และสายตา เด็กในวัยนี้มักจะทำอะไรซ้ำบ่อยๆ เป็นการเลียนแบบ พยายามแก้ปัญหาแบบลองผิดลองถูก เมื่อสิ้นสุดระยะนี้เด็กจะมีการแสดงออกของพฤติกรรมอย่างมีจุดมุ่งหมายและสามารถแก้ปัญหาโดยการเปลี่ยนวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการแต่กิจกรรมการคิดของเด็กวัยนี้ส่วนใหญ่ยังคงอยู่เฉพาะสิ่งที่สามารถสัมผัสได้เท่านั้น

1.2) ขั้นก่อนปฏิบัติการคิด(Preoperational Stage)ขั้นนี้เริ่มตั้งแต่อายุ 2-7 ปีแบ่งออกเป็นขั้นย่อยอีก 2 ขั้น คือ

1. ขั้นก่อนเกิดตังกัป (Preconceptual Thought) ป็นขั้นพัฒนาการของเด็กอายุ 2-4 ปี เป็นช่วงที่เด็กเริ่มมีเหตุผลเบื้องต้นสามารถจะโยงความสัมพันธ์ ระหว่างเหตุการณ์ 2 เหตุการณ์ หรือมากกว่ามาเป็นเหตุผลเกี่ยวโยงซึ่งกันและกัน แต่เหตุผลของเด็กวัยนี้ยังมีขอบเขตจำกัดอยู่ เพราะเด็กยังคงยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง คือถือความคิดตนเองเป็นใหญ่ และมองไม่เห็นเหตุผลของผู้อื่น ความคิดและเหตุผลของเด็กวัยนี้ จึงไม่ค่อยถูกต้องตามความเป็นจริงนัก นอกจากนี้ความเข้าใจต่อสิ่งต่างๆ ยังคงอยู่ในระดับเบื้องต้น เช่น เข้าใจว่าเด็กหญิง 2 คน ชื่อเหมือนกัน จะมีทุกอย่างเหมือนกันหมด แสดงว่าความคิดรวบยอดของเด็กวัยนี้ยังไม่พัฒนาเต็มที่ แต่พัฒนาการทางภาษาของเด็กเจริญรวดเร็วมาก

2. ขั้นการคิดแบบญาณหยั่งรู้ นี้ก็ออกเองโดยไม่ใช่เหตุผล (Intuitive Thought) เป็นขั้นพัฒนาการของเด็ก อายุ 4-7 ปี ขั้นนี้เด็กจะเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆรวมตัวดีขึ้น รู้จักแยกประเภทและแยกชิ้นส่วนของวัตถุเข้าใจความหมายของจำนวนเลข เริ่มมีพัฒนาการเกี่ยวกับการอนุรักษ์แต่ไม่แจ่มชัดนักสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้โดยไม่คิดเตรียมล่วงหน้าไว้ก่อนรู้จักนำความรู้ในสิ่งหนึ่งไปอธิบายหรือแก้ปัญหาอื่นและสามารถนำเหตุผลต่างๆไปมาสรุปแก้ปัญหาโดยไม่วิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนเสียก่อนการคิดหาเหตุผลของเด็กยังขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตนรับรู้ หรือสัมผัสจากภายนอก

1.3) ขั้นปฏิบัติการคิดด้านรูปธรรม (Concrete Operation Stage) ขั้นนี้จะเริ่มจากอายุ 7-11 ปีพัฒนาการทางด้านสติปัญญาและความคิดของเด็กวัยนี้สามารถสร้างกฎเกณฑ์และตั้งเกณฑ์ในการแบ่งสิ่งแวดล้อมออกเป็นหมวดหมู่ได้ เด็กวัยนี้สามารถที่จะเข้าใจเหตุผล รู้จักการแก้ปัญหาสิ่งต่างๆ ที่เป็นรูปธรรมได้สามารถที่จะเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องความคงตัวของสิ่งต่างๆโดยที่เด็กเข้าใจว่าของแข็งหรือของเหลวจำนวนหนึ่งแม้ว่าจะเปลี่ยนรูปร่างไปก็ยังมีน้ำหนักหรือปริมาตรเท่าเดิมสามารถที่จะเข้าใจความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ส่วนรวม ลักษณะเด่นของเด็กวัยนี้คือความสามารถในการคิดย้อนกลับนอกจากนั้นความสามารถในการจำของเด็กในช่วงนี้มีประสิทธิภาพขึ้น สามารถจัดกลุ่มหรือจัดการได้อย่างสมบูรณ์ สามารถสนทนากับบุคคลอื่นและเข้าใจความคิดของผู้อื่นได้ดี

1.4) ขั้นปฏิบัติการคิดด้วยนามธรรม (Formal Operational Stage) นี้จะเริ่มจากอายุ 11-15 ปี ในขั้นนี้พัฒนาการทางสติปัญญาและความคิดของเด็กวัยนี้เป็นขั้นสุดยอด คือเด็กในวัยนี้ จะเริ่มคิดแบบผู้ใหญ่ ความคิดแบบเด็กจะสิ้นสุดลง เด็กจะสามารถที่จะคิดหาเหตุผลนอกเหนือไป จากข้อมูลที่มีอยู่สามารถที่จะคิดแบบนักวิทยาศาสตร์สามารถที่จะตั้งสมมุติฐานและทฤษฎีและเห็น ว่าความเป็นจริงที่เห็นด้วยการรับรู้ที่สำคัญเท่ากับความคิดกับสิ่งที่อาจจะเป็นไปได้ เด็กวัยนี้มีความคิดนอกเหนือไปกว่าสิ่งปัจจุบันสนใจที่จะสร้างทฤษฎีเกี่ยวกับทุกสิ่งทุกอย่างและมีความพอใจที่จะคิดพิจารณาเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่มีตัวตน หรือสิ่งที่เป็นามธรรมพัฒนาการทางการรู้คิดของเด็ก ในช่วงอายุ 6 ปีแรกของชีวิต ซึ่งเพียเจต์ ได้ศึกษาไว้เป็นประสบการณ์ สำคัญที่เด็กควรได้รับการ ส่งเสริม มี 6 ขั้น ได้แก่

1. ขั้นความรู้แตกต่าง (Absolute Differences) เด็กเริ่มรับรู้ในความแตกต่างของสิ่งของที่มองเห็น
2. ขั้นรู้สิ่งตรงกันข้าม (Opposition) ขั้นนี้เด็กรู้ว่าของต่างๆ มีลักษณะตรงกันข้ามเป็น 2 ด้าน เช่นมี-ไม่มีหรือเล็ก-ใหญ่
3. ขั้นรู้หลายระดับ (Discrete Degree) เด็กเริ่มรู้จักคิดสิ่งๆ ที่เกี่ยวกับลักษณะที่อยู่ตรงกลางระหว่างปลายสุดสองปลาย เช่น ปานกลาง น้อย
4. ขั้นความเปลี่ยนแปลงต่อเนื่อง (Variation) เด็กสามารถเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่างๆ เช่น บอกถึงความเจริญเติบโตของต้นไม้
5. ขั้นรู้ผลของการกระทำ (Function) ในขั้นนี้เด็กจะเข้าใจถึงความสัมพันธ์ของการเปลี่ยนแปลง
6. ขั้นการทดแทนอย่างลงตัว (Exact Compensation) เด็กจะรู้ว่าการกระทำให้ของสิ่งหนึ่งเปลี่ยนแปลงย่อมมีผลต่ออีกสิ่งหนึ่งอย่างหักเหเหมือนกัน

2) ภาษาและกระบวนการคิดของเด็กแตกต่างจากผู้ใหญ่

3) กระบวนการทางสติปัญญามีลักษณะดังนี้

3.1) การซึมซับหรือการดูดซึม (assimilation) เป็นกระบวนการทางสมองในการรับประสบการณ์ เรื่องราว และข้อมูลต่าง ๆ เข้ามาสะสมเก็บไว้เพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

3.2) การปรับและจัดระบบ (accommodation) คือกระบวนการทางสมองในการปรับประสบการณ์เดิมและประสบการณ์ใหม่ให้เข้ากันเป็นระบบหรือเครือข่ายทางปัญญาที่ตนสามารถเข้าใจได้ เกิดเป็นโครงสร้างทางปัญญาใหม่ขึ้น

3.3) การเกิดความสมดุล (equilibration) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นจากขั้นของการปรับ หากการปรับเป็นไปอย่างผสมผสานกลมกลืนก็จะก่อให้เกิดสภาพที่มีความสมดุลขึ้นหาก

บุคคลไม่สามารถปรับประสบการณ์ใหม่และประสบการณ์เดิมให้เข้ากันได้ ก็จะเกิดภาวะความไม่สมดุลขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญาขึ้นในตัวบุคคล

การนำไปใช้ในการจัดการศึกษา / การสอน

1. เมื่อทำงานกับนักเรียน ผู้สอนควรคำนึงถึงพัฒนาการทางสติปัญญาของนักเรียนดังต่อไปนี้

1.1 นักเรียนที่มีอายุเท่ากันอาจมีขั้นพัฒนาการทางสติปัญญาที่แตกต่างกันดังนั้นจึงไม่ควรเปรียบเทียบเด็ก ควรให้เด็กมีอิสระที่จะเรียนรู้และพัฒนาความสามารถของเขาไปตามระดับพัฒนาการของเขา

1.2 นักเรียนแต่ละคนจะได้รับประสบการณ์ 2 แบบคือ

1.2.1 ประสบการณ์ทางกายภาพ (physical experiences) จะเกิดขึ้นเมื่อนักเรียนแต่ละคนได้ปฏิสัมพันธ์กับวัตถุต่าง ในสภาพแวดล้อมโดยตรง

1.2.2 ประสบการณ์ทางตรรกศาสตร์ (Logic mathematical experiences) จะเกิดขึ้นเมื่อนักเรียนได้พัฒนาโครงสร้างทางสติปัญญาให้ความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรม

2. หลักสูตรที่สร้างขึ้นบนพื้นฐานทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้คือ

2.1 เน้นพัฒนาการทางสติปัญญาของผู้เรียน โดยต้องเน้นให้นักเรียนใช้ศักยภาพของตนเองให้มากที่สุด

2.2 เสนอการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนพบกับความแปลกใหม่

2.3 เน้นการเรียนรู้ต้องอาศัยกิจกรรมการค้นพบ

2.4 เน้นกิจกรรมการสำรวจและการเพิ่มขยายความคิดในระหว่างการเรียนการสอน

2.5 ใช้กิจกรรมขัดแย้ง (Cognitive conflict activities) โดยการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นนอกเหนือจากความคิดเห็นของตนเอง

3. การสอนที่ส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาของผู้เรียนควรดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1 ถามคำถามมากกว่าการให้คำตอบ

3.2 ครูผู้สอนควรจะพูดให้น้อยลง และฟังให้มากขึ้น

3.3 ควรให้เสรีภาพแก่นักเรียนที่จะเลือกเรียนกิจกรรมต่าง ๆ

3.4 เมื่อนักเรียนให้เหตุผลผิด ควรถามคำถามหรือจัดประสบการณ์ให้นักเรียนใหม่เพื่อให้นักเรียนจะได้แก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเอง

3.5 ชี้อะดับพัฒนาการทางสติปัญญาของนักเรียนจากงานพัฒนาการทางสติปัญญาขึ้นนามธรรมหรือจากงานการอนุรักษ์ เพื่อดูว่านักเรียนคิดอย่างไร

3.6 ยอมรับความจริงว่านักเรียนแต่ละคนมีอัตราพัฒนาการทางสติปัญญาที่แตกต่างกัน

3.7 ผู้สอนต้องเข้าใจว่านักเรียนมีความสามารถเพิ่มขึ้นในระดับความคิดขั้นต่อไป

3.8 ตระหนักว่าการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพราะจดจำมากกว่าที่จะเข้าใจ เป็นการเรียนรู้ที่ไม่มี

แท้จริง (Pseudo learning)

4. ในขั้นประเมินผล ควรดำเนินการสอนต่อไปนี้

4.1 มีการทดสอบแบบการให้เหตุผลของนักเรียน

4.2 พยายามให้นักเรียนแสดงเหตุผลในการตอบคำถามนั้น ๆ

4.3 ต้องช่วยเหลือนักเรียนที่มีพัฒนาการทางสติปัญญาต่ำกว่าเพื่อร่วมชั้น

จากทฤษฎีการเรียนรู้ของเพียเจต์ สรุปว่าการเรียนรู้ของเด็กเป็นไปตามพัฒนาการทางสติปัญญา ซึ่งจะมีพัฒนาการไปตามวัยต่าง ๆ เป็นลำดับขั้น พัฒนาการเป็นสิ่งที่เป็นไปตามธรรมชาติ ไม่ควรที่จะเร่งเด็กให้ข้ามจากพัฒนาการจากขั้นหนึ่งไปสู่อีกขั้นหนึ่ง เพราะจะทำให้เกิดผลเสียแก่เด็ก แต่ควรจัดประสบการณ์ส่งเสริมพัฒนาการและตามความสนใจของเด็กในช่วงที่เด็กกำลังจะพัฒนาจะช่วยให้เด็กพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว

6. ทฤษฎีกระบวนการกลุ่มและทฤษฎีผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการกลุ่ม (Group Process Theory) ได้มีผู้ให้ทัศนะไว้หลายประการ จึงขอสรุปเป็นสังเขป ดังนี้

ทิสนาแหมมณี (2545, น.6-9)กล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการกลุ่ม (Group Process Theory) ไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีบุคลิกภาพของกลุ่ม (Group Syntality Theory) ของ แคทเทล(Cattell)

ทฤษฎีนี้อาศัยหลักการจากทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory) คือ กฎแห่งผล (Law of Effect) เพื่ออธิบายพฤติกรรมของกลุ่ม แนวคิดในทฤษฎีนี้ประกอบด้วย

1.1 ลักษณะของกลุ่มจะประกอบด้วย

1.1.1 กลุ่มแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีบุคลิกภาพเฉพาะตัว (Population Traits) ได้แก่ สติปัญญา ทัศนคติ บุคลิกภาพ เป็นต้น

1.1.2 กลุ่มแต่ละกลุ่มจะมีบุคลิกเฉพาะกลุ่ม (Syntality Traits หรือ Personality Traits) หรือความสามารถที่กลุ่มได้รับจากสมาชิก ดังกล่าวมาแล้วในข้อ 1.1.1 ซึ่งจะทำให้แต่ละกลุ่มมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป บุคลิกภาพของกลุ่ม ได้แก่ ความสามารถของกลุ่มที่มีอยู่ การกระทำของสมาชิกร่วมกัน การตัดสินใจรวมทั้งพฤติกรรมหรือการแสดงออกของสมาชิก เป็นต้น

1.1.3 กลุ่มแต่ละกลุ่มจะมีลักษณะโครงสร้างภายในโดยเฉพาะ (Characteristic of Internal Structure) ซึ่งหมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกและแบบแผนหรือลักษณะในการรวมกลุ่ม เช่น มีการแสดงบทบาท ตำแหน่งหน้าที่ มีการสื่อสารระหว่างสมาชิกเป็นต้น

1.2 พลังหรือการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของกลุ่ม (Dynamics of Syntality) หมายถึงการแสดงกิจกรรมหรือความร่วมมือของสมาชิกในกลุ่ม เพื่อจุดมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง การกระทำของสมาชิกจะมีลักษณะ 2 ประการ คือ

1.2.1 ลักษณะที่ทำให้กลุ่มรวมกันได้ (Maintenance Synergy) หมายถึง ลักษณะของความร่วมมือในการกระทำกิจกรรมของสมาชิกแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ความสัมพันธ์ของสมาชิกเป็นไปได้อย่างราบรื่น และก่อให้เกิดความสามัคคี ความร่วมแรงร่วมใจกัน (Cohesion) ซึ่งจะทำให้การรวมกลุ่มโดยไม่มีการแตกแยก หรือการถอนตัวออกจากกลุ่มเป็นไปได้อย่างราบรื่น

1.2.2 ลักษณะที่ทำให้กลุ่มประสบผลสำเร็จ (Effective Synergy) หมายถึง กิจกรรมที่สมาชิกกระทำเพื่อให้กลุ่มบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

นอกจากนี้กระบวนการกลุ่มต้องอาศัยทฤษฎีที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกระบวนการกลุ่มเช่น ทฤษฎีสถาน (Field Theory) ของ Kurt Lewin ในเรื่องของกลุ่ม Lewin สรุปสาระสำคัญของทฤษฎีสถานไว้ดังนี้ (อภิญา ทหารวานิช, 2553, น. 16)

1. พฤติกรรมเป็นผลจากพลังความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม กลุ่มไม่ได้เกิดจากการรวมตัวของสมาชิกเพียงอย่างเดียว แต่จะเป็นผลจาก โครงสร้างที่เกิดจากการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันและกันในกลุ่ม

2. โครงสร้างของกลุ่มเกิดจากระบวนการกลุ่มของบุคคลที่มีลักษณะแตกต่างกัน

3. การรวมกลุ่มแต่ละครั้งจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม โดยเป็นปฏิสัมพันธ์ในรูปการกระทำความรู้สึกและความคิด

4. องค์ประกอบด้านปฏิสัมพันธ์ได้แก่การกระทำความรู้สึกและความคิดที่จะก่อให้เกิดโครงสร้างของกลุ่มแต่ละครั้งซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันออกไปตามลักษณะของสมาชิกในกลุ่ม

5. สมาชิกในกลุ่มจะมีการปรับตัวเข้าหากัน และพยายามช่วยกันทำงาน ซึ่งการที่บุคคลพยายามปรับบุคลิกภาพของตนที่มีความแตกต่างกันนี้ จะก่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และทำให้เกิดพลังหรือแรงผลักดันของกลุ่มที่ทำงานเป็นไปด้วยดี

2. ทฤษฎีผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม (A Theory of Group Achievement) สตีอกิลล์ (Stogdill, 1974 อ้างถึงใน สุณี แสงทอง, 2552, น.22-23)รวบรวมองค์ประกอบของทฤษฎีนี้ไว้ 3 ประการคือ

2.1 การลงทุนของสมาชิก (Member Inputs) เมื่อบุคคลมารวมกลุ่มกันจะมีการแสดงออก มีปฏิสัมพันธ์ และมีการคาดหวังผลซึ่งเป็นการลงทุนของสมาชิกเพื่อให้เกิดผลจากการรวมกลุ่ม ลักษณะด้านนี้อธิบายได้ดังนี้

2.1.1 เมื่อบุคคลมาอยู่รวมกันจะมีปฏิสัมพันธ์เกิดขึ้น มีการกระทำมีปฏิริยาตอบสนอง หรือการแสดงออกระหว่างสมาชิก

2.1.2 การแสดงออก (Performance) หมายถึงการโต้ตอบ หรือการตอบสนอง (Response) ของสมาชิกอันเป็นส่วนหนึ่งของการมี ปฏิสัมพันธ์ เช่นการตัดสินใจการเตรียมการสื่อสาร การร่วมมือร่วมใจในการทำงาน เป็นต้น

2.1.3 ความคาดหวัง (Expectations) หมายถึง สิ่งที่ประกอบกันเข้าเพื่อช่วยเสริมแรงให้สมาชิกคาดหวังความพอใจที่จะได้รับการรวมกลุ่ม เช่น จุดมุ่งหมายของกลุ่มการ แสดงบทบาทต่าง ๆ ความมั่นคงของกลุ่ม

2.2 สื่อกลางของการลงทุนของสมาชิก (Mediating Variables) เมื่อสมาชิกมีการลงทุนโดยการกระทำหรือมีปฏิสัมพันธ์รวมทั้งการคาดหวังผลร่วมกันแล้ว สิ่งหนึ่งที่จะทำให้กลุ่มบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ คือการกำหนดโครงสร้างของกลุ่มขึ้น เพื่อเป็นสื่อให้การลงทุนของสมาชิกบังเกิดผล โครงสร้างของกลุ่มประกอบด้วย

2.2.1 โครงสร้างอย่างเป็นทางการ (Formal Structure) คือ สิ่งที่คาดหวังจากการมีปฏิสัมพันธ์ของสมาชิก เช่น การกำหนดตำแหน่งให้แก่สมาชิกแต่ละคนให้มีฐานะ (status) และหน้าที่ (functions) ตามที่ควรจะเป็นเพื่อให้สมาชิกกระทำและมีปฏิริยาตามที่คาดหวังไว้และทำให้ผลของการทำงานเป็นจริงขึ้นมาได้

2.2.2 โครงสร้างเกี่ยวกับบทบาทสมาชิก (Role Structure) คือ โครงสร้างของกลุ่มที่เชื่อว่าจะมีอยู่ในตัวสมาชิกแต่ละคน สมาชิกแต่ละคนจะมีอิสระที่จะแสดงบทบาทของตนได้อย่างเต็มที่บทบาทที่กล่าวถึงได้แก่ความรับผิดชอบ (responsibility) และอำนาจ (authority) ในการทำตามตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2.3 ผลของกลุ่ม (Group outputs)หรือสัมฤทธิ์ผลของกลุ่ม (Group Achievement) หมายถึง ผลที่ได้รับจากการลงทุนของสมาชิกจากการแสดงออก การมีปฏิสัมพันธ์และการคาดหวังผล โดยผ่านการแสดงออกตามโครงสร้างและการกระทำของกลุ่มที่กำหนดขึ้นผลของกลุ่มที่ได้รับนี้มีอยู่ 3 ประการคือ

1) ผลของการทำงาน (Productivity) ซึ่งเกิดจากความคาดหวังหรือจุดมุ่งหมาย และการกระทำเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย และการกระทำเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว

2) จริยธรรมของกลุ่ม (Group Moral) คือขอบเขตความเป็นอิสระในการทำงาน หรือการแสดงพฤติกรรมที่จะให้บรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว ถ้ากลุ่มมีการกำหนดโครงสร้างและปฏิบัติ ตามโครงสร้างนั้น จริยธรรมของกลุ่มจะมีมากขึ้นเพราะให้กลุ่มทราบเกี่ยวกับผลที่ควรจะได้รับ

3) ความสามัคคี (Cohesion) หรือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่ม(Group Integration) หมายถึงการรักษาระดับของการกระทำและโครงสร้างของกลุ่มไว้ในสภาพที่ต้องการ ซึ่งจะปรากฏเป็นความพอใจของกลุ่มหรือการสนองความต้องการของสมาชิกในกลุ่ม

7. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ (2552,น.1 – 7) ได้กำหนดหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนี้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นี้ จัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่นและ สถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดการเรียน การสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจะประสบความสำเร็จ ตามเป้าหมายที่คาดหวังได้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งระดับชาติ ชุมชน ครอบครัว และบุคคลต้องร่วม รับผิดชอบ โดยร่วมกันทำงานอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง ในการวางแผน ดำเนินการ ส่งเสริม สนับสนุน ตรวจสอบ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาเยาวชนของชาติไปสู่คุณภาพตาม มาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

สำหรับกลุ่มโรงเรียนรัชม้งคลาสิกเป็นกลุ่ม โรงเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการจัดตั้งขึ้น เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๓๑ จำนวน ๓๓ แห่ง เพื่อเฉลิมฉลองเนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระ ปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติยาวนาน ด้วยเจตนารมณ์ของการก่อตั้ง กลุ่มโรงเรียนรัชม้งคลาสิกจึงได้ร่วมกันน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามาเป็นหลัก ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดง ความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดง ความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 เสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่อง

ต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ (Constructivist)

1. ความหมายของแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ (Constructivist)

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2552, น.82) สรุปไว้ว่า เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในผู้เรียน ผู้เรียนเป็นผู้สร้าง (construct) ความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิมโดยผู้เรียนสร้างเสริมความรู้ผ่านกระบวนการทางจิตวิทยาด้วยตนเอง ผู้สอนไม่สามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาของผู้เรียนได้ แต่ผู้สอนสามารถช่วยผู้เรียนปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาได้ โดยจัดสภาพการณ์ที่ทำให้เกิดภาวะไม่สมดุลขึ้น

ญาดา ช่อสูงเนิน (2554, น. 25) กล่าวว่า เป็นแนวคิดของการสร้างองค์ความรู้ที่อาศัยประสบการณ์และโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิม ความสนใจและแรงจูงใจภายในตนเองเป็นจุดเริ่มต้นทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย

ค็อบบ์ (Cobb, 1994, p.13-20 อ้างถึงใน ทิฐิภัทรา สุดแก้ว, 2554, น.47) มีความเห็นว่าการเรียนรู้ตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ เป็นกระบวนการที่ไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่ ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยการสร้างรวบรวม ปรับเปลี่ยนสภาพการณ์รอบๆ ตัวมาอธิบายสิ่งที่กำลังศึกษา การเรียนรู้ตามความเห็นของ ค็อบบ์ ต้องเกิดจากการประสานสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน สิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้

มาร์ติน (Martin, 1994, p.44 อ้างถึงใน ทิฐิภัทรา สุดแก้ว, 2554, น.47) กล่าวว่าแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ เป็นกระบวนการทางความคิดเน้นถึงความคิด จากการผสมผสานระหว่างความรู้เก่ากับความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน ซึ่งถูกสร้างขึ้นเองโดยตัวผู้เรียนเอง โดยเชื่อว่ากุญแจสำคัญก็คือตัวผู้เรียนควรจะสร้างแนวความคิดด้วยตนเองเพื่อเปรียบเทียบข้อมูลใหม่กับความรู้เดิม

จากความหมายดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ หมายถึงกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง โดยผู้เรียนจะรวบรวมความรู้หรือประสบการณ์เดิมที่มีอยู่เชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่ได้จากการมีปฏิสัมพันธ์และทำงานร่วมกับผู้อื่น

2. หลักการของแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้

การเรียนรู้ตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้จัดอยู่ในการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีลักษณะเด่นที่ต่างจากการเรียนการสอนแบบอื่น คือ การให้ความสำคัญกับความคิดสร้างสรรค์ความรู้ของผู้เรียนในกระบวนการหาความรู้หรือการเรียนรู้ที่นำไปสู่ความรู้ นั้น ดังนั้นความรู้ในที่นี้จึงไม่ใช่สิ่งที่ได้รับจากผู้สอนเพียงอย่างเดียว แต่เป็นความรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างขึ้นเอง โดยการเชื่อมโยงความรู้เดิมให้เข้ากับความรู้ใหม่ นักการศึกษาได้แบ่งแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ นิยมออกเป็น 2 กลุ่ม เบญจภรณ์ ศรีจันทร์ภาส (2550, น. 10-11)

1. การสร้างสรรค์ความรู้แบบรากฐาน (Radical Constructivist) ตามแนวคิดของ Piaget นักการศึกษาในกลุ่มนี้เน้นการพัฒนาความคิดของบุคคล โดยมีความคิดว่า ความรู้คือการเปลี่ยนแปลงความคิดแบบรายบุคคลโดยถือว่าบทบาทของครูเป็นผู้ช่วยให้เด็กพัฒนาความคิดและจัดสภาพแวดล้อมที่ท้าทายความคิดของเด็ก ซึ่งครูจะทำหน้าที่เสมือนผู้ช่วยเอื้อ (Facilitator) ที่กระตุ้นให้มีการปรับเปลี่ยน การคิดค้นหรือการสร้างความรู้ใหม่ และคอยตั้งคำถามหรือปัญหาที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งกับผู้เรียน ซึ่งการสร้างรู้นั้นเป็นผลมาจากการทำงาน และการคิด

2. การสร้างสรรค์ความรู้เชิงสังคม (Social Constructivist) ตามแนวคิดของ Lev Vygotsky เน้นการศึกษาเพื่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และสะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดพัฒนาการของมนุษย์ที่อยู่ในฐานะบุคคลหนึ่งของสังคม การพัฒนาของปัจเจกบุคคลได้มาจากการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในความหมายเชิงวัฒนธรรมของกลุ่มและในที่สุดจะกลายเป็นความเคยชินและส่วนหนึ่งของบุคคล ปัจเจกบุคคลจะสร้างความรู้โดยการจัดการกับสภาพแวดล้อม การเรียนการสอนจึงเน้นความสัมพันธ์ของความขัดแย้ง การโต้เถียงด้วยเหตุผลระหว่างบุคคลและสภาพแวดล้อมทั้งทางสังคมและวัฒนธรรม นอกจากนี้ ความหลากหลายของการสร้างสรรค์ความรู้ในเชิงสังคมยังประกอบด้วย การสร้างความรู้จากสถานการณ์ การสร้างความรู้ใหม่ทางสังคมและทางวัฒนธรรม สังคม การสร้างความรู้ในเชิงประวัติศาสตร์สังคม และการสร้างรู้อย่างอิสระจะเห็นได้ว่าการสร้างความรู้ตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ เกิดจากการสร้างความรู้ของบุคคลที่มีการนำความรู้ความเชื่อเดิมของตนมาปรับให้เข้ากับความรู้ใหม่ และจากการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลนำไปสู่ความรู้ใหม่

3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ได้รับแนวคิดมาจากนักปรัชญาและนักจิตวิทยาหลายท่าน คือ John Dewey, Jean Piaget, Lev Vygotsky, Jerome Bruner และ David P. Ausubel สุวิทย์ มูลคำ (2547, น. 49-51) ได้กล่าวถึงแนวคิดไว้ดังนี้

John Dewey เป็นเจ้าของทฤษฎีของการเรียนรู้โดยการค้นพบ (Discovery Learning) เขาเชื่อว่า การเรียนรู้เป็นความพยายามเชิงสังคม กล่าวคือ เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน (Co-operative learning) เน้นความสำคัญของการสร้างความรู้โดยกลุ่มคนในสังคมและถือว่าประสบการณ์มีความสำคัญมากในเรื่องของวิธีสอนเขาได้ใช้หลักการแก้ปัญหาในเชิงวิทยาศาสตร์ ซึ่งผู้เรียนต้องตรวจสอบสมมติฐานของตนเองโดยการทดลอง ในขั้นตอนของการทดลองนี้สอดคล้องกับ ขั้นตอนที่ทำให้ผู้เรียนได้ตรงแสดงความคิดเห็นของตนในแนวการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ แนวคิดของ John Dewey จัดได้ว่าเป็นรากฐานสำคัญในการจัดการเรียนการสอนแบบการสร้างสรรค์ความรู้ ผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มีความหมายเพื่อที่จะทำให้เขาได้ประยุกต์ใช้ความคิดรวบยอด (Concepts) ที่เขา

พยายามที่จะเรียนรู้ และกิจกรรมที่จัดไว้ให้แก่วัยเรียนก็ถือว่าเป็นหัวใจในการสร้างสรรค์ประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมือนจริงแก่ผู้เรียนด้วยเช่นกัน

Jean Piaget ผู้ซึ่งริเริ่มศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางความรู้ความเข้าใจของเด็ก (Cognitive Development) แนวความคิดและทฤษฎีของเขาได้นำไปสู่การเคลื่อนไหวในการจัดการศึกษาตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ Piaget เชื่อว่าเป้าหมายของการพัฒนาการคือ ความสามารถที่จะคิดอย่างมีเหตุผลกับสิ่งที่เป็นนามธรรม ความสามารถที่จะติดตั้งสมมติฐานอย่างสมเหตุสมผล และความสามารถที่จะตั้งกฎเกณฑ์และแก้ปัญหา และในด้านการศึกษา Piaget ได้ตั้งเป้าหมายทางการศึกษาตามทัศนะของเขา ดังนี้

1. สร้างคนให้เป็นผู้ที่สามารถทำสิ่งใหม่ๆ มิใช่เป็นผู้ลอกเลียนแบบผู้อื่น ต้องการคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักประดิษฐ์และค้นคว้าแสวงหาความรู้
2. ต้องการกระตุ้นให้มีความคิดวิพากษ์วิจารณ์ รู้จักพิสูจน์สิ่งต่างๆ ไม่ยอมเชื่ออะไรง่ายๆ
3. ต้องการผู้เรียนที่เป็นผู้กระตือรือร้น พยายามแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ตั้งแต่เล็กๆ ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดขึ้นโดยธรรมชาติและอีกส่วนหนึ่งเกิดขึ้น โดยที่ผู้สอนเป็นผู้จัดให้

Lev Vygotsky เป็นผู้มึบทบาทสำคัญในการสร้างทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ การเรียนรู้ไม่ควรถูกแยกออกจากบริบทหรือเป็นอิสระจากประวัติศาสตร์และสังคม เพราะการเรียนรู้เป็นประสบการณ์ที่ได้จากการสั่งสมมาจากส่วนบุคคล และประสบการณ์จากประวัติศาสตร์และสังคมของบุคคล Vygotsky ได้เสนอแนวความคิดที่เรียกว่า “Zone of Proximal Development” ซึ่งหมายถึง อาณาเขตระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ซึ่งจะร่วมกันสร้างความหมาย สร้างความรู้และสติปัญญาขึ้นมา

Jerome Bruner เน้นว่าผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ ประสบการณ์ที่เคยมีมาก่อนจะมีบทบาทในการส่งเสริมในการเรียนรู้ เขามีความเห็นต่างจาก Piaget ตรงที่เขาเชื่อว่าลำพังวุฒิภาวะอย่างเดียว นั้นไม่เพียงพอต่อการพัฒนาโครงสร้างความรู้ใหม่ แต่ยังมียังมีองค์ประกอบอื่นๆที่มีส่วนสำคัญในการเพิ่มความเจริญงอกงามทางสติปัญญา เช่นพัฒนาการด้านภาษาและประสบการณ์เดิม

David Ausubel เป็นผู้ตั้งทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมายโดยเขาเชื่อว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานที่สามารถเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ได้ การเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ใหม่กับโครงสร้างของความรู้เดิมที่มีอยู่ จัดเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Meaningful Learning)

4. เทคนิคการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้

การสอนให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้คือการสอนให้คิดซึ่งวิธีการคิดนั้นมีหลากหลาย ทฤษฎีแล้วแต่ผู้สอนจะเลือกใช้ จิราภรณ์ ศิริทวี (2541, น.31) กล่าวว่าหากผู้เรียนได้รับการฝึกฝนอยู่ เสมอและต่อเนื่องผู้เรียนจะเป็นผู้มีความสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง จึงได้เสนอวิธีคิดไว้ 10 วิธี ดังนี้

1. กล้าคิด (Risk Thinking) คือ กล้าหาทางเลือกอื่นๆ และเสนอออกมาไม่ว่าจะบังเกิด ผลเช่นไร เพื่อให้ผู้เรียนกล้าคิด ผู้สอนจะต้องจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้เด็กกล้าเสี่ยง กล้าเดา กล้าคิด กล้าเสนอ และกล้าปกป้องความคิดของตนเองด้วยทักษะการใช้เหตุผลในบรรยากาศที่นักเรียนทุกคนสบายใจเมื่อคิดผิด

2. คิดคล่อง (Fluency) คือ ความสามารถที่จะสร้างความคิดรวบยอด (Concept) หรือ ข้อคิดเห็น (Ideas) เป็นปริมาณมากๆ ได้ ยิ่งคิดคล่องก็ยิ่งมีข้อคิดเห็นมาก ยิ่งมีข้อคิดเห็นมากโอกาส พบความคิดที่มีคุณภาพสูง เช่น การคิดเรื่องใหม่ๆ ที่ยังไม่เคยคิดก็จะมีมากขึ้น แม้การคิดคล่องจะ เป็นเรื่องของปริมาณแต่ปริมาณจะนำมาซึ่งคุณภาพเมื่อมีประสบการณ์มากขึ้น

3. คิดกว้าง (Flexibility) คือ ความสามารถที่จะคิดโดยไม่ติดอยู่ในกรอบ หรือมุมมอง เพียงมุมมองเดียว คนที่คิดกว้างจะมองเห็นกลยุทธ์หรือทางแก้ปัญหาที่หลากหลายในการจัดการกับ ปัญหาหนึ่งๆ

4. คิดริเริ่ม (Originality) คือ ความสามารถที่จะคิดอย่างหลักแหลม ทำให้เกิดข้อคิดเห็น ที่เป็นของตนเอง

5. คิดคัดแปลง (Elaboration) คือ ความสามารถต่อเติมข้อคิดเห็นที่มีอยู่แล้วให้นำสนใจ และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ความคิดเก่าคือรากฐานการคิดต่อของความคิดใหม่

6. คิดซับซ้อน (Complexity) คือ ความสามารถในการแสวงหาทางเลือกใหม่ ซึ่งหลายๆ ครั้งได้มาด้วยความยากลำบาก คนที่คิดซับซ้อนจะจัดระบบสรรพสิ่งที่สับสนได้ดี

7. คิดวางแผน (Planning) คือ ความสามารถจัดการให้ได้มาซึ่งผลหรือทางออกที่พึง ประสงค์ เป็นการรวบรวมการคิดวิธีการต่างๆ เพื่อแก้ปัญหาหรือป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นอย่าง เป็นระเบียบระบบ การคิดวางแผนมีขั้นตอนลักษณะเช่นเดียวกับกระบวนการทางวิทยาศาสตร์คือ ระบุปัญหา ระบุข้อจำกัด พิจารณาทางเลือก บริหารทรัพยากรและเวลา กำหนดแผนงาน และ ไตร่ตรองถึงปัญหาแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้นได้

8. คิดตัดสินใจ (Decision Making) คือ การตกลงใจว่าจะกระทำการตัดสินใจ เป็น จุดเริ่มของการปฏิบัติการ การคิดตัดสินใจจึงไม่ใช่การคิดหาทางเลือกแต่เป็นการประมวลทางเลือก ต่างๆ โดยการวินิจฉัยแล้วระบุข้อตกลงใจว่าจะกระทำการในทิศทางใด ทิศทางหนึ่ง

9. กิระดมสมอง (Brainstorming) คือ เทคนิควิธีการเสาะหาวัตถุดิบเพื่อนำไปติดต่อกันเป็นการระดมความคิดเห็นให้มากที่สุดหลายเพื่อนำไปใช้หรือพิจารณาโดยการคิดวิธีการต่างๆต่อไป

10. คิดให้รู้กันทั่ว (Communication) คือ ความสามารถในการเสนอความคิดหรือข้อคิดเห็น โดยชี้แจงให้ผู้อื่นเข้าใจและเห็นตามได้ คิดให้รู้กันทั่วจึงเป็นเรื่องของการสื่อสารเกี่ยวกับทักษะการจำแนกแยกแยะ การจัดกลุ่ม การพรรณนา การอภิปราย การโต้แย้งการเปรียบเทียบ และการรู้จักใช้ภาษาที่เหมาะสมในการสื่อความคิด

การสอนให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ นั้น ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน เพราะนักเรียนมีความสามารถทางการคิดแตกต่างกัน เช่น เมื่อผู้สอนต้องการให้นักเรียนกล้าคิดก็ควรจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าคิด กล้าเสนอความคิดเห็นของตนเองในบรรยากาศที่ไม่กดดัน นอกจากนี้ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ที่หลากหลายในการใช้ความคิดจากกิจกรรมต่างๆเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนการคิดในวิธีต่างๆ

5. การประยุกต์ใช้แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ในการเรียนการสอน

การที่ผู้สอนจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ที่หลากหลายในการใช้ความคิดจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ นั้น ผู้สอนต้องสามารถประยุกต์ใช้แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งทิสนา แจมมณี(2545, น. 94-96) ได้เสนอแนวทางการนำแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ไปใช้ในการเรียนการสอนไว้หลายประการ ดังนี้

1. ตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ ผลของการเรียนจะมุ่งเน้นไปที่กระบวนการสร้างความรู้ (Process of Knowledge Construction) และการตระหนักรู้ในกระบวนการนั้น (Reflexive Awareness of that Process) เป้าหมายของการเรียนรู้จะต้องมาจากการปฏิบัติงานจริง (Authentic Task) ครูจะต้องเป็นตัวอย่างและฝึกฝนกระบวนการการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเห็น ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนการสร้างความรู้ด้วยตนเอง

2. เป้าหมายของการสอนจะเปลี่ยนจากการถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้รับสาระความรู้ที่แน่นอนตายตัว ไปสู่การสาธิตกระบวนการแปลและสร้างความหมายที่หลากหลาย การเรียนรู้ทักษะต่างๆ จะต้องให้มีประสิทธิภาพถึงขั้นทำได้และแก้ปัญหาจริงได้

3. ในการเรียนการสอน ผู้เรียนจะเป็นผู้มีบทบาทในการเรียนรู้อย่างตื่นตัว (Active) ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้จัดการกับข้อมูลหรือประสบการณ์ต่างๆ และจะต้องสร้างความหมายให้กับสิ่งนั้นด้วยตนเอง โดยการให้ผู้เรียนอยู่ในบริบทจริง หรืออาจจัดกิจกรรมที่เรียกว่า “Physical-Knowledge Activities” ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งของ หรือ

ข้อมูลต่างๆ ที่เป็นของจริงและมีความสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถจัดกระทำ ศึกษา สืบหา วิเคราะห์ ทดลอง กับสิ่งนั้นๆจนเกิดเป็นความรู้ ความเข้าใจขึ้น

4. ในการจัดการเรียนการสอนครูจะต้องพยายามสร้างบรรยากาศทางสังคม-จริยธรรม (Sociomoral) ให้เกิดขึ้น กล่าวคือ ผู้เรียนต้องมีโอกาสเรียนรู้ในบรรยากาศที่เอื้อต่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม คือการร่วมมือ และการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดและประสบการณ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และบุคคลอื่นๆซึ่งจะช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนกว้างขึ้น ชับซ้อนและหลากหลายขึ้น

5. ในการเรียนการสอน ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้อย่างเต็มที่ โดยผู้เรียนจะต้องนำตนเองและควบคุมตนเองในการเรียนรู้ เช่น ผู้เรียนต้องแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเอง ตกลงกันเองเมื่อเกิดปัญหาหรือความขัดแย้ง และรับผิดชอบในการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จร่วมกัน

6. ในการเรียนการสอนแบบสร้างความรู้ ครูจะเปลี่ยนบทบาทจากผู้ถ่ายทอดและควบคุมการเรียนรู้ มาเป็นการให้ความร่วมมือ อำนวยความสะดวก และช่วยเหลือผู้เรียนในการเรียนรู้ คือครูต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมเป็นไปในทางที่ส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียน ให้คำปรึกษาทั้งในด้านวิชาการและด้านสังคมแก่ผู้เรียน นอกจากนี้ครูประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน และครูต้องมีความเป็นประชาธิปไตยและมีเหตุผลกับผู้เรียนอีกด้วย

7. ในด้านการประเมินผลการเรียนการสอน เนื่องจากผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้มีความหลากหลาย การประเมินผลจึงจำเป็นต้องมีลักษณะเป็น “Goal Free Evaluation” ซึ่งหมายถึงการประเมินตามจุดมุ่งหมายในลักษณะที่ยืดหยุ่นกันไปในแต่ละบุคคล หรืออาจใช้วิธีการที่เรียกว่า “Socially Negotiated Goal” และการประเมินควรใช้วิธีการหลากหลาย เช่น การประเมินงานจากเพื่อน แฟ้มผลงาน รวมถึงการประเมินตนเอง

นอกจากนี้ เยเกอร์ (Yager,1991,p.40 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์,2552, น.85-86) ได้เสนอขั้นตอนของการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ ไว้ดังนี้

1. การนำเข้าสู่บทเรียน (Invitation) เป็นขั้นของการเสนอปัญหาหรือประเด็นสถานการณ์เพื่อเป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนคิด ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้รับการส่งเสริมให้เกิดการคิดโดยผู้สอน มีหน้าที่สร้างสถานการณ์ กำหนดปัญหาหรือใช้คำถามในการกระตุ้น ท้าทายให้ผู้เรียนแสดงความคิดและเหตุผล

2. การสำรวจ (Exploration) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องหาเหตุผล ค้นหาข้อมูลวิเคราะห์ ข้อมูลและใช้การแก้ปัญหาาร่วมกัน ระดมสมองหาทางเลือกอภิปรายโต้แย้งเพื่อนำเสนอในขั้นต่อไป

3. การนำเสนออธิบายและการแก้ปัญหา (Proposed Explanation and Solution) เป็นขั้นที่ผู้เรียนต้องนำเสนอข้อมูล แนวคิดและข้อสรุปที่ได้จากขั้นการสำรวจโดยการรายงานต่อชั้นเรียนในขั้นนี้ผู้เรียนจะเลือกรูปแบบการอธิบายหรือการสรุปด้วยตนเอง

4. การปฏิบัติ (Taking Action) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำความรู้ ความคิด เหตุผล ข้อสรุป และทักษะการคิดที่ได้จากการฝึกพร้อมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนในขั้นที่ผ่านมา มาเป็นแหล่งข้อมูลในการเขียนอนุเจตเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆที่ผู้สอนกำหนดให้ขณะเดียวกันผู้สอนจะทบทวนหรือสอนให้นักเรียนทราบถึงวิธีการเขียนอนุเจตในรูปแบบต่างๆ

1. ผู้สอนมีหน้าที่จัดการให้ผู้เรียนขยายโครงสร้างทางปัญญา (สร้างความรู้) โดยมีสมมุติฐาน ดังนี้

1.1 นำเสนอสถานการณ์ที่เป็นปัญหา ซึ่งมีปฏิสัมพันธ์ต่อสังคมและตัวผู้เรียนเองก่อให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญา

1.2 ความขัดแย้งทางปัญญาเป็นแรงจูงใจให้เกิดกิจกรรมการไตร่ตรองเพื่อสร้างความรู้ที่จะขจัดความขัดแย้งนั้น

1.3 การคิดไตร่ตรองบนพื้นฐานของประสบการณ์และโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิมภายใต้การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมจะกระตุ้นให้มีการสร้างโครงสร้างทางปัญญาเกี่ยวกับสิ่งนั้นขึ้นมาใหม่

2. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นทำเป็นและใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

4. มีการฝึกทักษะกระบวนการคิดการจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

5. ผู้สอนเปลี่ยนบทบาทจากผู้บอกความรู้มาเป็นผู้อำนวยความสะดวก โดยการจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม วางแผนการจัดกิจกรรม จัดสื่อการเรียน ให้ความช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และสร้างความรู้ กระตุ้นผู้เรียน โดยการตั้งคำถาม ให้กำลังใจผู้เรียน ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และ ให้ข้อมูลย้อนกลับ

6. ผู้สอนเรียนรู้ไปพร้อมกับผู้เรียนจากกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ และแหล่งวิทยาการต่างๆ

7. ใช้วิธีการที่หลากหลายในการประเมินผู้เรียน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง

6. บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน

1. บทบาทของผู้สอน

ผู้สอนมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากในการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ เดอวีร์ และ โคลเบิร์ก (Devries and Kohlberg, 1987, p.45) ได้เสนอบทบาทของผู้สอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ไว้ 3 ประการ คือ

1. จากการเป็นผู้สอน ไปสู่ผู้สร้าง (From Instruct to Construct) ครูจะลดบทบาทจากการเป็นผู้สั่งสอน แล้วเป็นผู้แนะนำเพื่อให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง แต่ครูต้องติดตามสนใจ และสิ่งที่ผู้เรียนเรียนรู้ เพื่อช่วยให้การเรียนรู้บรรลุผล

2. จากการใช้แรงเสริม ไปสู่ความสนใจ (From Reinforcement to Interest) ครูต้องให้การสนับสนุนและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนไปสู่การเรียนรู้ ทั้งนี้เพราะความสนใจเป็นเสมือนแรงจูงใจภายในที่นำผู้เรียนไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้

3. จากการบังคับควบคุม ไปสู่การให้ผู้เรียนได้พึ่งพาตนเอง (From Obedience to Autonomous) ครูต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพึ่งพาตนเองซึ่งจะช่วยสร้างความสัมพันธ์แบบร่วมมือให้เกิดขึ้นระหว่างครูกับผู้เรียน และช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

นอกจากนี้ สแวนเดอร์ (Saunders, 1992, p.137) ได้เสนอบทบาทของครูและผู้เรียนตามแนวคิดของทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ไว้ดังนี้

1. ครูไม่สามารถถ่ายทอดความรู้แจ้งทุกอย่างผ่านออกมาโดยการบรรยาย
2. ผู้เรียนต้องสร้างสรรค์ความรู้โดยใช้ปัญญา
3. ครูไม่สามารถเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสติปัญญาของผู้เรียนได้ แต่ตัวผู้เรียนสามารถเปลี่ยนแปลงได้เอง
4. ครูสามารถช่วยผู้เรียนในการปรับ โครงสร้างทางสติปัญญาได้โดยการจัดสถานการณ์
5. ครูไม่สามารถส่งผ่านความรู้ได้
6. ครูสามารถถ่ายทอดคำพูดได้เท่านั้น ส่วนความรู้ต้องถูกสร้างสรรค์โดยผู้เรียน

สรุปได้ว่า บทบาทของผู้สอน คือ เป็นผู้ประเมิน ผู้จัดการ ผู้กระตุ้นและผู้ร่วมงาน นอกจากนี้ครูต้องพยายามถ่ายทอดกระบวนการคิดและการใช้สติปัญญาของครูไปสู่ผู้เรียน

2. บทบาทของผู้เรียน

ผู้เรียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้มีบทบาทหลายๆบทบาทด้วยกันดังที่เพอร์กิน (Perkins, 1999, p.10) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้เรียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ดังนี้ คือ

1. เป็นผู้กระตือรือร้น (The Active Learner) ลักษณะของผู้เรียนที่มีความกระตือรือร้นจะนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจที่ได้มาจากการเรียนรู้โดยผู้เรียนเอง ผู้เรียนจะต้องอยู่ในลักษณะเป็นผู้กระทำ (Active) ไม่ใช่ผู้ถูกกระทำ (Passive) ผู้เรียนจึงต้องรู้จักถกเถียงโต้แย้ง

ตั้งสมมติฐาน ตำรวจ ค้นคว้า และแสดงความคิดเห็นนอกเหนือไปจากการฟัง การอ่านและการทำแบบฝึกหัด

2. เป็นผู้มีส่วนร่วมในสังคม (The Social Learner) ความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนเป็นผลมาจากการสร้างสรรค์ในเชิงสังคม แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้เน้นว่าความรู้ความเข้าใจเป็นเรื่องของสังคม จะไม่สร้างให้ผู้เรียนเป็นปัจเจกบุคคลเพียงอย่างเดียว แต่จะช่วยให้เขาเป็นบุคคลหนึ่งที่อยู่ในฐานะผู้มีส่วนร่วมในสังคม ฉะนั้นบทบาทของผู้เรียนในขณะนี้จะต้องรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม การรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมชั้นเรียน

3. เป็นผู้สร้างสรรค์ (The Creative Learner) ความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนเป็นผลมาจากการสร้างสรรค์ขึ้นของผู้เรียนเอง ดังนั้นผู้เรียนจึงจำเป็นต้องรู้จักคิดสร้างสรรค์ความรู้ขึ้นมาใหม่ด้วยตนเอง เนื่องจากการตั้งสมมติฐานเพียงอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ ผู้สอนควรช่วยแนะให้เขาได้เรียนรู้เกี่ยวกับความรู้หรือทฤษฎีที่มีอยู่แล้วในวิชานั้นๆ เสริมอีกด้วย

สรุปได้ว่า ผู้เรียนควรจะต้องมีความกระตือรือร้น มีความสนใจเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว และในทางปฏิบัติ การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนด้วยตนเองและการใช้ความคิดสร้างสรรค์ก็ควรจะเกิดขึ้นควบคู่กันไป นอกจากนี้การที่ผู้เรียนจะสามารถสร้างสรรค์ได้นั้นก็ควรจะขึ้นอยู่กับการจัดการศึกษาที่เอื้ออำนวยในบรรยากาศและการจัดสิ่งแวดล้อมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดและสร้างสรรค์ด้วยตนเอง ดังนั้นผู้สอนจะต้องจัดห้องเรียนที่ให้ผู้เรียนสามารถแสดงออก พุดคุยระหว่างกัน สามารถทบทวนสะท้อนความคิดออกมาให้เห็นว่าเกิดการเรียนรู้

7. ข้อดีของการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- ธเนศ ขำเกิด (2549) กล่าวถึงข้อดีของการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ไว้ดังต่อไปนี้
1. ผู้เรียนได้รู้จักและเข้าใจตนเองดีขึ้น โดยทราบข้อดีและข้อบกพร่องของตนเอง
  2. ผู้เรียนรู้จักคิดอย่างมีระบบมากขึ้น เพราะการเรียนรู้จากการทำงาน ทำให้ต้องพยายามคิดพิจารณาหาคำตอบและวิธีการแก้ปัญหา ทำให้รู้จักจัดระบบความคิดเพื่อแก้ปัญหา
  3. ผู้เรียนรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองมากขึ้น รู้ว่าจะแสวงหาความรู้ตามแนวทางที่เหมาะสมกับตนเองได้อย่างไร และรู้ว่าคนเป็นแหล่งความรู้อีกแหล่งหนึ่งที่สำคัญ
  4. ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหาและตัดสินใจอย่างมีเหตุผลมากขึ้น จากการฝึกฝนการวิเคราะห์ปัญหาและข้อมูลต่างๆ ที่พบในระหว่างการลงมือปฏิบัติ อันจะนำไปสู่การแก้ปัญหาในชีวิตจริงได้
  5. ผู้เรียนกล้าแสดงออกอย่างมีเหตุผลมากขึ้น เป็นผู้พูดผู้ฟังที่ดี

6. ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จากการทำงานที่มีโอกาสได้คิดสร้างสิ่งต่างๆ มีโอกาสได้ลองผิดลองถูก หรือการที่ได้พยายามแก้ปัญหาด้วยวิธีการคิดที่หลากหลาย พยายามแก้ปัญหาโดยไม่ตีกรอบความคิดของตนเองมากเกินไป
7. ทำให้เป็นคนใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นมากขึ้น ไม่ปิดใจเชื่อตนเองอยู่ฝ่ายเดียว และรู้จักการเป็นผู้ให้ โดยเรียนรู้ว่าการให้เป็นความสุขอย่างหนึ่ง (ผู้ให้ย่อมเป็นที่รัก)
8. รู้จักการเคารพตนเองและผู้อื่น จากการทำงานร่วมกันในบรรยากาศที่เป็นกันเอง มีความเป็นมิตร ทำให้ผู้เรียนรู้จักเคารพตนเองและปฏิบัติตนด้วยความเคารพต่อผู้อื่น
9. มีระเบียบวินัยในตนเองมากขึ้นและรู้จักยอมรับตนเอง
10. รู้จักการทำใจเป็นกลางและเลือกปฏิบัติตนตามทางสายกลาง รวมทั้งมีเป้าหมายชีวิตและมีแนวทางในการดำรงชีวิตของตนเองที่ชัดเจนขึ้น

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

1. ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

กิดานันท์ มลิทอง (2540, น.122) ได้ให้ความหมายว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการเรียนแบบกลุ่มเล็กที่ใช้ได้ทั้งการศึกษาในระบบและนอกระบบ โรงเรียนที่เกิดจากแรงผลักดันที่มาบรรจบกัน 2 อย่าง คือ 1) ชีวิตภายนอกห้องเรียนจำเป็นต้องมีกิจกรรมที่ร่วมมือกัน โดยการใช้ทีมงานในการทำงานในชีวิตประจำวันและ 2) การรู้ในคุณค่าของปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมายขึ้น

กรมวิชาการ (2544) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกัน โดยในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

สลาวิน (Slavin ,1987, p.7) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าเป็นวิธีการสอนอีกแบบหนึ่ง ซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ โดยปกติจะมี 4 คน เป็นนักเรียนที่เก่ง 1 คน เรียนปานกลาง 2 คน และเรียนอ่อน 1 คน มีการร่วมมือกันขณะเรียนรับผิดชอบงานของกลุ่มร่วมกัน โดยที่กลุ่มจะประสบความสำเร็จได้ เมื่อสมาชิกทุกคนได้เรียนรู้บรรลุตามจุดประสงค์เช่นเดียวกัน นั่นคือการเรียนเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ

เพ็นทซ์ (Panitz, 1996, online) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นกระบวนการการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนด

จากความหมายของการเรียนแบบร่วมมือที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่ผู้เรียนได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน โดยมีการแบ่งกลุ่มผู้เรียน ให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมทั้งแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบเพื่อให้งานประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย

2. องค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือ

เพื่อให้การนำการเรียนแบบร่วมมือไปใช้อย่างประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือ ซึ่งกรมวิชาการ (2544, น. 5-8) ได้เสนอแนวทางสำคัญ 5 ประการในการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้

1. มีการพึ่งพาอาศัยกันในทางบวก (Positive Interdependence) หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน แบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ และข้อมูลต่างๆ ในการทำงาน ทุกคนมีบทบาท หน้าที่ และประสบความสำเร็จร่วมกัน

2. การมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในระหว่างการทำงานกลุ่ม (Face to Face Promotive Interaction) เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มให้ประสบความสำเร็จ โดยการทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และอธิบายความรู้ให้เพื่อนในกลุ่มฟัง

3. ความรับผิดชอบรายบุคคล (Individual Accountability) เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อให้แน่ใจว่าสมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่ม ซึ่งอาจทำได้หลายวิธี เช่น การกำหนดหน้าที่ของสมาชิก การสุ่มถามปากเปล่าหรือสุ่มตรวจงานของสมาชิกในกลุ่ม และการทดสอบรายบุคคล

4. การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Group Skills) นักเรียนควรได้รับการฝึกทักษะที่จะช่วยให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ เช่น การทำความรู้จักและวางใจผู้อื่น การสื่อสาร การแก้ปัญหาความขัดแย้ง เป็นต้น

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Process) สมาชิกจะต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของสมาชิกในกลุ่ม ดังนั้นผลงานของกลุ่มจะได้รับอิทธิพลมาจากการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งสามารถกระทำโดย ให้อธิบายการกระทำของสมาชิกที่มีประโยชน์และไม่มีประโยชน์ ให้ตัดสินว่าการกระทำใดของกลุ่มที่ควรรักษาและควรยกเลิกปฏิบัติให้เล่าเหตุการณ์ในกลุ่ม ปัญหาของกลุ่ม หรือวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของกลุ่ม

เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดีและบรรลุเป้าหมายที่กำหนด ผู้สอนต้องพยายามจัดกิจกรรมให้ได้ครบทั้ง 5 องค์ประกอบดังกล่าว

3. ลักษณะและขั้นตอนของการเรียนแบบร่วมมือ

ในการเรียนการสอนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ นอกจากผู้สอนและผู้เรียนต้องเข้าใจถึงความหมายและองค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือแล้ว จำเป็นต้องเข้าใจถึงลักษณะและขั้นตอนของการเรียนแบบร่วมมือ ดังที่ จอห์นสันและจอห์นสัน(Johnson & Johnson 1987, p.23-24) ได้กล่าวถึงลักษณะการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. สมาชิกกลุ่มมีความรับผิดชอบต่อกัน ช่วยกันทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ โดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน แบ่งข้อมูลและอุปกรณ์ระหว่างสมาชิกของกลุ่ม
2. สมาชิกกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ต่อกัน อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
3. สมาชิกกลุ่มแต่ละคนมีความรับผิดชอบในตัวเองต่องานที่ได้รับมอบหมาย จุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ การที่แต่ละคนทำงานอย่างเต็มความสามารถ
4. สมาชิกกลุ่มมีทักษะในการทำงานกลุ่ม (Small Group Skills)และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ผู้สอนประเมินการทำงานกลุ่มของผู้เรียน
5. สมาชิกกลุ่มใช้กระบวนการกลุ่ม (Group Process) ในการเรียนรู้และทำงาน ซึ่งประกอบด้วยความรู้จักเป็นผู้นำ ความเป็นสมาชิกที่ดี มีกระบวนการทำงาน รู้ว่าจะไปทำไม ทำอะไร ทำที่ไหน ใครทำบ้าง ทำอย่างไร รวมทั้งการประเมินผลงาน และประเมินสมาชิกและกระบวนการทำงานของกลุ่ม

นอกจากนี้ คาแกน(Kagan , 1994, p.34)ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. เป็นกลุ่ม (Team) มีนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์สูง ปานกลาง และต่ำอยู่ในกลุ่มเดียวกัน
2. มีการจัดการ (Management) เพื่อให้การทำงานเป็นกลุ่มแบบร่วมมือเป็นไปอย่างได้ผล จึงมีการแบ่งหน้าที่ มีการซักถาม อภิปรายแลกเปลี่ยนความเห็นซึ่งกันและกัน
3. มีความเต็มใจ(Willing)นักเรียนทุกคนในกลุ่มยอมรับซึ่งกันและกันช่วยเหลือกัน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม
4. มีทักษะ (Skill) เป็นการพัฒนาทักษะทางสังคม การสังเกต การสรุป และการแก้ปัญหาความขัดแย้ง
5. มีหลักพื้นฐาน (Basic Principles) 4 ประการคือ มีการพึ่งพาอาศัยกัน มีความรับผิดชอบบุคคล มีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน และมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม

6. มีรูปแบบ (Structure) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือมีรูปแบบมากมาย ซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีการนำไปใช้ที่แตกต่างกัน ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

กรมวิชาการ (2544, น.4) ได้กล่าวถึงลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. สมาชิกในกลุ่มมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน มีการแบ่งปันวัสดุอุปกรณ์ ข้อมูลต่างๆ ในการทำงาน ทุกคนมีบทบาทหน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน
2. การปฏิสัมพันธ์มีลักษณะส่งเสริมกันและกัน โดยตรง มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และมีการอธิบายความรู้ให้แก่เพื่อนในกลุ่มฟัง
3. สมาชิกมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้โดยมีการช่วยเหลือ ส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายกลุ่ม
4. การใช้ทักษะทางสังคมและทักษะการทำงานกลุ่ม เพื่อช่วยให้การทำงานกลุ่มประสบความสำเร็จ
5. สมาชิกทำงานกลุ่มอย่างมีขั้นตอน โดยใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อช่วยให้การทำงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

จากลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนแบบหนึ่ง que ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก สมาชิกในกลุ่มจะมีความสามารถที่แตกต่างกัน ร่วมกันระดมความคิด แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ในการเรียนสมาชิกทุกคนมีบทบาทหน้าที่และมีภาระรับผิดชอบต่อกันและกัน ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มของตนบรรลุเป้าหมายในการเรียนร่วมกัน

สำหรับขั้นตอนของการเรียนแบบร่วมมือนั้น จอห์นสัน,จอห์นสัน และฮอลิวเบก (Johnson, Johnson & Holubec, 1993, p. 2-4) ได้เสนอไว้ดังนี้

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของบทเรียน
2. จัดนักเรียนออกเป็นกลุ่มก่อนการดำเนินการสอน
3. อธิบายวัตถุประสงค์และภาระงานในการเรียนการสอนให้นักเรียนทราบ
4. ตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของการเรียนแบบร่วมมือและเพิ่มเติมทักษะการเรียนรู้ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม
5. ประเมินผลผู้เรียนและผู้เรียนอภิปรายถึงข้อดีของการเรียนแบบร่วมมือ

นอกจากนี้ สลาบิน (Slavin, 1995, p.95-96) ได้เสนอขั้นตอนการสอนการเรียนแบบร่วมมือไว้ 6 ขั้นคือ

ขั้นที่ 1 ศึกษาเรื่องและขอบเขตของเนื้อหาร่วมกัน คือ ครูเป็นผู้ชี้แจงพร้อมกับแนะนำเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่ครูกำหนดให้นักเรียนทุกกลุ่มศึกษา เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

ขั้นที่ 2 ครูแบ่งเรื่องที่ศึกษาออกเป็นหัวข้อย่อยเพื่อมอบหมายให้นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มรับผิดชอบ โดยขั้นนี้ครูอาจช่วยกำหนดประเด็นสำคัญต่างๆ ให้เพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสามารถศึกษาได้สอดคล้องกับหัวข้อเรื่องที่ครูกำหนด

ขั้นที่ 3 ครูจะกำหนดบทบาทให้นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มรับผิดชอบและศึกษางานตามที่ได้รับมอบหมาย คือ กำหนดให้นักเรียนแต่ละคนรับผิดชอบในแต่ละหัวข้อตามความเหมาะสม

ขั้นที่ 4 เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มได้ศึกษาหัวข้อย่อยตามที่ได้รับมอบหมาย พร้อมทำความเข้าใจตามเวลาที่กลุ่มกำหนดแล้ว ให้นักเรียนแต่ละคนนำเสนอข้อมูลที่ได้ภายในกลุ่มของตนเอง โดยนำความรู้ที่ได้มาประมวลเข้าด้วยกัน มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความเห็นซึ่งกันและกัน ทำความเข้าใจร่วมกัน มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดเพื่อให้ได้ข้อสรุปของความรู้ที่น่าสนใจ พร้อมทั้งทำการบันทึกเพื่อนำเสนอเป็นผลงานของกลุ่มต่อไป

ขั้นที่ 5 นำเสนอผลงาน โดยผู้แทนกลุ่ม หรือสมาชิกทั้งหมดภายในกลุ่มก็ได้

ขั้นที่ 6 การประเมินผลการเรียนรู้ คือ จะมีการประเมินผลทั้งในขณะที่นักเรียนกำลังเรียนหรือประเมินหลังเสร็จสิ้นการเรียนในแต่ละครั้ง โดยการประเมินจากผลงานกลุ่มและประเมินเป็นรายบุคคลจากการให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

4. วิธีการเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือมีรูปแบบต่างๆที่เกิดจากการศึกษาของนักการศึกษาที่ได้ทำการทดลองสามารถที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาวิชาต่างๆตามความเหมาะสมกับสภาพนั้นๆ สำหรับรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือที่ใช้ในการวิจัย คือ

4.1 เทคนิคซีไออาร์ซี(Cooperative Integrated Reading and Composition หรือCIRC)

เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือ พัฒนาขึ้นโดย Robert J. Stevens, Nancy A. Madden, Robert E. Slavin และ Anna Marie Farnish นักวิจัยทางการศึกษาจากศูนย์การวิจัยประสิทธิภาพทางการเรียนของนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านวิชาการแห่ง The Johns Hopkins University ประเทศสหรัฐอเมริกา

การเรียนโดยใช้เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี เป็นวิธีการเรียนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านและเขียนกับการเรียนเป็นกลุ่มไปพร้อมๆกัน และเห็นได้ชัดเจนว่าเป็นการเรียนที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งน่าจะก่อให้เกิดบรรยากาศในการเรียนที่ดีเพราะผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนเป็นกลุ่มและเป็นคู่ ให้นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงได้ช่วยเหลือนักเรียนที่มี

ความสามารถในการอ่านต่ำ เป็นการช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น เพราะนักเรียนที่เรียนเก่งจะเข้าใจคำสอนของครูและรับรู้ได้ดีกว่านักเรียนที่เรียนอ่อน (จงกลณี รูปพงษ์, 2536, น.12) และนักเรียนเก่งที่อธิบายบทเรียนให้เพื่อนฟังนั้นจะเข้าใจได้ดีขึ้น จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1987, p. 53) ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเรียนในการแสดงออกมาเป็นงานเขียน และทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน ตลอดจนเพื่อนร่วมงานและผู้สอนบรรยากาศในชั้นเรียนดังกล่าวน่าจะเหมาะสมกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมากขึ้นด้วย

ขั้นตอนการสอนโดยใช้เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี

สตีเวน และคนอื่นๆ (Stevens and other, 1987, p. 30) ได้สรุปขั้นตอนการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 2 ขั้นตอน คือ การเตรียมการสอน (Preparation) และกิจกรรมการเรียนการสอน (Learning and Teaching Activities) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

การเตรียมการสอน

สิ่งที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงในขั้นเตรียมการสอนโดยเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี มีอยู่ 4 ประการ คือ

1. การเตรียมเนื้อหา เนื้อหาที่ใช้สอนเป็นแบบโครงสร้างข้อเขียน (Story Grammar) ที่จัดเป็นชุด ๆ ตามระดับความสามารถของผู้เรียน ที่ผู้เชี่ยวชาญแห่ง The Johns Hopkins University เป็นผู้สร้างขึ้นหรือครูผู้สอนสามารถที่จะเลือกเนื้อหาที่ใช้สอนประเภทเดียวกันเช่นเรื่องที่เป็นตอนเดียวจบหรือมากกว่าหนึ่งตอน ซึ่งจะอธิบายถึงฉาก ตัวละคร สถานที่ เวลา ที่มีเหตุการณ์ดำเนินไป อธิบายเป้าหมายของตัวละคร การกระทำ และผลจากการกระทำเป็นอย่างไรบ้าง และเรื่องจบลงแบบใดหรืออาจจะใช้เรื่องที่ไม่สมบูรณ์แล้วให้นักเรียนคาดการณ์ว่าส่วนที่ไม่สมบูรณ์นั้นควรเป็นอะไร เช่น นักเรียนอ่านเรื่องที่ไม่มีตอนจบ แล้วคาดว่าเหตุการณ์ควรจะจบอย่างไร เป็นต้น

2. การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม (Assigning Students to Teams) ครูเป็นผู้จัดกลุ่มนักเรียนเข้าเป็นกลุ่มอ่าน (Reading Groups) ก่อน กลุ่มละ 2 คน โดยจัดให้นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงจับคู่กับนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำแล้วจัดนักเรียนกลุ่มอ่านเข้าเป็นทีมซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่มาจากกลุ่มอ่าน 2 กลุ่มคือผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูง 2 คนและต่ำ 2 คน ครูควรเป็นผู้จัดการแบ่งกลุ่มเอง เพื่อจัดปัญหาให้นักเรียนที่ชอบพอและสนิทสนมกันมาร่วมกลุ่มกัน และครูจะต้องคอยกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนเป็นกลุ่มความร่วมมือกันของสมาชิกในกลุ่มทุกคนไม่เฉพาะแต่คู่ของตนเท่านั้น ครูอาจจะจัดกลุ่มใหม่เมื่อเรียนครบ 4-6 สัปดาห์

3. การจัดทำใบคะแนนของทีม (Team Score Sheet) เป็นแบบบันทึกคะแนนรายบุคคลของนักเรียน แต่ละทีมประกอบด้วย รายชื่อสมาชิกในทีมและตารางคะแนนทดสอบเมื่อจบแต่ละบทเรียน เช่น ความเข้าใจในการอ่าน อ่านออกเสียงคำศัพท์ หาความหมายของคำการสอบสะกดคำ และการเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เป็นต้น ครูจะอธิบายการได้มาซึ่งคะแนนแต่ละอย่างของทีมที่ทำคะแนนได้ถึง 90 คะแนนขึ้นไป จะได้รับเกียรติบัตร “Superteam” ทีมที่ได้คะแนน 80-89 จะได้รับเกียรติบัตร “Greatteam” และทีมที่ได้คะแนน 70-79 จะได้รับเกียรติบัตร “Goodteam” ครูควรอธิบายเกณฑ์การให้คะแนนและให้นักเรียนเป็นผู้กรอกรายชื่อสมาชิกในทีมเอง

4. การจัดทำแบบฟอร์มบันทึกการทำงานที่ได้รับมอบหมาย (Assignment Record Form) ในแบบฟอร์มจะมีชื่อนักเรียน วันที่ที่เรียน และตารางกิจกรรมที่ทำหลังและในระหว่างการอ่านกิจกรรมการเรียนการสอน

สตีเวน และคนอื่นๆ (Stevens and other, 1987, p. 34-35) กล่าวว่า การสอนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านและเขียนที่เป็นระบบครบวงจรโดยเริ่มจาก

1. ชี้นำเสนอบทเรียน (Teacher Presentation)

ครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียน โดยการทบทวนศัพท์เก่า สอนคำศัพท์ใหม่โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว ให้นักเรียนเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ยาก โดยการอธิบายและให้คำจำกัดความ เพื่อที่จะให้นักเรียนสามารถนำเอาคำศัพท์ไปเขียนสร้างประโยคได้อย่างมีความหมาย และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หลังจากที่ครูสอนคำศัพท์แล้วครูก็แนะนำเรื่องที่จะให้นักเรียนอ่าน ให้นักเรียนเดาหรือคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่ครูจะให้อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร โดยเดาจากคำศัพท์ที่ครูสอนเพื่อเป็นการโยงประสบการณ์เดิมเข้ากับเรื่องที่จะเรียน

2. ชี้นฝึกทำงานเป็นทีม (Team Practice)

กิจกรรมที่นักเรียนฝึกทำงานเป็นทีมจะทำเมื่อครูนำเสนอบทเรียนเรียบร้อยแล้ว ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้คือ

2.1 ฝึกโดยมีครูควบคุมอยู่ (Controlled Practice)

หลังจากที่ครูทบทวนศัพท์เก่า แนะนำศัพท์ใหม่และแนะนำเรื่องที่จะอ่านแล้วนักเรียนจะได้ทำกิจกรรมดังต่อไปนี้ตามลำดับขั้นในกลุ่มของตน โดยมีครูคอยควบคุมอยู่

2.1.1 อ่านออกเสียงคำศัพท์ (Words Out Loud) นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์จากรายการคำศัพท์ (Words Mastery List) ที่ครูให้กับคู่ของตนเปลี่ยนกันอ่านและช่วยกันแก้ไขเมื่ออ่านผิด จนกระทั่งอ่านได้ราบรื่นรวดเร็วและถูกต้อง กิจกรรมในข้อนี้จะช่วยให้นักเรียนรู้ความหมายของคำโดยอัตโนมัติ และไม่เป็นอุปสรรคในการทำความเข้าใจในเรื่องที่ครูจะให้อ่าน

2.1.2 ฝึกหาความหมายของคำ (Words Meaning Practice) นักเรียนใช้คำศัพท์จากรายการคำศัพท์ ในการฝึกหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรม แล้วเขียนความหมายของคำศัพท์เป็นคำพูดของตนเอง (ถ้าทำได้) และสร้างประโยคจากคำศัพท์ที่ครูให้

2.1.3 สะกดคำ (Spelling) นักเรียนฝึกสะกดคำศัพท์กับคู่ของตนหรือกับเพื่อนในทีม โดยมีคนบอก 1 คน ให้สมาชิกในกลุ่มเขียนแล้วเปลี่ยนกันตรวจจนกว่าจะสะกดคำได้ทุกตัว

2.1.4 อ่านในใจ (Silent Reading) หลังจากหาความหมายของคำและสะกดคำได้แล้ว นักเรียนอ่านเรื่องที่ครูกำหนดให้ในใจก่อน เพื่อรวบรวมและทำความเข้าใจเรื่องก่อนที่จะฝึกอ่านออกเสียงในขั้นต่อไปกับเพื่อน

2.1.5 การอ่านออกเสียง (Reading Aloud) นักเรียนเปลี่ยนกันอ่านคนละย่อหน้ากับคู่ของตนหรือกับเพื่อนร่วมทีม เมื่อใครอ่านออกเสียงไม่ถูกก็ช่วยกันแก้ไข ส่วนครูผู้สอนจะต้องคอยเดินดูนักเรียนทุกกลุ่มเป็นการสังเกตความถูกต้องในการอ่านของนักเรียนและคอยช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา

2.1.6 การค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน (Treasure Hunt) นักเรียนในแต่ละทีมช่วยกันตอบคำถามแต่ละตอนของเรื่องที่ครูให้อ่าน ปรีกษาและอภิปรายหาคำตอบที่ถูกต้องก่อนที่นักเรียนแต่ละคนจะเขียนคำตอบของตนเองส่งครู

2.1.7 การเล่าเรื่อง (Story Retelling) นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องตามลำดับเหตุการณ์เป็นคำพูดของตนเอง โดยครูใช้คำถามแนะแนวทางในการเล่าเรื่อง

2.1.8 การเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Story-Related Writing) นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญลำดับเหตุการณ์จากการเล่าเรื่อง สอดแทรกความรู้สึกนึกคิดและความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ตามแนวคิดของตนเองหลังจากที่นักเรียนทำกิจกรรมในข้อ 2.1.1-2.1.8 ครบแล้ว นักเรียนจะบันทึกลงในแบบฟอร์มการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

2.2 ขั้นตอนการฝึกแบบอิสระ (Free Practice)

หลังจากที่นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม โดยมีครูคอยควบคุมดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดแล้ว นักเรียนยังจะได้ฝึกทำงานเองตามลำพัง โดยการช่วยตรวจแก้ไขความถูกต้องในการทำงานของผู้ร่วมทีม (Peer Pre-assessment) ก่อนที่จะส่งครู นอกจากนี้ นักเรียนยังสามารถฝึกอ่านเรื่องที่ตนสนใจได้ตามความต้องการนอกห้องเรียน

3. ขั้นตอนการทดสอบ (Testing)

หลังจากที่นักเรียนเรียนจบแต่ละบทแล้ว ครูผู้สอนจะทดสอบนักเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านเรื่อง การสร้างประโยคจากคำศัพท์ที่ให้ และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ซึ่งใช้

เวลาประมาณ 15-20 นาที โดยทดสอบเป็นรายบุคคล ไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกันครูผู้สอนต้องให้นักเรียนแยกโต๊ะจากกลุ่ม คะแนนของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกในทีมทุกคน เมื่อนักเรียนทำการทดสอบเสร็จครูผู้สอนควรตรวจสอบและบอกคะแนนของแต่ละทีมให้ทุกคนทราบ หากเป็นไปได้ควรบอกให้นักเรียนทราบในคาบต่อไป เพื่อเป็นการกระตุ้นและให้กำลังใจแก่ผู้เรียน

4. ชั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition)

ทันทีที่ผู้สอนคิดคะแนนของผู้เรียนแต่ละคน และแต่ละทีมเสร็จแล้วควรจะให้รางวัลเกียรติบัตร หรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อเป็นการชี้ให้เห็นคุณค่าของความร่วมมือและความสำเร็จในทีม

การคิดคะแนน

สตีเวนและคนอื่นๆ (Stevens and other, 1987, p. 26-27) ได้กำหนดการคิดคะแนน เพื่อเป็นการตัดสินความสำเร็จของกลุ่มไว้ดังนี้

1. การกำหนดคะแนนของทีมในการอ่าน (Determining Team Scores in Reading) มีจุดประสงค์เพื่อที่จะให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานของตนเอง เพื่อเป็นแรงเสริมในการให้ความร่วมมือในการทำงาน และกระตุ้นให้นักเรียนขยันทำงานติดต่อกันอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการให้คะแนนหรือรางวัลทีมในการอ่านเพื่อเป็นแรงเสริมแก่ผู้เรียน คะแนนที่จะได้มาของแต่ละทีมจะเป็นคะแนนที่สมาชิกในแต่ละทีมได้จากการทดสอบ แล้วจึงนำเอาคะแนนของแต่ละคนได้มารวมกันเฉลี่ยเป็นคะแนนของทีม

2. คะแนนการทำงานของทีม (Teamwork Points) หมายถึง คะแนนความร่วมมือในทีมครูจะมีคะแนนให้ 20 คะแนน สมาชิกของทีมแต่ละทีมจะได้คะแนนตามพฤติกรรมในการเรียนซึ่งขึ้นอยู่กับความสำเร็จของการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากครูความร่วมมือและช่วยเหลือกันและกัน และการปฏิบัติตามกฎของห้องเรียน ในคาบสุดท้ายของการเรียนแต่ละสัปดาห์ ครูจะให้คะแนนสมาชิกแต่ละคนในทีม โดยเขียนลงในแบบฟอร์มการทำงาน

3. การคิดคะแนนทีม (Calculating Team Scores) ครูผู้สอนนำคะแนนที่นักเรียนได้จากการสอบข้อเขียน สอบอ่านออกเสียงคำศัพท์ คะแนนการทำงานที่สมาชิกในแต่ละคนในทีมได้มารวมกันแล้วหารด้วยจำนวนสมาชิกในแต่ละทีม คะแนนที่ได้ออกมาจะเป็นคะแนนทีม ตัวอย่าง เช่น

ตัวอย่างใบคะแนนของทีม (Team Score Sheet)

Team : Jurrasic

Story : Mr. Flower

Team Member	Comprehension Test (20)	Word Meaning Test(20)	Word Out Loud Test (20)	Spelling Test (20)	Teamwork (20)	Avg.
ปราณี	18	19	20	20	19	96
นิสา	19	18	20	20	18	93
พรรณี	17	18	20	19	19	93
อาทิตย์	12	17	20	19	18	86
					Team Total	368
					Team Score	$368 \div 4 = 92$

จากการให้คะแนนดังกล่าว กลุ่ม Jurrasic ได้คะแนน 92 คะแนน ดังนั้น กลุ่ม Jurrasic จึงได้รับเกียรติบัตรให้เป็น Superteam ครูผู้สอนอาจจะให้รางวัลเพิ่มรวมกับเกียรติบัตรก็ได้หลังจากการสอบแต่ละครั้งทันทีที่ครูทำคะแนนเสร็จ ครูจะบอกคะแนนในคาบต่อไป เพื่อให้ให้นักเรียนตื่นเต้นและให้นักเรียนอยากเรียน รวมทั้งเพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวในความร่วมมือของสมาชิก ทำให้ได้มาซึ่งความสำเร็จของกลุ่ม และเพื่อพัฒนาตนเองในครั้งต่อไป

จากการศึกษากระบวนการต่าง ๆ ของการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี จะเห็นได้ว่าการเรียนโดยใช้เทคนิคนี้จะให้ความสำคัญของนักเรียนทั้งที่เรียนเก่งและอ่อน ทำให้ขจัดปัญหาความน้อยเนื้อต่ำใจของนักเรียนทีมที่ได้คะแนนน้อย เพราะเกือบทุกทีมจะได้คะแนนและรางวัลเกียรติบัตรเช่นกัน และจากการที่นักเรียนได้ช่วยเหลือกันในการทำงาน ก่อให้เกิดความสำเร็จในการทำงานประกอบกับรางวัลที่ได้ ย่อมทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนจากการวิจัยของศรัณย์ จันท์ทะเล (2548) ที่ได้ศึกษาการส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนสรุปความและความภูมิใจในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยการเรียนรู้แบบซี ไอ อาร์ ซี ผลปรากฏว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการเขียนสรุปความของนักศึกษาเพิ่มขึ้นและความภาคภูมิใจในตนเองของนักศึกษายู่ในระดับสูงหลังจากได้รับการเรียนรู้แบบซี ไอ อาร์ ซี

5. บทบาทของผู้สอนและผู้เรียนในการเรียนแบบร่วมมือ

5.1 บทบาทของผู้สอนในการเรียนแบบร่วมมือ

สติเวนส์,แมคเค็น, สลาวิน, และฟาร์นิช (Stevens R, Madden N, Slavin R, & Famish, 1987) อ้างถึงใน อุยนา บำรุงแก้ววัน, 2553, น.19) ดังนี้

1. เป็นผู้ตัดสินใจ โดยการให้ความรู้และทักษะที่นักเรียนจะได้เรียนร่วมกันเป็นผู้พิจารณาขนาดของกลุ่มว่า แต่ละกลุ่มควรมีขนาดเท่าใดจึงจะเหมาะสมในการทำกิจกรรม และแต่ละกลุ่มควรประกอบไปด้วยนักเรียนที่มีความสามารถแบบหลากหลาย การจัดเตรียมห้องเรียนควรอยู่ในลักษณะที่ย้ายเป็นกลุ่มเล็กๆ ได้ง่าย มีการเตรียมแหล่งความรู้ ข้อมูล และกำหนดบทบาทหน้าที่ของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่ม

2. เป็นผู้วางแผนการสอน ครูอธิบายลักษณะงาน วัตถุประสงค์ของบทเรียน ความคิดรวบยอดที่ควรจะได้จากบทเรียนกำหนดเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน กระตุ้นให้นักเรียนตระหนักเห็นความสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ จัดแบ่งให้นักเรียนมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทำงานและช่วยเหลือกัน อธิบายเกณฑ์การประเมินความสำเร็จและพฤติกรรมที่คาดหวังว่าน่าจะเกิดขึ้นในระหว่างการเรียนรู้ เช่น การช่วยเหลือ สนับสนุน และรับฟังความคิดเห็นร่วมกัน

3. เป็นผู้ให้คำแนะนำ คอยสังเกตให้นักเรียนสรุปผลประโยชน์ที่ได้จากการร่วมมือในการทำงาน ให้คำแนะนำและวิจารณ์การทำงานกลุ่มหรือพฤติกรรมของนักเรียน โดยเดินดูรอบๆ ขณะที่นักเรียนทำงาน หากนักเรียนทำในทางที่เหมาะสมให้เสริมแรงทันที รวมทั้งชมเชยการทำงานที่ดีด้วย หรือหากนักเรียนมีปัญหา ครูสามารถอธิบายหรือสอนใหม่ในสิ่งที่นักเรียนต้องการทราบ ทั้งนี้ครูควรคอยสังเกตพฤติกรรม หรืออาจแบ่งการสังเกตให้ผู้เรียนสังเกตร่วมด้วยได้

4. ประเมินผลการดำเนินงาน โดยประเมินจากการเรียนรู้ของนักเรียน และประเมินการทำงานกลุ่ม เพื่อทำการวิเคราะห์ นำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การทำงานกลุ่มมีประสิทธิภาพต่อไป โดยประเมินจากรายบุคคล กลุ่มเล็กและทั้งห้องเรียนตามลำดับ

สรุปได้ว่า บทบาทของผู้สอนในการเรียนแบบร่วมมือ นั้น ผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะให้คำปรึกษา เป็นผู้กำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนและแบ่งกลุ่มผู้เรียน โดยผู้เรียนจะแบ่งบทบาทหน้าที่ตามความถนัดของสมาชิกในกลุ่ม ผ่านกิจกรรมกลุ่มร่วมกับการเสริมแรงทันทีเมื่อในเวลาที่เหมาะสม ในการประเมินควรประเมินจากรายบุคคล รายกลุ่มและทั้งห้องเรียน

นอกจากนี้ กรมวิชาการ (2544, น.23) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้สอน ไว้ดังนี้

1. เป็นผู้เตรียมการสอน ผู้สอนต้องกำหนดวัตถุประสงค์ ขนาดของกลุ่มการแบ่งกลุ่มและบทบาทของสมาชิกในกลุ่มรวมถึงการจัดบรรยากาศในการเรียนให้เหมาะสมเช่น ชั้นเรียน และสื่อการเรียนการสอน

2. เป็นผู้กำกับดูแลการสอน ดูแลผู้เรียนในขณะที่ทำกิจกรรมร่วมกัน เช่นพฤติกรรมของผู้เรียน การแนะนำการเรียนต่างๆ ไปและสอนทักษะการให้ความร่วมมือแก่ผู้เรียน

3. เป็นผู้ประเมินความสำเร็จในการทำงานกลุ่มทั้งในด้านวิชาการและด้านสังคม
สรุปได้ว่าบทบาทของผู้สอนในการเรียนแบบร่วมมือนั้น ผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะให้คำปรึกษา
และกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน แบ่งกลุ่มผู้เรียน โดยผู้เรียนจะแบ่งบทบาทหน้าที่ตาม
ความถนัดของสมาชิกในกลุ่ม โดยผู้สอนควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน ในการ
ประเมินผลงานผู้สอนต้องประเมินในด้านวิชาการและสังคม และจัดบรรยากาศรวมถึงสื่อการสอน
ให้เหมาะสมกับกิจกรรมที่กำหนด

5.2 บทบาทของผู้เรียน

ในการเรียนแบบร่วมมือผู้เรียนต้องเข้าใจบทบาทของตนเอง ซึ่ง สมร ทองดี (2542, น.21) เสนอ
บทบาทของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. สร้างเจตคติที่ดี มีความไว้วางใจซึ่งกันและกันและมีทักษะในการสื่อสาร
2. ในการทำกิจกรรมการเรียนแต่ละกิจกรรมนั้น สมาชิกแต่ละคนต้องได้รับ
มอบหมายหน้าที่รับผิดชอบจะมีผู้ทำหน้าที่เป็นผู้นำหรือผู้ประสานงานเลขานุการกลุ่มและผู้ร่วมทีม
3. ให้เกียรติและรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน
4. รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนๆ ในกลุ่ม โดยมีการกำหนดเป้าหมาย
ของกลุ่ม แลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์และอุดมการณ์ ให้กำลังใจและดูแลทุกคนปฏิบัติตาม
หน้าที่และช่วยกันควบคุมเวลาในการปฏิบัติงาน

6. เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ

เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือมีอยู่ 2 แบบคือ เทคนิคที่ใช้ตลอดกิจกรรมการเรียนการสอน
และเทคนิคที่ไม่ได้ใช้ตลอดกิจกรรมการเรียนการสอน ในที่นี้ผู้วิจัยสนใจที่จะเลือกใช้เทคนิคการ
สอนแบบร่วมมือแบบ CIRC ซึ่งเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการอ่านและเขียน และจัด
กิจกรรมเป็นทีมซึ่งต้องเร้าผู้เรียนด้วยกิจกรรมเสียก่อน อาจจะสอดแทรกเนื้อหาในชั้นเรียนตอนใด
ก็ได้ หรือใช้ในชั้นสรุป ชั้นทบทวน ชั้นวัดผลของคาบเรียนใดคาบเรียนหนึ่งตามที่ครูผู้สอนกำหนด
เทคนิควิธีเรียนแบบร่วมมือที่มีลักษณะต่างๆ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้เทคนิค 2 เทคนิค ดังนี้
คาแกน (Kagan, 1995, p.32-35 อ้างถึงใน พระจรรุพงษ์ จึงประยูร, 2553, น.24-25)

1. เทคนิคการเขียนรอบวง (Round table) เป็นเทคนิคที่เหมือนกับการพูดรอบวงแตกต่างกัน
ที่เน้นการเขียนแทนการพูด เมื่อครูถามปัญหาหรือให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น นักเรียนจะผลัดกัน
เขียนลงในกระดาษที่เตรียมไว้ทีละคนตามเวลาที่กำหนด

2. เทคนิคการทำเป็นกลุ่ม ทำเป็นคู่ และทำคนเดียว (Team – pair - solo) เป็นเทคนิคที่ครู
กำหนดปัญหาหรืองานให้แล้วนักเรียนทบทวนร่วมกันทั้งกลุ่มจนงานสำเร็จ จากนั้นจะแยกทำงานเป็นคู่
จนงานสำเร็จสุดท้ายนักเรียนแต่ละคนแยกมาทำเองจนสำเร็จได้ด้วยตนเอง

7. ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่ผู้เรียนได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน โดยมี การแบ่งกลุ่มผู้เรียน และแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบเพื่อให้งานประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งมี ประโยชน์หลายๆ ด้าน ดังที่ Johnson & Johnson (1987,p.45) กล่าวถึงประโยชน์ในการเรียนแบบ ร่วมมือไว้ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกเพราะทุกคนร่วมมือกันทำงานกลุ่ม
2. สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด แสดงความคิดเห็น และลงมือกระทำเท่าเทียมกัน
3. เสริมให้มีความช่วยเหลือกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเด็กไม่เก่ง
4. ร่วมกันคิดทุกคน ทำให้เกิดการระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกันเพื่อ ประเมินคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหาข้อมูลให้มากและวิเคราะห์และ ตัดสินใจเลือก

5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่น การอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเข้าใจกัน อีกทั้งส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนให้สูงขึ้น

สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือมีประโยชน์คือ ให้เด็กเกิดแรงจูงใจในการที่ได้มีส่วนร่วมใน การเรียน แบ่งหน้าที่และมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูลต่างๆ ช่วยฝึก ให้นักเรียนรู้จักการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมก็ต้องมีการพึ่งพาอาศัยกันและกันต้องช่วยเหลือกัน รู้จักคิดรู้จักแก้ปัญหา หากความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาความสามารถของตนเอง

การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

1. ความหมายของความคิดสร้างสรรค์

ความคิดสร้างสรรค์หรือความคิดสร้างสรรค์นั้นได้มีผู้ให้คำนิยามหรือความหมายไว้อย่าง หลากหลาย ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษารวบรวมและสรุปมาดังนี้

กิลฟอร์ด (Guilford, 1962, p. 135) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถทางสมอง เป็นความสามารถที่จะคิดได้หลายทิศทางหรืออเนกนัย (Divergent Thinking) และความคิด สร้างสรรค์นี้ประกอบไปด้วย ความคิดคล่อง (Fluency) ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) และความคิด แปลกใหม่ (Originality) คนที่มีลักษณะดังกล่าวต้องเป็นคนที่กล้าคิดไม่กลัวถูกวิพากษ์วิจารณ์ และ มีอิสระในการคิด

ทอเรนซ์ (Torrance, 1971, p. 211) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ คือ ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่มีขอบเขตจำกัด บุคคลสามารถมีความคิดสร้างสรรค์ในหลายๆ แบบ ผลของความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้นนั้นมีมากมายไม่จำกัด

ไรลีย์และลูอิส (Reilly & Lewis, 1983, p. 76) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง กระบวนการคิด หรือวิธีคิดซึ่งเป็นความสามารถทางสมองของมนุษย์ในการที่จะคิดได้หลายทิศทาง ประกอบด้วยความคิดริเริ่ม ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดละเอียดลออ ซึ่งนำไปสู่วิธีการแก้ปัญหา หรือผลงานใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์และมีคุณค่าต่อสังคมมนุษย์

วอลลาซ และ โคแกน (Wallach & Kogan, 2010, p. 18) ได้กล่าวไว้ว่า ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความคิดโยงสัมพันธ์ได้ คนที่มีความคิดสร้างสรรค์คือคนที่สามารถคิดอะไรได้อย่างสัมพันธ์กันเป็นลูกโซ่ยิ่งคิดได้มากเท่าไรยิ่งแสดงศักยภาพด้านความคิดสร้างสรรค์มากเท่านั้น

ภพ เลหาไพบูลย์ (2540, น.183) ได้กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้ว ความคิดสร้างสรรค์สามารถคิดได้เป็นสองแนวทาง บางคนเชื่อว่าความคิดสร้างสรรค์จะต้องเป็นผลผลิตของแนวคิดใหม่ที่มนุษย์ยังไม่เคยทราบมาก่อน บางคนก็บอกว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นความพยายามของบุคคลในการที่จะคิดทำสิ่งใหม่ๆ

เทพรัตน์ พานิชยิ่ง (2553, น.26) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ เป็นกระบวนการคิดหรือวิธีคิดซึ่งเป็นความสามารถทางสมองของมนุษย์ในการที่จะคิดได้หลายทิศทาง ประกอบด้วยความคิดริเริ่ม ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดละเอียดลออ ซึ่งนำไปสู่วิธีการแก้ปัญหา หรือผลงานใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์และมีคุณค่าต่อสังคมมนุษย์

จากความหมายของความคิดสร้างสรรค์ที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนั้นทำให้สามารถสรุปได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถทางสมองที่จะคิดได้หลายทิศทาง หรือเป็นความคิดแบบอเนกนัยและแปลกใหม่ไม่เหมือนใครซึ่งมาจากความรู้เดิมรวมกับความรู้ใหม่ที่ได้มาจากการมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่ม ซึ่งทำให้มนุษย์มีศักยภาพในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ได้

2. องค์ประกอบความคิดสร้างสรรค์

องค์ประกอบความคิดสร้างสรรค์ได้มีผู้เสนอแนวคิดและทฤษฎีไว้พอจะสรุปได้ดังนี้

กิลฟอร์ดและฮอฟเนอร์ (Guilford and Hoepfner, 1971, p.125-143 อ้างถึงใน เทพรัตน์ พานิชยิ่ง, 2553, น.26-27)

2.1 ความคิดริเริ่ม (Originality) หมายถึง ลักษณะความคิดแปลกใหม่แตกต่างจากความคิดธรรมดาหรือความคิดง่ายๆ ความคิดริเริ่มหรือเรียกว่า Wild Idea เป็นความคิดที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ความคิดริเริ่มอาจเกิดจากการนำเอาความรู้เดิมมาดัดแปลงประยุกต์ให้เกิดเป็นสิ่งใหม่ เช่นการคิดประดิษฐ์เครื่องบินได้สำเร็จได้แนวคิดมาจากการทำเครื่องร้อนเป็นต้น

ความคิดริเริ่มจึงเป็นลักษณะความคิดที่เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกเป็นความคิดแตกต่างจากความคิดเดิม อาจไม่เคยมีใครนึกถึงมาก่อน ความคิดริเริ่มต้องอาศัยความคิดจินตนาการ คิดเรื่อง และฝันจากจินตนาการ พยายามลงมือสร้างจินตนาการนั้นให้เกิดเป็นรูปธรรมขึ้น ลักษณะพฤติกรรมของผู้ที่มีความคิดริเริ่ม พบว่า คนที่คิดริเริ่มมักไม่ชอบความจำเจ แต่จะปรับตัวให้ตนเองดูมีชีวิตชีวา เป็นผู้มุ่งมั่น มีสมาธิ มักทำงานที่เกิดจากแรงจูงใจภายในหรือความศรัทธา

2.2 ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) หมายถึงความสามารถในการหาคำตอบหรือปริมาณความคิดที่ไม่ซ้ำกัน ในเรื่องเดียวกันในเวลาอันจำกัด โดยแบ่งออกเป็น

1. ความคิดคล่องแคล่วทางด้านถ้อยคำ (Word Fluency) เป็นความสามารถในการใช้ถ้อยคำอย่างคล่องแคล่วว่องไว

2. ความคิดคล่องแคล่วทางการโยงสัมพันธ์ (Associational Fluency) เป็นความสามารถที่จะคิดหาถ้อยคำเหมือนกัน หรือคล้ายกันมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ภายในเวลาที่กำหนด

3. ความคิดคล่องแคล่วทางการแสดงออก (Expressional Fluency) เป็นความสามารถในการใช้วลีหรือประโยค คือ สามารถที่จะนำคำมาเรียงกันอย่างรวดเร็ว

4. ความคิดคล่องแคล่วทางการคิด (Ideational Fluency) เป็นความสามารถที่จะคิดสิ่งที่ต้องการภายในเวลาที่กำหนด เช่น คิดหาประโยชน์ของก้อนอิฐมาให้ได้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด อาจเป็น 5 นาที หรือ 10 นาที ความคล่องในการคิดมีความสำคัญต่อการแก้ปัญหา เพราะในการแก้ปัญหาก็ต้องแสวงหาคำตอบหรือวิธีการแก้ไขหลายๆ วิธีและต้องนำวิธีเหล่านั้นมาทดลอง จนกว่าจะพบวิธีที่ถูกต้องตามที่ต้องการ ความคิดคล่องแคล่วเป็นความสามารถอันดับแรกในการที่จะพยายามเลือกเฟ้นให้ได้ความคิดที่ดีและเหมาะสมที่สุด ก่อนอื่นจึงจำเป็นต้องคิดออกมาให้ได้หลายๆ หลายอย่างและแตกต่างกัน แล้วจึงนำความคิดทั้งหมดมาพิจารณาเลือกอันที่ดีที่สุด จึงนับได้ว่าความคิดคล่องแคล่วเป็นความสามารถเบื้องต้นที่จะนำไปสู่ความคิดที่มีคุณภาพหรือความคิดสร้างสรรค์นั่นเอง

3. ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) หมายถึง ความสามารถในการคิดได้อย่างอิสระหลากหลายประเภทหรือแบบของความคิดซึ่งแบ่งออกเป็น

3.1 ความคิดยืดหยุ่นที่เกิดขึ้นทันที (Spontaneous Flexibility) เป็นความสามารถที่จะพยายามคิดให้ได้หลายอย่าง และคิดอย่างเป็นอิสระ เช่น คนที่มีความคิดยืดหยุ่นด้านนี้สามารถคิดได้ว่าประโยชน์ของก้อนหินมีอะไรบ้าง

3.2 ความคิดยืดหยุ่นทางการดัดแปลง (Adaptive Flexibility) เป็นความคิดที่มีประโยชน์มากต่อการแก้ปัญหา คนที่มีความคิดยืดหยุ่นจะคิดไม่ซ้ำกัน เช่น ในข้อ 1 เวลา 5 นาที เราสามารถที่จะคิดว่า

หาข้อใช้ทำประโยชน์อะไรได้บ้าง คำตอบ กระบุง กระจาด ตะกร้า เก้าอี้โซฟา ก่องคินสอ ชะลอม เก้าอี้เปลา เตียงนอน ตะกร้อ กรอบรูป กีบติดผม ค้ำไม้เทนนิส และค้ำไม้แบดมินตันซึ่งที่กล่าวมาทั้งหมดเราสามารถจัดจำแนกประเภทได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

ประเภทที่ 1 เฟอร์นิเจอร์ ตู้ เตียงนอน โต๊ะ เก้าอี้โซฟา

ประเภทที่ 2 เครื่องใช้ กระบุง กระจาด ตะกร้า ชะลอม

ประเภทที่ 3 เครื่องกีฬา ตะกร้อ ค้ำไม้เทนนิส ค้ำไม้แบดมินตัน

เพราะฉะนั้นจึงแสดงให้เห็นว่า ความคิดยืดหยุ่นเป็นตัวเสริมให้ความคิดคล่องแคล่วมีความแปลกแตกต่างออกไปหลีกเลี่ยงการซ้ำซ้อน หรือเพิ่มคุณภาพความคิดให้มากขึ้นด้วยการจัดความคิดให้เป็นหมวดหมู่และหลักเกณฑ์ยิ่งขึ้น

4. ความคิดละเอียดลออ (Elaboration) หมายถึง ความสามารถในการคิด เพื่อตกแต่งหรือขยายความคิดเดิมหรือความคิดหลักให้ได้ความหมายสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งความคิดละเอียดลออนี้เป็นคุณลักษณะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างผลงานที่มีความแปลกใหม่ให้สำเร็จพัฒนาการของความคิดละเอียดลออ มีดังต่อไปนี้

4.1 พัฒนาการของความคิดละเอียดลออจะขึ้นอยู่กับอายุ กล่าวคือ เด็กที่มีอายุมากจะมี ความสามารถด้านนี้มากกว่าเด็กที่มีอายุน้อย

4.2 เด็กหญิงจะมีความสามารถมากกว่าเด็กชายในด้านนี้

4.3 เด็กที่มีความสามารถสูงทางด้านความคิดละเอียดลออจะเป็นเด็กที่มีความสามารถ ทางด้านการสังเกตสูงด้วยว่าเป็นความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งหมายถึงความสามารถของบุคคลที่ใช้ในการแก้ปัญหา เป็นความคิดที่ก่อให้เกิดสิ่งต่าง ๆ ใหม่ ๆ เป็นความสามารถของบุคคลที่จะประยุกต์ใช้กับงานหลาย ๆ ชนิด

3. กิจกรรมในการฝึกความคิดสร้างสรรค์

ในการฝึกความคิดและจินตนาการเพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์นั้นอาจต้องใช้สิ่งกระตุ้น หรือสิ่งเร้าเพื่อให้ความคิดจินตนาการสร้างสรรค์มีความเด่นชัดขึ้นซึ่งการกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์แก่ผู้เรียนอาจทำได้หลายวิธีดังที่ วิลเลียมส์ (William, 1970, p.34 อ้างถึงใน เบญจภรณ์ ศรีจันทร์ภาศ, 2550, น. 44-45) ได้เสนอเทคนิคและกลวิธีสอนเพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสามารถเลือกและปรับใช้ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษดังนี้

1. การพิจารณาลักษณะ (Attribute) ฝึกคิด พิจารณาลักษณะต่างๆ ของมนุษย์ สัตว์ สิ่งของในลักษณะที่แปลกแตกต่างจากที่เคยคิด เช่น บอกประโยชน์ของหนังสือพิมพ์ให้ได้มากที่สุด นอกจากการอ่านเพื่อความรู้และข่าวสาร

2. การใช้คำถามยั่วและกระตุ้นให้ตอบ (Provocation Question) ตั้งคำถามแบบปลายเปิดที่มีคำตอบมากกว่า 1 ข้อ คือคำถามที่เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกัน เราหรือยั่วให้ค้นคว้า เช่น บอกสาเหตุของการเกิดน้ำท่วม และเสนอวิธีการแก้ไข

3. การเปลี่ยนแปลง (Example of Change) ฝึกให้คิดถึงการเปลี่ยนแปลง คัดแปลงปรับปรุงด้วยวิธีการต่างๆอย่างอิสระ เช่น คณิตวิชาใหม่ที่อาจจะใช้สอนในโรงเรียน

4. การสร้างสิ่งใหม่จากโครงสร้างเดิม (An Organized Random Search) ฝึกให้สร้างสิ่งใหม่ กฎเกณฑ์ใหม่ ความคิดใหม่โดยอาศัยโครงสร้างหรือกฎเกณฑ์เดิมที่เคยมี เช่น แต่งเรื่องตลกจากเรื่องที่ได้ฟังหรืออ่าน หรือเติมบทสนทนาตอนจบของการ์ตูนที่กำหนดให้

5. การค้นหาคำตอบจากคำถามที่กำกวม ไม่ชัดเจน (Tolerance for Ambiguity) ฝึกความอดทน มีความพยายามค้นหาคำตอบที่ลึกลับ กำกวม เช่น กำหนดภาพแล้วให้นักเรียนแต่งบทสนทนา

6. พัฒนาทักษะการอ่านอย่างสร้างสรรค์ (A Creative Reading Skill) ฝึกให้รู้จักคิดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิดจากเรื่องที่อ่าน เช่น ให้นักเรียนอ่านหนังสือ บทความแล้วแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกต่อสิ่งที่อ่าน

7. พัฒนาทักษะการฟังอย่างสร้างสรรค์ (A Creative Listening Skill) ฝึกให้เกิดความรู้สึกนึกคิดในขณะที่ฟังบทความ เรื่องราว คนตรี เพื่อศึกษาข้อมูลความรู้ เช่น ฟังโคลงแล้วเขียนภาพประกอบ หรือฟังเรื่องที่ครูเล่าแล้ววาดภาพต่อเติม

8. พัฒนาทักษะการเขียนอย่างสร้างสรรค์ (A Creative Writing Skill) ฝึกให้แสดงความคิดเห็น ความรู้สึกและจินตนาการด้านการเขียนหรือพรรณนาให้เห็นภาพชัดเจน เช่น กำหนดหัวข้อแล้วให้นักเรียนแต่งเรื่องหรือ โคลงจากหัวข้อนั้น

9. ทักษะการมองภาพในมิติต่างๆ (Visualization Skills) ฝึกให้แสดงความรู้สึกนึกคิดจากภาพในแง่มุมแปลกๆ ใหม่ๆ ไม่ซ้ำกับของเดิม เช่น วาดภาพจากสิ่งเร้าที่กำหนด เช่น สามเหลี่ยม วงกลม หรือวาดภาพต่อเติมให้สมบูรณ์จากเส้นที่กำหนดให้

4. ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นงานเขียนที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำนิยามไว้ดังต่อไปนี้

Hook (1963,p.19) ได้กล่าวว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง งานเขียนที่แสดงความคิดริเริ่มของผู้เขียนที่ได้จากการมองสิ่งที่คุ้นเคยในแนวใหม่จากความหมายที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนที่แสดงความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนเอง โดยอาศัย

จินตนาการประสบการณ์และความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ทำให้งานเขียนที่ได้มีความแปลกใหม่น่าสนใจและไม่ซ้ำแบบใคร

ถวัลย์ มาศจรัส (2546, น.4) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง งานเขียนที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียนที่เขียนด้วยสำนวนภาษาที่มีลักษณะเฉพาะเป็นของตนเอง หรือมีรูปแบบการเขียนที่มีความแปลกใหม่ มีคุณค่าและเป็นที่ยอมรับของสาธารณชน

ชาติชาย ทนะขว้าง (2551, น.12) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนที่ออกมาจากความรู้สึก ความคิดของผู้เขียนที่แสดงออกได้อย่างอิสระโดยใช้ภาษาสละสลวยเป็นสื่อในการถ่ายทอดความคิดให้ผู้อื่นทราบ เป็นความคิดที่แปลกใหม่ไม่ซ้ำแบบใคร โดยอาศัยประสบการณ์และจินตนาการกลั่นกรองอย่างลึกซึ้ง จนสามารถแสดงออกได้อย่างชัดเจนและงดงามทั้งการใช้ถ้อยคำ ความคิดอันเป็นเนื้อหาแก่นสารและใจความสำคัญของงานเขียน

สมพร ตอยยี่ปี (2554, น.11) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถในการใช้ถ้อยคำอย่างสร้างสรรค์ในรูปแบบของภาษาที่สละสลวย เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิดให้ผู้อื่นทราบ

5. ลักษณะและองค์ประกอบของการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

5.1 ลักษณะของการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

ลักษณะของการเขียนเชิงสร้างสรรค์จะต้องเป็นงานที่ผู้เขียนใช้จินตนาการหรือความคิดที่แปลกใหม่ให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการรู้สึกคล้อยตามผู้เขียน โดยคำนึงถึงศิลปะในการเลือกสรรสำนวนภาษาที่ตีโพยเราะสละสลวย ความถูกต้องของเนื้อหาสาระประโยชน์ที่ผู้อ่านจะได้รับอีกทั้งยังให้คุณค่าทางด้านจิตใจและสติปัญญา ชาติชาย ทนะขว้าง (2551, น.26)

1. เป็นการเขียนที่ให้ผู้เขียนมีอิสระในการเขียนและเขียนในสิ่งที่ตนรู้สึกว่าการเขียน จึงเป็นการเขียนที่เกิดจากความรู้สึกที่แท้จริง โดยผู้เรียนจะถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อสิ่งที่เขาพบเห็น ประทับใจ และจินตนาการออกมา โดยครูจะให้หัวข้อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดหรือจัดสถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการที่จะเขียนออกมาได้

2. มีแนวการเขียนเป็นลักษณะเฉพาะตัว กล่าวคือ ผู้เรียนแต่ละคนอาจจะมีรูปแบบการเขียนแตกต่างกันไป เนื่องจากผู้เขียนจะมีประสบการณ์ ความนึกคิด ความเห็น หรือจินตนาการเป็นของตนเอง

3. ให้ความคิดแปลกใหม่ หมายถึง ความคิดที่ไม่ซ้ำแบบใคร หรือไม่ได้ลอกเลียนผู้อื่นมา เป็นความคิดที่ผู้เขียนคิดขึ้นเอง หรือดัดแปลงมาแบบคยด้วยภูมิปัญญาของตน

4. ให้คุณภาพทางจิตใจและสติปัญญา งานเขียนเชิงสร้างสรรค์มิใช่เพียงแต่เสนอสิ่งแปลกใหม่หรือให้ความเพลิดเพลินเท่านั้น แต่ควรจะให้ผู้อ่านได้คิดและจินตนาการตามซึ่งจะ

ก่อให้เกิดความเรียงปัญญา และพัฒนาความคิด รวมทั้งสามารถเร้าความรู้สึกของผู้อ่านได้เช่น ความขบขัน หรือความพิศวง

สรุปได้ว่าลักษณะสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ คือการเขียนที่มาจากความรู้ที่ผู้เรียนใส่จินตนาการ และความคิดริเริ่มมีมุมมองที่แตกต่างจากคนอื่น และเป็นงานเขียนที่ส่งเสริมความคิด และสติปัญญาของผู้อ่านด้วย

5.2 องค์ประกอบของการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

การเขียนงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ ดังที่ เวส (West,1973, p.45 อ้างถึงในเบญจภรณ์ ศรีจันทร์ภาศ, 2550, น. 48-49) ได้กล่าวไว้ว่ามีอยู่ 4 อย่าง คือ

1. ความจริงใจ ผู้เขียนต้องหาและเขียนในสิ่งที่ตนคิดและสนใจจริงๆ West กล่าวว่าหากงานเขียนใดขาดความจริงใจ จะทำให้คุณค่าของงานเขียนนั้นด้อยลงไปมาก
2. อารมณ์ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ด้นั้นเน้นการเสนอจินตนาการ ทักษะคิดและอารมณ์ความรู้สึกมากกว่าบรรยายข้อเท็จจริง
3. ความคิดริเริ่ม การเขียนเชิงสร้างสรรค์ต้องอาศัยความคิดริเริ่มแปลกใหม่เพื่อสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆ โดยไม่ได้ลอกเลียนแบบผู้อื่น
4. การสร้างประสบการณ์ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ต้องการประสบการณ์เพื่อนำมาเป็นวัตถุดิบและสร้างพื้นฐานความคิดในการเขียน แล้วถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดนั้นไปสู่ผู้อ่านเพื่อให้เกิดภาพขึ้นในความนึกคิดและได้ประสบการณ์ใหม่ๆ จากการอ่านงานเขียนนั้นๆ

6. การสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

6.1 การสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์นั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงหลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นสำคัญ สมิท (Smith, 1973, p.9) ได้เสนอหลักการไว้ดังนี้

1. จะต้องมีสิ่งใหม่ๆ แตกต่างกันออกไป หรือมีลักษณะเฉพาะตัว (Unique Result) โดยสิ่งแรกที่ต้องคำนึงถึงคือ ผลผลิตและกระบวนการที่ใช้ใช้นั้นต้องใหม่ เช่น การสอบเขียนเชิงสร้างสรรค์เรื่องโคลง กลอน ผู้เรียนจะต้องผลิตหรือคิดรูปแบบโคลงกลอนใหม่ๆ ได้
2. จะต้องเน้นกระบวนการทางความคิดแบบอเนกนัย ซึ่งเป็นความสามารถในการคิดได้หลายประเภท หลายทิศทาง ไม่เน้นคำตอบที่ถูกต้องสมบูรณ์เพียง คำตอบเดียว
3. การสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ต้องการแรงจูงใจอย่างมากที่จะก่อให้เกิดกระบวนการคิด เช่น ต้องอาศัยบรรยากาศที่ไม่เคร่งเครียด การชมเชย และผู้สอนจะต้องใช้กลวิธีที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิด พัฒนาความคิด และมีอิสระที่จะแสดงความคิดของตนได้อย่างเต็มที่ ซึ่งครูอาจจะใช้วิธีตั้งคำถาม หรือสร้างสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดคำตอบหลายๆ ประการ

เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดได้หลายๆแนว ครูควรยอมรับความคิดเห็นของทุกคนโดยไม่ตำหนิหรือเน้นความถูกต้องสมบูรณ์

4. บทบาทของผู้สอนในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ควรเป็นเพียงผู้ช่วยเหลือและชี้แนะผู้เรียนให้เกิดแนวความคิด

5. กระบวนการในการทำงานมีความสำคัญเท่ากับผลงาน กระบวนการนี้เริ่มตั้งแต่ช่วงเวลาเตรียมตัวเมื่อผู้เขียนได้รับปัญหา ช่วงเวลาที่ผู้เขียนขบคิดปัญหา ช่วงเวลาที่มองเห็นปัญหา กระจ่างชัด ช่วงเวลาที่เกิดแนวความคิด และช่วงเวลาที่ผลงานสำเร็จและประเมินผล

6. ควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและรู้จักนำความคิดมาสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมและความคิดใหม่ๆ

7. จะต้องจัดสถานการณ์เพื่อกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ทั้งสถานการณ์ทางกาย เช่น ห้องเรียนที่สะดวกสบาย ที่นั่งเหมาะสม อุปกรณ์ครบครัน และจัดสถานการณ์ทางจิตใจ ด้วยการสร้างบรรยากาศให้เกิดความเชื่อมั่น และความมีอิสระในการคิดหรือเขียน

8. การให้อ่านเรื่องและการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลายๆแบบ จะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักแนวทางในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ดียิ่งขึ้น

9. ในการพิจารณางานเขียนเชิงสร้างสรรค์ ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรเน้นและชมเชยในเรื่องของความแปลกใหม่ ลักษณะเฉพาะตัวการคิดริเริ่ม และความเป็นตัวของตัวเองในแต่ละคน

10. การสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์จะช่วยพัฒนาทักษะการเขียน การวิจารณ์และการประเมินผลตนเองได้ โดยการแสดงผลงานของแต่ละคนในชั้นเรียน เพื่อให้เพื่อนๆ ได้ช่วยกันวิจารณ์ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดมากขึ้น รู้ศัพท์มากขึ้น และมีพัฒนาการทางการเขียนดียิ่งขึ้น

11. จะต้องอาศัยกระบวนการแบบประชาธิปไตย เช่น การเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนโดยยึดหลักประชาธิปไตย

6.2 ลำดับขั้นในการสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

ลำดับขั้นในการสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์นั้น เฟอ์เนอร์ (Furner, 1973 ,p.45 อ้างถึงในเบญจภรณ์ ศรีจันทร์ทาศ, 2550, น.50)ได้เสนอลำดับขั้นในการสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. ขั้นจูงใจ เป็นขั้นให้ความรู้ในเรื่องที่นักเรียนสนใจ ขั้นนี้ครูต้องพยายามสร้างความรู้สึกให้นักเรียนอยากเขียน

2. ขั้นแลกเปลี่ยนความคิดในเรื่องที่สนใจ ขั้นนี้ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและกันเพื่อให้แนวคิดเพิ่มขึ้น

3. ชั้นเขียน ชั้นนี้นักเรียนเขียนเรื่องที่ตนสนใจอย่างอิสระ
4. ชั้นแลกเปลี่ยนความคิดจากเรื่องที่เขียน หลังจากเขียนเรื่องเสร็จแล้วให้นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรื่องกันอ่านเพื่อให้นักเรียนเกิดแนวคิดเพิ่มขึ้น
5. ชั้นติดตามผลกิจกรรมบางอย่างที่เหมาะสมเช่น เขียนเรื่องที่ต่อเนื่องกันหรือแก้ไขข้อบกพร่องบางอย่าง

ส่วน คราฟตอล (Crafton, 1979, p. 42-49) ได้เสนอแนะลำดับขั้นตอนในการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งมีความสอดคล้องกับขั้นตอนของ Furner ดังนี้

1. ชั้นกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ เกิดความรู้สึกลอยากเขียน ซึ่งครูอาจจะกระตุ้นความสนใจโดยการสร้างบรรยากาศหรือสถานการณ์ต่างๆ
2. ชั้นสร้างแรงจูงใจในการเขียนโดยให้นักเรียน โดยให้นักเรียนเลือกเขียนในหัวข้อที่ตนสนใจ
3. นักเรียนอาจต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องเกี่ยวกับหัวข้อที่ตนสนใจ เช่นการไปหาข้อมูลจากห้องสมุด การออกไปสัมภาษณ์หรือสอบถามข้อมูลจากผู้อื่น
4. ชั้นเขียนฉบับร่างและแลกเปลี่ยนงานกันอ่าน
5. ชั้นแก้ไขปรับปรุงงานหลังจากได้ข้อมูลย้อนกลับจะเห็นได้ว่าขั้นตอนในการสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ที่เสนอโดย Furner และ Crafton นั้นควรสร้างความสนใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นลำดับแรก จากนั้นฝึกให้นักเรียนฝึกคิดและแสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์ แล้วจึงฝึกการเขียนในลำดับต่อมา เมื่อเขียนงานเขียนเสร็จจึงแลกเปลี่ยนงานกันอ่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงงานเขียนของตนต่อไป

6.3 กิจกรรมในการสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

กิจกรรมการเรียนการสอนในการสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์นั้น มีหลายกิจกรรมด้วยกันดังที่ สมิท (Smith, 1973, p. 161) ได้เสนอกิจกรรมที่ใช้ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ดังนี้

1. เขียนบันทึกประจำวัน
2. เขียนจดหมายถึงเพื่อน
3. เขียนเรื่องชวนขำขัน
4. เขียนประกาศต่างๆ
5. แต่งโคลงกลอนต่างๆ หรือเรื่องจากประสบการณ์

ส่วน คาสทิลโล และ ฮิลแมน (Castillo & Hillman, 1995, p. 30) ได้เสนอแนะกิจกรรมที่จะใช้ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ในภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ดังนี้

1. กิจกรรมเขียนบันทึก (Journal) โดยครูให้ผู้เรียนเขียนบันทึกประจำวันในห้องเรียนทุกวัน วันละ 10 นาที แล้วให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนกันอ่าน
2. เขียนสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ 10 ประการ (Ten Impossible Things) ครูให้ผู้เรียนเขียนถึงสิ่งที่ตนคิดว่าไม่อาจเป็นจริงได้ ซึ่งเป็นจินตนาการในการเขียน
3. เขียนเกี่ยวกับความฝัน (Dreams) โดยผู้เรียนเขียนในสิ่งที่ตนอยากเป็นหรืออยากได้
4. เขียนเกี่ยวกับความทรงจำ (Memories) โดยให้ผู้เรียนนึกถึงเหตุการณ์ในอดีตที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเจ็บปวด กลัว หรือรัก แล้วเขียนบรรยายออกมา
5. เขียนเรื่องเกี่ยวกับอนาคต (Future Writing) เช่น ให้ผู้เรียนจินตนาการว่าตนกลับไปเป็นเวลา 100 ปี แล้วตื่นขึ้นมาในโลกอนาคต แล้วเขียนบรรยายเหตุการณ์ในขณะนั้น
6. บทกวี (Poetry) อาจเริ่มต้นง่ายๆสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ด้วยการฟังบทกวี แล้วให้ผู้เรียนเขียนเกี่ยวกับความรู้สึกของตนว่าชอบหรือไม่ชอบบทกวีนั้นอย่างไร

ในการจัดกิจกรรมในการสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์นั้น ครูมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและแปลกใหม่ เพื่อทำผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานในการเขียน เพื่อให้เกิดบรรยากาศที่ส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในงานเขียนของผู้เรียน

7. ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์กับการเขียนเชิงสร้างสรรค์

งานเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นงานเขียนจากความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ จะเห็นได้ว่างานเขียนเชิงสร้างสรรค์และความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ ก่อนที่จะเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นจะต้องมีการคิดที่กว้างไกล หลายแง่มุม จึงได้งานที่แปลกใหม่น่าสนใจและก่อนที่จะคิดได้กว้างไกล หลายแง่มุม จะต้องรวบรวมข้อมูลจากการฟังการอ่านตลอดถึงสิ่งที่บุคคลอื่นคิดแล้วสื่อสารออกมาเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของตนให้กว้างไกลขึ้น ดังที่ สมพร ตอยีบี (2554, น.24) กล่าวว่า การสร้างความคิดที่หลากหลายและการคิดที่เป็นลักษณะการเลือกโดยมีการตัดสินใจและแสวงหา เพื่อพิสูจน์ความสัมพันธ์ในลักษณะการคิดซึ่งเป็นกระบวนการเพื่อนำไปสู่ความคิดเชิงสร้างสรรค์และถ่ายทอดออกมาในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับคิวกร สุวรรณไตรย์ (2552, น.44) กล่าวว่า ลักษณะของการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นงานเขียนที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แปลกใหม่ มีศิลปะในการใช้ภาษาที่คมคายกะทัดรัด น่าอ่านช่วยให้ผู้อ่านประเทืองปัญญาและเกิดความคิดที่ดีงาม

8. การประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์

การประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นเรื่องที่ละเอียดและกระทำได้ยาก เนื่องจากเป็นงานเขียนที่เกิดจากการแสดงความรู้สึกนึกคิดและจินตนาการที่แปลกใหม่ของแต่ละคน ซึ่งจะมีแนวคิดความรู้และประสบการณ์ที่ต่างกันไป ดังนั้นการประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์จึงควรมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนและครอบคลุมไปถึงความสามารถทุกๆด้านของผู้เรียนอีกด้วย ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของ เบญจภรณ์ ศรีจันทร์ภาส (2550, น.53) และนำมาปรับให้เหมาะสม โดยมีอัตราส่วนน้ำหนักความสำคัญดังนี้

การเลือกใช้คำในประโยค	1 ส่วน
เนื้อหาสาระ	1 ส่วน
การแสดงความคิดสร้างสรรค์	1 ส่วน

และได้กำหนดเกณฑ์เพื่อเป็นแบบให้คะแนนการเขียนดังนี้

ดีมาก	มีค่าเท่ากับ 5
ดี	มีค่าเท่ากับ 4
พอใช้	มีค่าเท่ากับ 3
เกือบพอใช้	มีค่าเท่ากับ 2
ต้องแก้ไขอีก	มีค่าเท่ากับ 1

รายละเอียดของส่วนย่อย

1. การเลือกใช้คำในประโยค หมายถึงการใช้สำนวนภาษาที่ให้ความชัดเจนแจ่มแจ้งถูกต้องตามกาลเทศะเหตุการณ์ในเรื่อง ได้ใจความตรงกับความหมายที่ต้องการ
2. เนื้อหาสาระ หมายถึง การเสนอความคิดผ่านตัวอักษรให้เหมาะสมกับภาพและชื่อเรื่อง ได้ใจความ มีความยาวของเนื้อเรื่องพอสมควรกับที่ประมาณไว้และมีรายละเอียดพอสมควรแก่การเข้าใจ
3. การแสดงความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง การเสนอแนวความคิดเห็นใหม่ๆ โดยอาศัยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ซึ่งเป็นแนวคิดของตนเอง

การสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการเรียนแบบร่วมมือ

รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ที่เน้นให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองนำเอาความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดอย่างอิสระออกมาในงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และให้นักเรียนได้สร้างองค์ความรู้เพิ่มจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในกลุ่มเล็กๆ ซึ่งแต่ละคนมีบทบาทและหน้าที่ของตนเอง ตามวิธีการเรียนแบบร่วมมือที่มีขั้นตอนของการพัฒนารูปแบบได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ ปรัชญา แนวคิด ทฤษฎี การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอน การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ การสร้างรูปแบบการสอน การสร้างเอกสารประกอบการสอน การตรวจสอบและมืองค์ประกอบของรูปแบบดังต่อไปนี้

1. แนวคิด ทฤษฎี หลักการของรูปแบบการสอน หมายถึง ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในฐานะผู้สร้างความรู้ โดยสามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้หรือประสบการณ์เดิมที่ติดตัวมาก่อนเข้าด้วยกัน โดยให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก สมาชิกในกลุ่มร่วมกัน

2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นการส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยการแสดงความคิดนึกคิดจินตนาการและประสบการณ์ของผู้เขียนเอง ร่วมกับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ทำให้ได้งานเขียนแปลกใหม่ มีการเชื่อมโยงความคิด การเสนอเรื่องการใช้ภาษาและเนื้อหาสาระที่เหมาะสม โดยวัดจากแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. กระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบ หมายถึง การพยายามให้นักเรียนดึงความรู้เดิมของตน ร่วมกับการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในกลุ่มมาสร้างเป็นความรู้ของตนเองอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้น ดังนี้

3.1 ขั้นนำเสนอประเด็น หมายถึง ครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียน โดยการเสนอปัญหาหรือประเด็นสถานการณ์ให้ผู้เรียนเพื่อจุดประกายความคิด และทบทวนคำศัพท์เก่า สอนคำศัพท์ใหม่ ให้นักเรียนเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ยาก โดยการอธิบายและให้คำจำกัดความ เพื่อที่จะให้นักเรียนสามารถนำเอาคำศัพท์ไปสร้างประโยคได้อย่างมีความหมาย และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ หลังจากที่ครูสอนคำศัพท์แล้วครูก็แนะนำเรื่องที่จะให้นักเรียนอ่าน ให้นักเรียนเดาหรือคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่ครูจะให้อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร โดยเดาจากคำศัพท์ที่ครูสอนเพื่อเป็นการโยงประสบการณ์เดิมเข้ากับเรื่องที่จะเขียน

3.2 ขั้นร่วมมือทำ หมายถึง หลังจากที่ครูทบทวนศัพท์เก่า แนะนำศัพท์ใหม่และแนะนำเรื่องที่จะอ่านแล้ว นักเรียนจะเริ่มสรุปเรื่องที่อ่าน โดยการเขียนสรุปใจความสำคัญโดยสอดคล้องความคิดเห็นตามแนวคิดของตนเอง โดยมีครูคอยควบคุมดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดแล้ว

โดยใช้เทคนิค Round table และ Team-pair-solo นักเรียนจะร่วมกันทำงานทั้งกลุ่มจนสำเร็จ จากนั้นจะแยกทำงานเป็นคู่จนงานสำเร็จ สุดท้ายแต่ละคนแยกมาทำเองจนสำเร็จ โดยการช่วยตรวจแก้ไขความถูกต้องในการทำงานของผู้ร่วมทีม (Peer Pre-assessment) ก่อนที่จะรายงานต่อชั้นเรียนโดยผู้เรียนจะเลือกวิธีนำเสนอด้วยตนเอง

3.3 ขั้นทดสอบความจำ หมายถึง หลังจากที่นักเรียนเรียนจบแต่ละบทแล้ว ครูผู้สอนจะทดสอบนักเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านเรื่องด้วยการเขียนประโยคจากคำศัพท์ที่ให้โดยนักเรียนจะนำความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ที่ได้ฝึกกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนมาเป็นข้อมูลในการเขียน ซึ่งใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที โดยทดสอบเป็นรายบุคคล ไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกันครูผู้สอนต้องให้นักเรียนแยกโต๊ะจากกลุ่ม คะแนนของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกในทีมทุกคน เมื่อนักเรียนทำการทดสอบเสร็จครูผู้สอนควรรีบตรวจและบอกคะแนนของแต่ละทีมให้ทุกคนทราบ โดยบอกให้นักเรียนทราบในคาบต่อไป เพื่อเป็นการกระตุ้นและให้กำลังใจแก่ผู้เรียน

3.4 ขั้นกลุ่มสัมพันธ์ หมายถึง ทักษะที่ผู้สอนคิดคะแนนของผู้เรียนแต่ละคน และแต่ละทีมเสร็จแล้วควรจะให้รางวัลเกียรติบัตร หรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อเป็นการชี้ให้เห็นคุณค่าของความร่วมมือและความสำเร็จในทีม

3.5 ขั้นปรับปรุงแก้ไข หมายถึง หลังจากที่นักเรียนได้นำเสนอผลงานของกลุ่มเรียบร้อยแล้วครูควรสรุปข้อผิดพลาดและแก้ไขข้อบกพร่องของแต่ละกลุ่มให้นักเรียนฟัง เพราะถือว่าเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนเอง และเพื่อการวิเคราะห์นำไปสู่การออกแบบการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไปของครูด้วย

ตารางที่ 1 สัณเคราะห์รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ

รูปแบบการสอน / ชั้นสอน	แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ Yager	เทคนิคการสอน แบบร่วมมือแบบ CIRC	เทคนิคการสอน แบบร่วมมือ	รูปแบบการสอนตามแนวคิด สร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ
ชั้นที่ 1	<p>1. การนำเข้าสู่บทเรียน (Invitation)</p> <p>เป็นขั้นของการเสนอปัญหาหรือประเด็นสถานการณ์เพื่อเป็นสิ่งที่เร้าให้ผู้เรียนคิดผู้เรียนจะได้รับการส่งเสริมให้เกิดการคิด</p>	<p>1. ชี้นำเสนอบทเรียน (Teacher Presentation)</p> <p>ครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียน โดยการทบทวนศัพท์เก่า สอนคำศัพท์ใหม่ เพื่อที่จะให้นักเรียนสามารถนำเอาคำศัพท์ไปสร้างประโยคได้อย่างมีความหมาย และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์</p>		<p>1. ชี้นำเสนอประเด็น (Present Issue)</p> <p>ครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียน โดยการเสนอปัญหาหรือประเด็นสถานการณ์ให้ผู้เรียนเพื่อจุดประกายความคิด และทบทวนคำศัพท์เก่า สอนคำศัพท์ใหม่ ให้นักเรียนเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ยาก โดยการอธิบายและให้คำจำกัดความ เพื่อที่จะให้นักเรียนสามารถนำเอาคำศัพท์ไปสร้างประโยคได้อย่างมีความหมาย และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์</p>

ตารางที่ 1 (ต่อ)

<p>ขั้นที่ 2</p>	<p>2. การสำรวจ (Exploration) ผู้เรียนจะหาเหตุผล ร่วมกันระดมสมองหาทางเลือก เพื่อนำเสนอในขั้นต่อไป</p>	<p>2. ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม (Team Practice) 2.1 ฝึกโดยมีครูควบคุมอยู่ (Controlled Practice) นักเรียนจะได้ฝึกหาความหมายของคำ การค้นหาคำตอบจากเรื่อง ที่อ่านนำไปสู่การเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p>	<p>1. เทคนิคการเขียนรอบวง (Round table) 2. เทคนิคการทำเป็นกลุ่ม ทำเป็นคู่ และทำคนเดียว (Team – pair - solo) เป็นเทคนิคที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกันทั้งกลุ่มจากนั้นจะแยกทำงานเป็นคู่และแต่ละคนแยกมาทำเองจนสำเร็จได้ด้วยตนเอง</p>	<p>2 ขั้นร่วมมือทำ (Team Practice) หลังจากที่ครูทบทวนศัพท์เก่า แนะนำศัพท์ใหม่และแนะนำเรื่องที่จะอ่านแล้วนักเรียนจะเริ่มสรุปเรื่อง โดยการเขียนสรุปใจความสำคัญ โดยสอดแทรกความคิดเห็นตามแนวคิดของตนเอง โดยมีครูคอยควบคุมดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดแล้ว โดยใช้เทคนิค Round table และ Team-pair-solo นักเรียนจะร่วมกันทำงานทั้งกลุ่มจนสำเร็จ จากนั้นจะแยกทำงานเป็นคู่จนงานสำเร็จก่อนที่จะรายงานต่อชั้นเรียน โดยผู้เรียนจะเลือกวิธีนำเสนอด้วยตนเอง</p>
	<p>3. การนำเสนออธิบายและการแก้ปัญหา (Proposed Explanation and Solution) เป็นขั้นที่ผู้เรียนต้องนำเสนอข้อมูลในขั้นนี้ผู้เรียนจะเลือกรูปแบบการอธิบายหรือการสรุปด้วยตนเอง</p>	<p>2.2 ขั้นตอนการฝึกแบบอิสระ (Free Practice) นักเรียนยังจะได้ฝึกทำงานเองตามลำพัง โดยการช่วยตรวจแก้ไขความถูกต้องในการทำงานของผู้ร่วมทีม (Peer Pre-assessment)</p>		

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ขั้นที่ 3

4. การปฏิบัติ (Taking Action)

เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำความรู้ ทักษะ ความคิด ข้อสรุปที่ได้จากการฝึก มาเป็นข้อมูลในการเขียนอนุเทศ เกี่ยวกับสถานการณ์ที่ผู้สอน กำหนดให้

3. ขั้นการทดสอบ (Testing)

หลังจากที่นักเรียนเรียนจบแต่ละบทแล้ว ครูผู้สอนจะทดสอบนักเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจ ซึ่งใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที โดยทดสอบเป็นรายบุคคล อนุญาตให้ช่วยเหลือกัน ครูผู้สอนต้องให้นักเรียนแยกโต๊ะจากกลุ่ม คะแนนของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกในทีมทุกคน เมื่อนักเรียนทำการทดสอบเสร็จ ครูผู้สอนควรรีบตรวจและบอกคะแนนของแต่ละทีมให้ทุกคนทราบ หากเป็นไปได้ควรบอกให้นักเรียนทราบในคาบต่อไป เพื่อเป็นการกระตุ้นและให้กำลังใจแก่ผู้เรียน

3. ขั้นทดสอบความจำ (Testing)

หลังจากที่นักเรียนเรียนจบแต่ละบทแล้ว ครูผู้สอนจะทดสอบนักเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านเรื่อง ด้วยการเขียนประโยคจากคำศัพท์ที่ให้ โดยนักเรียนจะนำความรู้ ความคิด สร้างสรรค์ที่ได้ฝึกกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนมาเป็นข้อมูลในการเขียน ซึ่งใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที โดยทดสอบเป็นรายบุคคล อนุญาตให้ช่วยเหลือกันครูผู้สอนต้องให้นักเรียนแยกโต๊ะจากกลุ่ม คะแนนของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกในทีมทุกคน เมื่อทดสอบเสร็จครูผู้สอนควรรีบตรวจและบอกคะแนนของแต่ละทีมให้ทุกคนทราบ โดยบอกให้นักเรียนทราบในคาบต่อไป เพื่อเป็นการกระตุ้นและให้กำลังใจแก่ผู้เรียน

ตารางที่ 1 ต่อ

ขั้นที่ 4

4. ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จ

ของกลุ่ม (Team Recognition)

ทันทีที่ผู้สอนคิดคะแนนของผู้เรียนแต่ละคน และแต่ละทีมเสร็จแล้วควรจะให้รางวัลเกียรติบัตร หรือคำชมแก่กลุ่มที่คะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อเป็นการชี้ให้เห็นคุณค่าของความร่วมมือและความสำเร็จในทีม

4. ขั้นกลุ่มสัมพันธ์ (Team relation)

ทันทีที่ผู้สอนคิดคะแนนของผู้เรียนแต่ละคน และแต่ละทีมเสร็จแล้วควรจะให้รางวัลเกียรติบัตร หรือคำชมแก่กลุ่มที่คะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อเป็นการชี้ให้เห็นคุณค่าของความร่วมมือและความสำเร็จในทีม

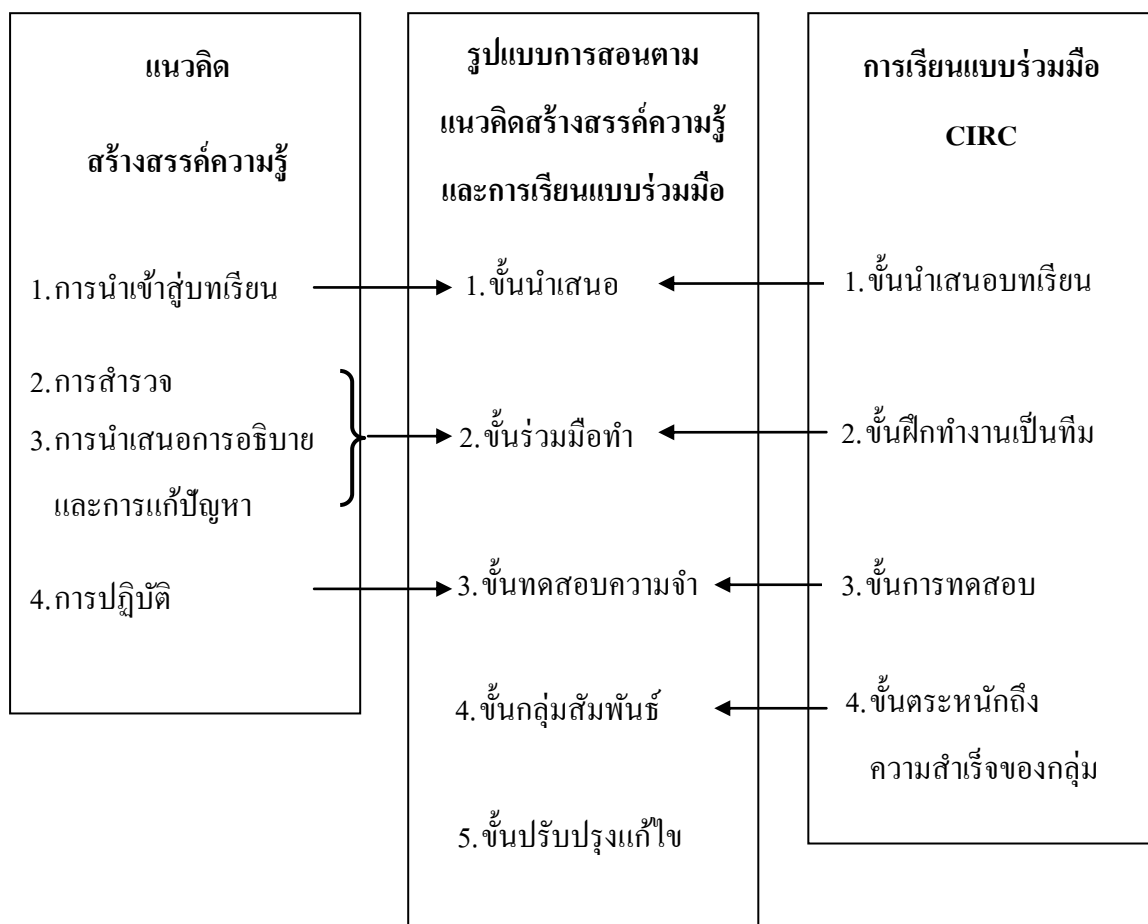
---

5. ขั้นปรับปรุงแก้ไข (Improvement)

หลังจากที่นักเรียนได้นำเสนอผลงานของกลุ่มเรียบร้อยแล้วควรสรุปข้อผิดพลาดและแก้ไขข้อบกพร่องของแต่ละกลุ่มให้นักเรียนฟัง เพราะถือว่าเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนเอง และเพื่อการวิเคราะห์นำไปสู่การออกแบบการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไปของครูด้วย

จากตารางสังเคราะห์รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ
สามารถสรุปเป็นภาพที่ 3 ได้ ดังนี้

ภาพที่ 3 ขั้นตอนการสอนตามรูปแบบ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้

ปิยะมาศ ดิ่งหมาย (2545) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และแรงจูงใจในการเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และมนุษยนิยมแนวใหม่ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย ปีการศึกษา 2545 จำนวน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า 1. ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2. ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และมนุษยนิยมแนวใหม่

อรทัย ชัยญา (2547) ได้ทำการวิจัยการใช้วิธีการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียน กลุ่มเป้าหมายคือ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 29 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. นักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยการใช้วิธีการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ นียมมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง 2. นักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยการใช้วิธีการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ นียมมีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าก่อนการทดลอง

อรสา สนธิ (2553) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่าคะแนนคุณลักษณะของนักเรียนในการสร้างความรู้ด้วยตนเองหลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง สูงกว่าก่อนเรียนในทุก ๆ ด้าน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง มีคะแนนเฉลี่ย 24.5 สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยก่อนเรียน ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย 18.55

ญาดา ช่อสูงเนิน (2554) ได้ศึกษาการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบสร้างองค์ความรู้ตามแนวคิดสร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยมีการคิดเชิงเหตุผลโดยรวมสูงกว่าก่อนทดลองและการเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยหลังการจัดประสบการณ์แบบสร้างองค์ความรู้ตามแนวคิดสร้างสรรค์ จำแนกเป็นรายด้าน ผลปรากฏว่า ด้านการเรียงลำดับสูงเป็นอันดับแรก ด้านการจำแนกประเภท ด้านการสรุปความและด้านการอุปมาอุปไมย ตามลำดับ

ทิฏฐิภัทรา สุดแก้ว (2554) ทำการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบสร้างองค์

ความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ผ่านเครือข่ายแบบสังคมออนไลน์ เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่น พร้อมทั้งเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจของนักเรียนต่อรูปแบบการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ผ่านเครือข่ายแบบสังคมออนไลน์ กลุ่มเป้าหมาย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลอินทปัญญา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนผ่านรูปแบบการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ผ่านเครือข่ายแบบสังคมออนไลน์ เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่น พบว่าผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนเรียน 2. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ผ่านเครือข่ายแบบสังคมออนไลน์เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือแบบ CIRC

जरศักดิ์ สุนติ (2545) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอน CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน โรงเรียน โยนออฟอาร์คกรุงเทพมหานคร โดยนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 เป็นเกณฑ์ในการจัด ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะอ่านภาษาอังกฤษ มีความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและนักเรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น

ศรัณย์ จันทร์ทะเล (2547) ทำการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนสรุปความและความภูมิใจในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีก่อนและหลังได้รับการเรียนแบบ CIRC กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 3 สาขาการตลาดคณะธุรกิจการเกษตร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จำนวน 32 คน ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการเขียนสรุปความของนักศึกษาเพิ่มขึ้น และความภูมิใจในตนเองของนักศึกษาอยู่ในระดับสูงขึ้นหลังจากได้รับการเรียนแบบCIRC

นัยนา จันตวงศ์ (2551) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธี CIRC โดยกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแม่ก่งวิทยา ผลการศึกษาพบว่า 1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยวิธี CIRC ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละของความแตกต่างระหว่างหลังเรียนและก่อนเรียนอยู่ที่ 31.4 % ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์พัฒนาการที่ตั้งไว้ที่ 25% 2.พฤติกรรมกรมการ

แสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยวิธี CIRC พบว่า การแสดงออกของพฤติกรรมด้านการปฏิบัติตนที่ดีต่อเพื่อน และด้านการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอยู่ในระดับสูงมาก

พระมหาจุฬารัตน์ ฐิตประยูร (2553) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนรุ่งเรืองอุบลมิ่ง เขตบางนา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือแบบ CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อุษณา บำรุงแคว้น (2553) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือในรูปแบบผสมผสานเพื่อศึกษาผลของการใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือในรูปแบบผสมผสาน CIRC เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเพ็ญสมิทธิ์ กรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ 21101 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 39 คน ผลการวิจัยพบว่า การใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือในรูปแบบผสมผสานสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

กุล พูนศรีทธา (2547) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการเรียนแบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพฯ จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จินตนา ทองเรือง (2550) ได้ทำการศึกษากิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสร้างสรรค์และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสร้างสรรค์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนพระหฤทัย จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวนทั้งสิ้น 39 คน ผลการวิจัยมีดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสร้างสรรค์ สามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น
2. นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ เพิ่มขึ้น หลังจากได้ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสร้างสรรค์
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความคิดเห็นที่ดีต่อการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสร้างสรรค์

สุนันทา อินคำเชื้อ (2551) ได้ศึกษาวิจัย การใช้แนวการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และความรู้คำศัพท์ของนักเรียนในระดับกำลังพัฒนา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนชลประทานผาแตก จำนวน 30 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. นักเรียนมีพัฒนาการความสามารถทางด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ดีขึ้นเป็นลำดับหลังได้รับการเรียนด้วยแนวการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา 2. นักเรียนมีความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนเรียนด้วยแนวการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

กฤติกา อินตา (2552) ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนหลังการเรียน โดยใช้กิจกรรมการเขียนตามแนวคิดมนุษยนิยมแนวใหม่บนเว็บบล็อกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนบ้านกาดวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 10 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนหลังการเรียน โดยใช้กิจกรรมการเขียนตามแนวคิดมนุษยนิยมแนวใหม่บนเว็บบล็อกอยู่ในระดับปานกลาง (40%) ระดับดี (50%) และระดับดีมาก (10%) 2. แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษหลังการเรียน โดยใช้กิจกรรมการเขียนตามแนวคิดมนุษยนิยมแนวใหม่บนเว็บบล็อกของผู้เรียนเพิ่มขึ้นจากระดับ ปานกลางเป็นระดับดีมาก

นันทนัช ตนบุญ (2552) ได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนและเพื่อศึกษาการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังจากจัดการเรียนการสอนแบบ เอส ที ไอ เอ็ม เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 30 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้จัดการเรียนการสอนแบบ เอส ที ไอ เอ็ม สูงขึ้นและผ่านเกณฑ์ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

2. คะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้จัดการเรียนการสอนแบบ เอส ที ไอ เอ็ม สูงขึ้นและผ่านเกณฑ์และอยู่ในระดับปานกลาง

งานวิจัยในต่างประเทศ

คอบ, วูด และเยคเคิล (Cobb, Wood and Yackel, 1991, อ้างถึงในเบญจภรณ์ ศรีจันทร์ภาศ, 2550, น.18) กับผู้สอนจำนวน 18 คน จากโรงเรียนในระบบเดียวกัน ได้ทำการทดลองสอนคณิตศาสตร์แก่นักเรียนเกรด 2 ด้วยวิธีการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้เป็นเวลานาน 1 ปี ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นที่น่าพอใจ นักเรียนมีพัฒนาการในการสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมและการพูดแสดงความคิดเห็นอย่างเห็นได้ชัด

เฮอรัทซ์ ลาซารอวิทซ์, ไอวอรี และคอลลเดอร์อน (Hertz-Lazarowitz, Ivory & Calderon, 1993, p.34) ได้ศึกษาถึงผลการเรียนแบบร่วมมือในรูปแบบผสมผสาน CIRC เปรียบเทียบกับการสอนแบบเก่าที่มีครูเป็นศูนย์กลาง เพื่อศึกษาความเข้าใจการอ่านและกลไกทางภาษาของนักเรียนเกรด 2 ในการเรียนวิชาภาษาสเปน โดยทดลองกับนักเรียนเกรด 2 เป็นระยะเวลา 1 ปี ทดลองต่อเมื่อนักเรียนขึ้นเกรด 3 รวมเป็นเวลา 2 ปีและนักเรียนขึ้นเกรด 4 รวมเป็นเวลา 3 ปี ผลปรากฏว่าการเรียนแบบร่วมมือในรูปแบบ CIRC ไม่มีผลต่อการอ่านออกเสียงตามตัวอักษร แต่มีผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่าน และทักษะทางภาษาสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบเดิมเริ่มตั้งแต่ต้นนักเรียนเกรด 2 ที่เรียนภาษาสเปนเป็นทักษะทางภาษาเพิ่มเติมมีผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านและการเขียนสูงกว่าที่ระดับ .45 และนักเรียนเกรด 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษามาตรฐาน มีผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านและทักษะทางภาษาสูงกว่าที่ระดับ .44 และนักเรียนเกรด 4 ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษามาตรฐาน มีผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านและทักษะทางภาษาสูงกว่าที่ระดับ .09 นอกจากนี้นักเรียนยังมีทักษะทางสังคมในเชิงบวก มีแนวโน้มที่จะเข้าใจความหมายของภาษา ที่ซับซ้อนได้มากขึ้น

เย ยีฟาง (Yeh, Yi-Fang, 2007) ได้ศึกษาถึงผลการเรียนเรื่องความเข้าใจในการอ่านภาษาที่สอง โดยการใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือในรูปแบบผสมผสาน CIRC กับนักเรียนที่มีความรู้เดิมในภาษานั้นอยู่ก่อนแล้วของนักเรียนโรงเรียนสองภาษา Chinese heritage school ในรัฐนิวยอร์กี่ทางตอนเหนือโดยนักเรียนกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนเกรด 5-6 ที่เรียนภาษาจีนเป็นภาษาที่สองจำนวน 30 คน ผลปรากฏว่า พฤติกรรมตอบรับที่นักเรียนมีต่อรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ CIRC เพิ่มขึ้นร้อยละ 40.35 ผลสัมฤทธิ์ทางด้านความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้นร้อยละ 59.65 นักเรียนมีความเข้าใจคำศัพท์ กลไกทางภาษา และกล้าแสดงออกมากขึ้นตามลำดับ นอกจากนี้นักเรียนยังมีการช่วยเหลือกัน เข้าอกเข้าใจกัน และมีน้ำใจต่อกันมากขึ้น โดยเฉพาะมีความเข้าใจในขนบธรรมเนียม ภาษาและวัฒนธรรมของชาวจีนและนักเรียนเชื้อสายจีนมากขึ้นด้วย

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้, การเรียนแบบร่วมมือ CIRC และการสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่าการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้เป็นทฤษฎีที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และการเรียนการสอนแบบร่วมมือในรูปแบบ CIRC ช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนทั้งในด้านความสามารถในการเรียนและพฤติกรรมทางสังคมเป็นการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนได้ช่วยกันคิด ช่วยกันทำงานเป็นกลุ่ม มีการแข่งขันกันเพื่อสร้างความสำเร็จให้กลุ่ม อีกทั้งยังเป็นการเรียนที่นักเรียนเก่งกับนักเรียนอ่อนมาอยู่ด้วยกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริง เป็นการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความคิดสร้างสรรค์ออกมาผ่านงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 การพัฒนารูปแบบการสอน
- ส่วนที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ส่วนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการสอน

ส่วนที่ 1 การพัฒนารูปแบบการสอน

การพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด เกี่ยวกับการออกแบบรูปแบบการสอนการศึกษา และวิเคราะห์เอกสารแนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบรูปแบบการสอนทั่วไปเพื่อนำไปกำหนด องค์ประกอบของรูปแบบการสอน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์จากแนวคิดของนักการศึกษาที่ เกี่ยวข้องกับการออกแบบการเรียนการสอนและแนวทางการพัฒนารูปแบบการสอนแบบต่างๆคือ การพัฒนารูปแบบการสอนของวิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล (2540) จิราภรณ์ ศิริทวี (2541) จอยส์และวิล (1986)

2. ศึกษา วิเคราะห์ แนวคิดพื้นฐานและทฤษฎีเพื่อสรุปแนวคิดสำคัญของรูปแบบการสอน ตามหลักการของปรัชญาพัฒนนิยม ทฤษฎีการเรียนรู้ของเพียเจต์ ทฤษฎีกระบวนการกลุ่ม ทฤษฎี ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม และการเรียนแบบร่วมมือ รวมทั้งการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ผู้วิจัยได้ ดำเนินการ ดังนี้

- 2.1 ศึกษาสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับปัญหาด้านความสามารถ ในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แล้วสรุปเป็น ประเด็นที่ต้องการพัฒนา

2.2 ศึกษาวิเคราะห์เชื่อมโยงและสังเคราะห์กรอบแนวคิดทฤษฎีปรัชญาการศึกษา เทคนิคการสอนในการเรียนแบบร่วมมือและแนวคิดพื้นฐานของการเรียนการสอน

3. สังเคราะห์ เชื่อมโยง องค์ประกอบของรูปแบบการสอนทั่วไปกับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือCIRCและเทคนิคTeam-pair-soloและเทคนิค Round table เพื่อกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอน ผู้วิจัยดำเนินการ โดย นำผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ หลักของรูปแบบการสอนทั่วไปในข้อ1และแนวคิดตามหลักการของปรัชญาและทฤษฎีในข้อ2 มาสังเคราะห์ให้เป็นองค์ประกอบของรูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

ขั้นตอนการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ มี 2 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ปรัชญาการศึกษา แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน สภาพการณ์ปัจจุบัน จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตลอดจนปัญหาด้านการศึกษาแล้วสรุปเป็นประเด็นที่จะพัฒนา

3.2 กำหนดกรอบแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอนโดยพิจารณาเนื้อหาให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการสอนที่จะพัฒนาเป็น 4 องค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ทฤษฎี หลักการ แนวคิดของรูปแบบ

องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน

องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบ

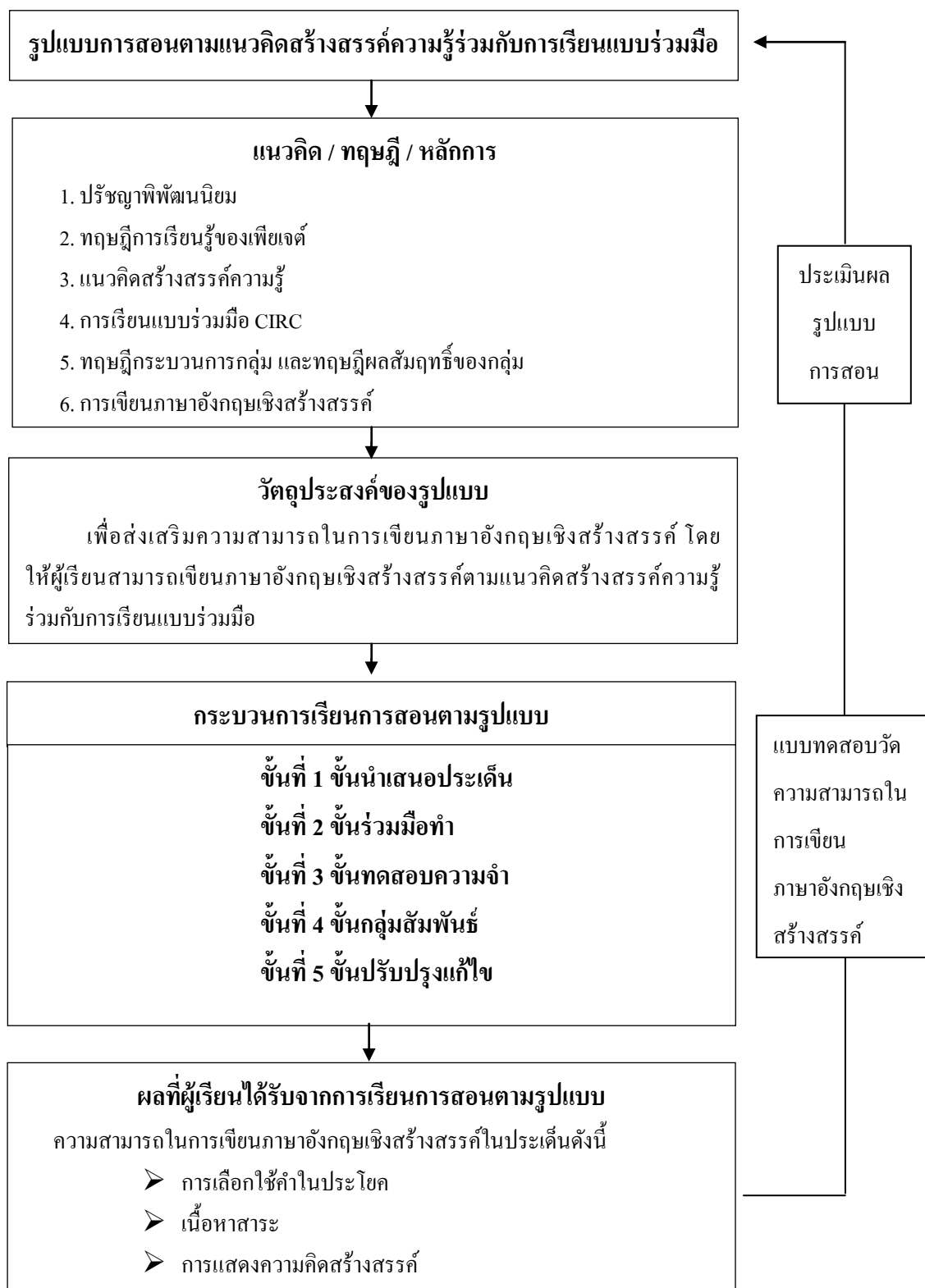
องค์ประกอบที่ 4 ผลที่ได้รับจากการสอนตามรูปแบบ

4. สร้างรูปแบบการสอนผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ โดยมี 4 องค์ประกอบ 4 คือ 1) ทฤษฎี หลักการ แนวคิดของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน 3) กระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบ 4) ผลที่ได้รับจากการสอนตามรูปแบบ โดยคำนึงถึงการนำไปใช้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดำเนินการ โดย

4.1 นำองค์ประกอบของรูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือที่ได้จากการวิเคราะห์ สังเคราะห์มาสร้างความสัมพันธ์กันแล้วนำเสนอในรูปแบบของภาพรูปแบบการสอน

4.2 นำเสนอรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบการสอน โดยจัดทำเป็นรูปแบบการสอนฉบับร่าง

4.3 นำรูปแบบการสอนฉบับร่างนี้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบในเชิงทฤษฎี ประเมินความสอดคล้องภายในระหว่างองค์ประกอบต่างๆ แล้วนำมาแก้ไขจากการศึกษาทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ และกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบที่ผู้วิจัยได้นำเสนอมานี้สามารถนำมาสังเคราะห์พิจารณาประกอบกัน เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบการสอนที่เหมาะสมสำหรับการส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือดังแสดงในภาพที่ 4

ภาพที่ 4 รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ

5. การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบ 2 ระยะ ดังนี้

5.1 นำรูปแบบการสอนให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจจำนวน 3 ท่าน โดยผู้เชี่ยวชาญจะตรวจสอบความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎี โดยคณะผู้เชี่ยวชาญจะประเมินความสอดคล้องภายในระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญจะให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, น.249)

ให้คะแนน	+1	เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าเหมาะสมตามองค์ประกอบ
ให้คะแนน	0	เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าเหมาะสมตามองค์ประกอบ
ให้คะแนน	-1	เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าไม่เหมาะสมตามองค์ประกอบ

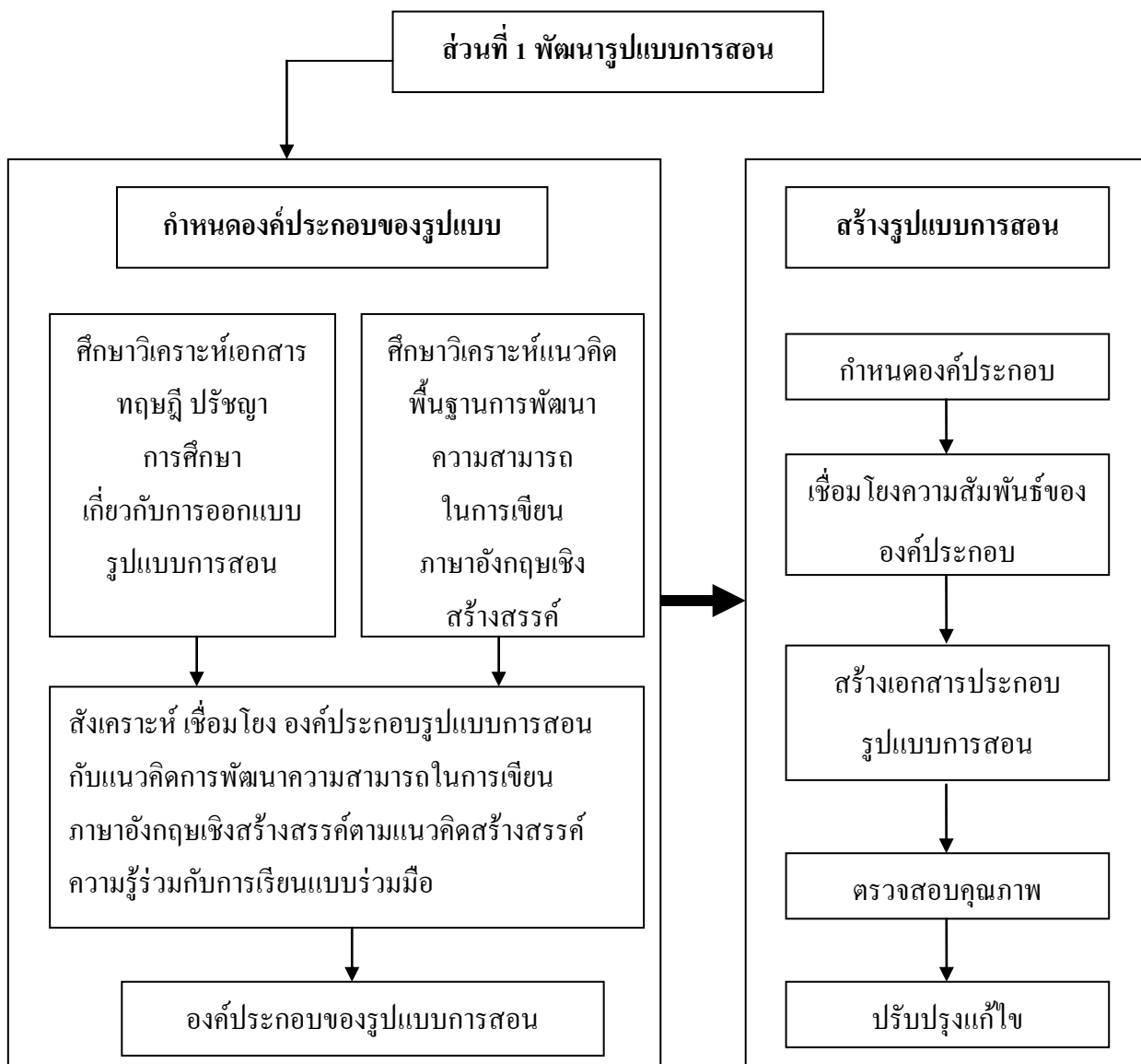
$$\text{โดย } \text{IOC} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในข้อนี้ๆ}}{\text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด}}$$

ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 – 1 แสดงว่ารูปแบบการสอนนั้นมีความเหมาะสมและมีความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบต่างๆ สามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้ ความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติการ โดยการนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริงในลักษณะของการวิจัยเชิงทดลอง

5.2 แก้ไข ปรับปรุงรูปแบบการสอนผู้วิจัยมีแนวทางดำเนินการแก้ไขแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะก่อนนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้การปรับปรุงรูปแบบการสอน ในระยะนี้ใช้ผลจากการประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีโดยผู้เชี่ยวชาญเป็นข้อมูลในการปรับปรุงและระยะหลังนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้การปรับปรุงรูปแบบการสอนในระยะนี้อาศัยข้อมูลจากการทดลองใช้เป็นตัวชี้้นำในการปรับปรุงและนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้และปรับปรุงซ้ำจนได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

ขั้นตอนการดำเนินการพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ สรุปได้ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 ส่วนที่ 1 การพัฒนารูปแบบการสอน

ส่วนที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ
  - 1.1 ศึกษารายละเอียดโครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กรมวิชาการ, 2552)
    - 1.2 ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ขอบข่ายของสาระรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 4 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
    - 1.3 คัดเลือกเนื้อหาการเขียน โดยคัดเลือกบทความภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีวงคำศัพท์ เนื้อหา และ โครงสร้างภาษา ตามหลักหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จากหนังสือ Reading and Writing Skills (ไทยวัฒนาพานิช, 2545, น.20-27)
    - 1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย
      - 1.4.1 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด
      - 1.4.2 จุดประสงค์การเรียนรู้
      - 1.4.3 เนื้อหา และความคิดรวบยอด
      - 1.4.4 กิจกรรมการเรียนรู้
        - ขั้นนำเสนอประเด็น
        - ขั้นร่วมมือทำ
        - ขั้นทดสอบความจำ
        - ขั้นกลุ่มสัมพันธ์
        - ขั้นปรับปรุงแก้ไข
      - 1.4.5 สื่อการเรียนรู้
      - 1.4.6 การวัดและการประเมินผล

1.5 การตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยดำเนินการ ตรวจสอบ 2
ระยะ ดังนี้

1.5.1 นำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจจำนวน 3 ท่าน โดยผู้เชี่ยวชาญ
จะตรวจสอบความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎี โดยคณะผู้เชี่ยวชาญจะประเมินความสอดคล้องภายใน
ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญจะให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา
สายยศ, 2543, น.249)

ให้คะแนน	+1	เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าเหมาะสมตามองค์ประกอบ
ให้คะแนน	0	เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าเหมาะสมตามองค์ประกอบ
ให้คะแนน	-1	เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าไม่เหมาะสมตามองค์ประกอบ

$$\text{โดย } \text{IOC} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในข้อนี้ๆ}}{\text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด}}$$

ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 – 1 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้
นั้นมีความเหมาะสมและมีความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบต่างๆ สามารถนำไปใช้ในการวิจัย
ได้ ความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติการโดยการนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ไปทดลองใช้ใน
สถานการณ์จริงในลักษณะของการวิจัยเชิงทดลอง

1.5.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้โดยใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีความ
ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่เลือก จำนวน 40 คน เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการ
สอนไปใช้ในสถานการณ์จริง

1.5.3 วัดผลและประเมินผลแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ นำความรู้ความสามารถใน
การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ที่ได้จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปใช้ทดสอบ
ความสามารถรายบุคคลและรายกลุ่ม ซึ่งคะแนนที่ได้จะรวมเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม โดยมีเกณฑ์
การให้คะแนนและแปลผลคะแนนดังนี้

การเลือกใช้คำในประโยค	1 ส่วน
เนื้อหาสาระ	1 ส่วน
การแสดงความคิดสร้างสรรค์	1 ส่วน
(ความคิดริเริ่ม และความคิดคล่อง)	

และได้กำหนดเกณฑ์เพื่อเป็นแบบให้คะแนนการเขียนดังนี้

ดีมาก	มีค่าเท่ากับ 4
ดี	มีค่าเท่ากับ 3
พอใช้	มีค่าเท่ากับ 2
ปรับปรุง	มีค่าเท่ากับ 1
ไม่ผ่านเกณฑ์	มีค่าเท่ากับ 0

1.5.4 แก้ไข ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยมีแนวทางดำเนินการแก้ไข แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะก่อนนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้การปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในระยะนี้ใช้ผลจากการประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีโดยผู้เชี่ยวชาญ เป็นข้อมูลในการปรับปรุงและระยะหลังนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้การปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในระยะนี้อาศัยข้อมูลจากการทดลองใช้เป็นตัวชี้้นำในการปรับปรุงและนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้และปรับปรุงซ้ำจนได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ คือเพื่อวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 4 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง Water sports and Fashion

2.2 ศึกษาเอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.3 วิเคราะห์หลักสูตรโดยศึกษาหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 คัดเลือกเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการสร้างแบบทดสอบ คือ หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง Water sports และ Fashion

2.4 ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ชนิดอัตนัย จำนวน 3 ข้อ ดังนี้

2.4.1 ศึกษาหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง Water sports และ Fashion

2.4.2 สร้างตารางวิเคราะห์ความสามารถที่ต้องการวัดโดยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่วัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ เพื่อแสดงความรู้สึคนึกคิดจินตนาการและประสบการณ์ที่กำหนดไว้ในประเด็นดังนี้ การเลือกใช้คำในประโยค, เนื้อหาสาระ และการใช้ความคิดสร้างสรรค์ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความสามารถที่ต้องการวัดในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	คะแนน
การเลือกใช้คำในประโยค	4
เนื้อหาสาระ	4
การแสดงความคิดสร้างสรรค์	4
รวม	12

2.5 สำหรับเกณฑ์การให้คะแนนงานเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์นั้น ผู้วิจัยได้ปรับมาจากเกณฑ์การประเมินผลของเบญจรงค์ ศรีจันทร์กาศ (2551, น.70-73) ประกอบด้วยเกณฑ์ที่มีความหมายดังนี้

2.5.1 การเลือกใช้คำในประโยค หมายถึง การจัดลำดับขั้นตอน การเสนอเรื่องอย่างน่าสนใจ และเลือกใช้ภาษาถูกต้อง ได้รับความชัดเจนตรงกับความหมายที่ต้องการ

2.5.2 เนื้อหาสาระ หมายถึง การเสนอความรู้ความเข้าใจ ขยายความได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล และมีรายละเอียดพอสมควรแก่การเข้าใจ

2.5.3 การแสดงความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง การเสนอแนวความคิดใหม่ๆ หรือความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นความคิดริเริ่มของตนเอง การแสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างคล่องแคล่ว

การให้คะแนนได้กำหนดคะแนนตามคุณภาพ ให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้ ดีมาก มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน ดี มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน พอใช้ มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน ปรับปรุง มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน และไม่ผ่านเกณฑ์ มีค่าเท่ากับ 0 คะแนน

นอกจากนี้การให้คะแนนจะเป็นไปตามอัตราส่วนน้ำหนักความสำคัญ คือ การเลือกใช้คำในประโยค 1 ส่วน เนื้อหาสาระ 1 ส่วน และการใช้ความคิดสร้างสรรค์ 1 ส่วน ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับ	เกณฑ์การพิจารณา
1. การเลือกใช้คำ ในประโยค (1 ส่วน)	4	ดีมาก	มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามเรื่องที่กำหนดให้ครบทุกข้อ
	3	ดี	มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามเรื่องที่กำหนดให้ได้ 4 ข้อ
	2	พอใช้	มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามเรื่องที่กำหนดให้ได้ 3 ข้อ
	1	ปรับปรุง	มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามเรื่องที่กำหนดให้ได้ 2-1 ข้อ
	0	ไม่ผ่านเกณฑ์	ไม่มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายไม่ชัดเจนไม่ตรงตามเรื่องที่กำหนดให้ทุกข้อ
2. เนื้อหาสาระ (1 ส่วน)	4	ดีมาก	เขียนแสดงเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผลเกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและได้ใจความสมบูรณ์ทุกข้อ
	3	ดี	เขียนแสดงเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผลเกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและได้ใจความสมบูรณ์ได้ 4 ข้อ
	2	พอใช้	เขียนแสดงเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผลเกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและได้ใจความสมบูรณ์ได้ 3 ข้อ
	1	ปรับปรุง	เขียนแสดงเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผลเกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและได้ใจความสมบูรณ์ได้ 2-1 ข้อ
	0	ไม่ผ่านเกณฑ์	เขียนแสดงเนื้อหาไม่ต่อเนื่องและไม่สมเหตุสมผลไม่เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและไม่ได้ใจความสมบูรณ์ทุกข้อ

ตารางที่ 3 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับ	เกณฑ์การพิจารณา
3. การแสดงความคิดสร้างสรรค์ (1 ส่วน)	4	ดีมาก	มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความรู้สึกรักคิดได้อย่างคล่องแคล่ว หลากหลายและมีจินตนาการสูง เสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ทุกข้อ
	3	ดี	มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความรู้สึกรักคิดได้อย่างคล่องแคล่ว หลากหลายและมีจินตนาการสูง เสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ได้ 4 ข้อ
	2	พอใช้	มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความรู้สึกรักคิดได้อย่างคล่องแคล่ว หลากหลายและมีจินตนาการสูง เสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ได้ 3 ข้อ
	1	ปรับปรุง	มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความรู้สึกรักคิดได้อย่างคล่องแคล่ว หลากหลายและมีจินตนาการสูง เสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ได้ 2-1 ข้อ
	0	ไม่ผ่านเกณฑ์	ไม่มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความรู้สึกรักคิดอย่างคล่องแคล่ว ไม่มีความหลากหลายและไม่มีจินตนาการสูง ไม่มีการเสนอแนวคิดที่แปลกใหม่เลย

2.6 ส่งแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และเสนอแนะเกี่ยวกับแบบทดสอบ โดยคณะผู้เชี่ยวชาญจะประเมินความสอดคล้องภายในระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญจะให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, น.249)

ให้คะแนน	+1	เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าเหมาะสมตามองค์ประกอบ
ให้คะแนน	0	เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าเหมาะสมตามองค์ประกอบ
ให้คะแนน	-1	เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าไม่เหมาะสมตามองค์ประกอบ

ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 – 1 แสดงว่าแบบทดสอบนั้นมีความเหมาะสมและมีความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบต่างๆ สามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้

2.7 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกได้จากการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 45 คน เพื่อความเหมาะสมของเวลา และหาค่าอำนาจจำแนก ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ

2.8 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบและคัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.2-0.8 ให้มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป จำนวน 3 ข้อ

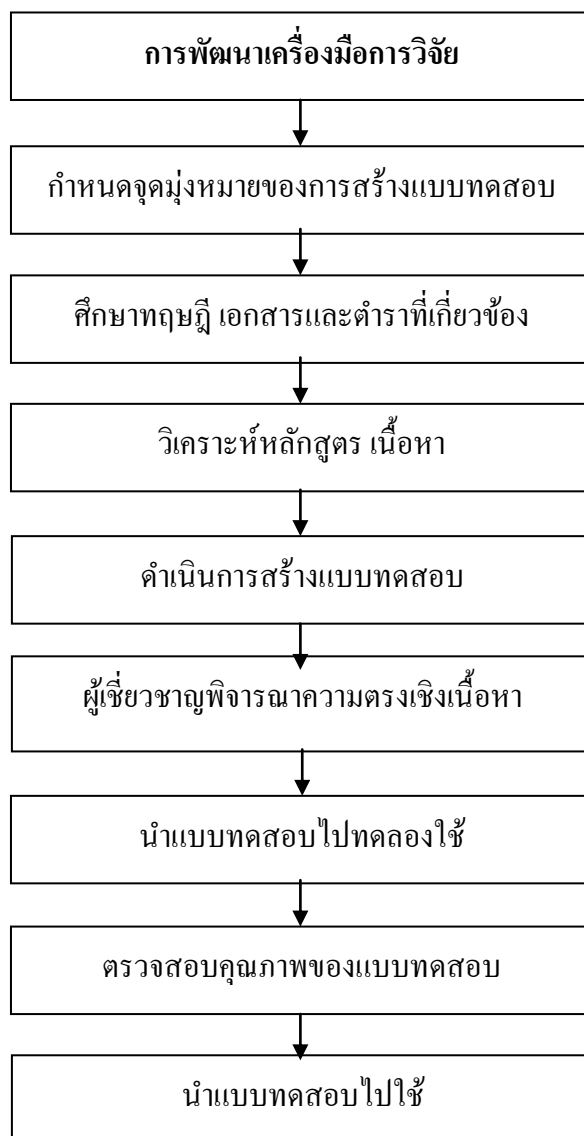
2.9 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้แล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างอีกกลุ่มหนึ่งที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่เลือก แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ทดสอบครั้งแรก จำนวน 45 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้การคำนวณตามสูตรของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน KR -20 (Kuder – Richardson procedure) (ลี้วัน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, น.215)

2.10 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปใช้เก็บข้อมูลจริง วัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมินทราชินวิทยาลัย รัชมังคลาภิเษก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 1 ห้องเรียน จำนวน 35 คน

2.11 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ t-test แบบไม่อิสระจากกัน (t-test for dependent)

จากขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สามารถสรุปเป็นภาพที่ 6 ได้ ดังนี้

ภาพที่ 6 ส่วนที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ส่วนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการเรียนแบบร่วมมือ

การดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการ โดยนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริง เพื่อประเมินรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 แผนคณิต-อังกฤษ โรงเรียนนวมารัตนวิทยาคุณ รัชมิ่งคลาสิก เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร 2 ห้องเรียน จำนวน 80 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนคณิต-อังกฤษ 1 ห้องเรียน จำนวน 35 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม โดยใช้ห้องเรียนเป็นกลุ่ม แล้วจับฉลากมา 1 กลุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

3. ดำเนินการทดลอง

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้จัดกระทำกับกลุ่มทดลอง ดังนี้

3.1 ก่อนการดำเนินการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น จัดให้มีการประเมินและทดสอบก่อนสอน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.2 ดำเนินการสอนผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นตามรูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการเรียนแบบร่วมมือในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 4 แผนการเรียนรู้ โดยใช้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มาตรฐาน ต 1.2 ม.4-6/5 เรื่อง Water sports และ Fashion ใช้ระยะเวลาในการสอน 4 สัปดาห์ ละ 3 คาบๆ ละ 50 นาที รวมเวลาทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง โดยมีรายละเอียดของสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ในตารางที่ 3 ดังนี้

สาระที่ 5 : Water sports และ 6 : Fashion

มาตรฐาน ต 1.2 ม.4-6/5 : อ่าน และเขียนบรรยายความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรมประสบการณ์และข่าว / เหตุการณ์ อย่างสร้างสรรค์

ตารางที่ 4 กำหนดการสอนตามรูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และ
การเรียนรู้แบบร่วมมือ

สัปดาห์ที่	แผนที่	ชื่อแผน	เวลา (ชั่วโมง)	ความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
1	1	What sports do you like?	3	- การเลือกใช้คำในประโยค - เนื้อหาสาระ - การใช้ความคิดสร้างสรรค์
2	2	What sports do you like?	3	- การเลือกใช้คำในประโยค - เนื้อหาสาระ - การใช้ความคิดสร้างสรรค์
3	3	Fashion	3	- การเลือกใช้คำในประโยค - เนื้อหาสาระ - การใช้ความคิดสร้างสรรค์
4	4	Fashion	3	- การเลือกใช้คำในประโยค - เนื้อหาสาระ - การใช้ความคิดสร้างสรรค์
รวม 4 สัปดาห์ 4 แผน 12 ชั่วโมง				

ภายหลังการดำเนินการสอนตามที่กำหนด ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้เครื่องมือฉบับเดียวกับที่ทดสอบก่อนการสอน นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการเรียนรู้แบบร่วมมือที่พัฒนาขึ้นก่อนและหลังสอนโดยใช้สถิติ-t-test ไม่อิสระจากกัน (t-test for dependent) ดังแบบการทดลองในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แบบแผนการทดลองใช้ รูปแบบการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์
ความรู้และการเรียนแบบร่วมมือ

ทดสอบก่อนทดลอง	ทดลอง	ทดสอบหลังทดลอง
T ₁	X	T ₂

X แทน รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการเรียนแบบ
ร่วมมือเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

T₁ แทน การทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
ก่อนได้รับการสอนตามรูปแบบ

T₂ แทน การทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
หลังได้รับการสอนตามรูปแบบ

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มเดียว โดยทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

5.1 ทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดย
ใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการเรียนแบบร่วมมือ

5.2 ดำเนินการสอนตามรูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และ
การเรียนแบบร่วมมือ

5.3 ทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของ
นักเรียนกลุ่มทดลองหลังได้รับการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการเรียนแบบร่วมมือ
(Posttest)

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.)

6.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ทดสอบผลต่างของคะแนนเฉลี่ยความสามารถใน
การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียน กลุ่มทดลองก่อนและหลังได้รับการสอน โดยการ
ทดสอบค่าที (t-test) แบบ ไม่อิสระจากกัน (t-test for dependent)

6.3 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

วิเคราะห์ข้อสอบรายข้อของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ เพื่อหาค่าความยาก – ง่าย และค่าอำนาจจำแนก คำนี้อำนาจง่ายของข้อสอบโดยใช้สูตรจาก (ล้วน และอังคณา สายยศ, 2543, น. 184) และค่านี้อำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิคร้อยละ 50 แบ่งเป็นกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำโดยใช้สูตรจาก (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2543, น. 184)

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การคำนวณตามสูตร กูเดอร์ – ริชาร์ดสัน KR 20 (Kuder - Richardson procedure) (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2543, น. 215)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนารูปแบบการสอน

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอน

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนารูปแบบการสอน

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและบริบทของการจัดการศึกษา

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังมีการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆมากมาย เช่น การคมนาคม เศรษฐกิจ การเคลื่อนย้ายแรงงาน การติดต่อสื่อสาร เทคโนโลยีและการศึกษา ซึ่งเราควรเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อรับกับสภาพที่เปลี่ยนแปลงไป และการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก ซึ่งสอดคล้องกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนด้านความสามารถในการสื่อสารใช้ในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น.6) นอกจากนี้สำหรับวิชาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร แต่ผู้วิจัยพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษเพราะผู้เรียนขาดทักษะการฟัง พูด อ่านและการเขียนเนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่ขาดการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะทักษะด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 30 คน พบว่าคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังการเรียนสูงขึ้นและผ่านเกณฑ์ อยู่ในระดับปานกลาง (นันทนัช ตันบุญ, 2552) ดังนั้นประเด็นที่ควรพัฒนาคือ การพัฒนารูปแบบการสอนที่จะช่วยส่งเสริมความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นและสามารถลงมือปฏิบัติได้ด้วยตนเอง

2. ผลการศึกษาปรัชญาการศึกษา แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน

ปรัชญาการศึกษา แนวคิด และทฤษฎี เป็นแนวทางสำคัญในการจัดการศึกษา ในที่นี้ผู้วิจัยได้เลือกแนวคิดตามปรัชญาพิพัฒน์นิยม ทฤษฎีการเรียนรู้ของเพียเจต์ ทฤษฎีกระบวนการกลุ่ม ทฤษฎีผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ การเรียนแบบร่วมมือ (CIRC) และการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สืบเนื่องจากเป็นแนวคิดพื้นฐานมีแนวทางการจัดการศึกษาสอดคล้องกับประเด็นที่ต้องการพัฒนา ดังนี้

ปรัชญาพิพัฒน์นิยม (Progressivism) มีสาระสำคัญดังนี้

จากแนวคิดของปรัชญาพิพัฒน์นิยม ผู้วิจัยได้นำหลักการดังกล่าวมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยบทบาทของครูจะเป็นผู้กระตุ้น เกื้อหนุน ให้คำปรึกษา ประสานงานเพื่อให้นักเรียนได้ร่วมมือทำกิจกรรมร่วมกันจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ทฤษฎีการเรียนรู้ของเพียเจต์ มีสาระสำคัญดังนี้

การเรียนรู้ของเด็กเป็นไปตามพัฒนาการทางสติปัญญาซึ่งจะมีพัฒนาการไปตามวัยต่างๆ เป็นลำดับขั้น พัฒนาการเป็นสิ่งที่เป็นไปตามธรรมชาติไม่ควรเร่งเด็กให้ข้ามจากพัฒนาการจากขั้นหนึ่งไปสู่อีกขั้นหนึ่ง เพราะจะทำให้เกิดผลเสียแก่เด็ก แต่ควรจัดประสบการณ์ส่งเสริมพัฒนาการตามความสนใจของเด็กในช่วงเวลาที่เด็กกำลังจะพัฒนาจะช่วยให้เด็กพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว

แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ มีสาระสำคัญดังนี้

การเรียนรู้ตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้จัดอยู่ในการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีลักษณะเด่นที่ต่างจากการเรียนการสอนแบบอื่น คือ การให้ความสำคัญกับความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนในกระบวนการหาความรู้หรือการเรียนรู้ที่นำไปสู่ความรู้ นั้น เป็นความรู้ที่ผู้เรียนสร้างขึ้นโดยการเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่

ทฤษฎีกระบวนการกลุ่ม มีสาระสำคัญดังนี้

เป็นวิธีการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน สมาชิกในกลุ่มจะต้องมีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนและมีโอกาสในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันในแต่ละกลุ่มจะช่วยให้เข้าใจผู้อื่น การยอมรับผู้อื่น การแสดงออก การฝึกความเชื่อมั่นในตนเองและฝึกการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

ทฤษฎีผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม มีสาระสำคัญดังนี้

เมื่อบุคคลมารวมกลุ่มจะมีการแสดงออก มีปฏิสัมพันธ์และมีการคาดหวังร่วมกัน สิ่งที่จะทำให้อุทิศทุ่มเทตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการคือสมาชิกในกลุ่มจะมีการเตรียมการสื่อสาร การร่วมมือร่วมใจในการทำงาน และร่วมกันตัดสินใจตามบทบาทที่สมาชิกแต่ละคนได้รับ

การเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC มีสาระสำคัญดังนี้

การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนแบบหนึ่ง que ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก สมาชิกในกลุ่มจะมีความสามารถที่แตกต่างกัน มีการช่วยกันระดมความคิดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในการเรียนสมาชิกทุกคนมีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบต่อกันและกันเพื่อให้กลุ่มของตนบรรลุเป้าหมายในการเรียนร่วมกัน

เทคนิค Team-pair-solo มีสาระสำคัญดังนี้

เป็นเทคนิคที่ครูกำหนดปัญหาหรืองานให้แล้วนักเรียนทำงานร่วมกันทั้งกลุ่มจนงานสำเร็จ จากนั้นจะแยกทำงานเป็นคู่จนงานสำเร็จ สุดท้ายนักเรียนแต่ละคนแยกมาทำเองจนสำเร็จได้ด้วยตนเอง

เทคนิค Round table มีสาระสำคัญดังนี้

เป็นเทคนิคที่เหมือนกับการพูดรอบวงแตกต่างกันที่เน้นการเขียนแทนการพูดเมื่อครูถามปัญหาหรือให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น นักเรียนจะผลัดกันเขียนลงในกระดาษที่เตรียมไว้ทีละคนตามเวลาที่กำหนด

การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ มีสาระสำคัญดังนี้

การเขียนแสดงความรู้สึกนึกคิดจินตนาการและประสบการณ์ของผู้เขียนเองโดยอาศัยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ด้วยการเลือกใช้คำในประโยคและเนื้อหาสาระที่เหมาะสมทำให้ได้งานเขียนสร้างสรรค์ที่มีความคิดริเริ่มของตนเองและการแสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างคล่องแคล่ว

3. ผลการพัฒนารูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีองค์ประกอบของรูปแบบและรายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบดังนี้

3.1 ทฤษฎี / หลักการ / แนวคิดของรูปแบบ

รูปแบบการสอนนี้พัฒนาขึ้นมาจากแนวคิดและรูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ CIRC ที่เน้นให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยนำความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ ให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดอย่างอิสระออกมาในงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ และให้นักเรียนได้สร้างองค์ความรู้เพิ่มจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในกลุ่มซึ่งแต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ของตนเอง

3.2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

3.3 กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ออกแบบขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 5 ขั้นตอน ดังนี้

3.3.1 ขั้นนำเสนอประเด็น หมายถึง ครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียน โดยการเสนอปัญหาหรือประเด็นสถานการณ์ให้ผู้เรียนเพื่อจุดประกายความคิด และทบทวนคำศัพท์เก่าสอนคำศัพท์ใหม่ให้นักเรียนเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ยากโดยการอธิบายและให้คำจำกัดความเพื่อที่จะให้นักเรียนสามารถนำเอาคำศัพท์ไปสร้างประโยคได้อย่างมีความหมายและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หลังจากที่ครูสอนคำศัพท์แล้วครูก็แนะนำเรื่องที่จะให้นักเรียนอ่านให้นักเรียนเดาหรือคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่ครูจะให้อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรโดยเดาจากคำศัพท์ที่ครูสอนเพื่อเป็นการโยงประสบการณ์เดิมเข้ากับเรื่องที่จะเขียน

3.3.2 ขั้นร่วมมือทำ หมายถึงหลังจากที่ครูทบทวนศัพท์เก่าแนะนำศัพท์ใหม่และแนะนำเรื่องที่จะอ่านแล้ว นักเรียนจะเริ่มสรุปเรื่องที่อ่านโดยการเขียนสรุปใจความสำคัญโดยสอดแทรกความคิดเห็นตามแนวคิดของตนเองโดยมีครูคอยควบคุมดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดแล้ว โดยใช้เทคนิค Round table และ Team-pair-solo นักเรียนจะร่วมกันทำงานทั้งกลุ่มจนสำเร็จจากนั้นจะแยกทำงานเป็นคู่จนงานสำเร็จ สุดท้ายแต่ละคนแยกมาทำเองจนสำเร็จโดยการช่วยตรวจแก้ไขความถูกต้องในการทำงานของผู้ร่วมทีม (Peer Pre-assessment) ก่อนที่จะรายงานต่อชั้นเรียนโดยผู้เรียนจะเลือกวิธีนำเสนอด้วยตนเอง

3.3.3 ขั้นทดสอบความจำ หมายถึง หลังจากที่นักเรียนเรียนจบแต่ละบทแล้ว ครูผู้สอนจะทดสอบนักเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านเรื่องด้วยการเขียนประโยคจากคำศัพท์ที่ให้โดยนักเรียนจะนำความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ที่ได้ฝึกกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนมาเป็นข้อมูลในการเขียนซึ่งใช้เวลาประมาณ 15-20 นาทีโดยทดสอบเป็นรายบุคคลไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกันครูผู้สอนต้องให้นักเรียนแยกโต๊ะจากกลุ่ม คะแนนของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกในทีมทุกคนเมื่อนักเรียนทำการทดสอบเสร็จครูผู้สอนควรตรวจสอบและบอกคะแนนของแต่ละทีมให้ทุกคนทราบ โดยบอกให้นักเรียนทราบในคาบต่อไปเพื่อเป็นการกระตุ้นและให้กำลังใจแก่ผู้เรียน

3.3.4 ขั้นกลุ่มสัมพันธ์ หมายถึง ทันทีที่ผู้สอนคิดคะแนนของผู้เรียนแต่ละคนและแต่ละทีมเสร็จแล้วควรจะให้รางวัลเกียรติบัตรหรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อเป็นการชี้ให้เห็นคุณค่าของความร่วมมือและความสำเร็จในทีม

3.3.5 ขั้นปรับปรุงแก้ไข หมายถึง หลังจากที่นักเรียนได้นำเสนอผลงานของกลุ่มเรียบร้อยแล้วครูควรสรุปข้อผิดพลาดและแก้ไขข้อบกพร่องของแต่ละกลุ่มให้นักเรียนฟัง เพราะถือว่าเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนเองและเพื่อการวิเคราะห์นำไปสู่การออกแบบการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไปของครูด้วย

4. ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนรู้ตามรูปแบบ

ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ

การทดลองใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดำเนินการโดยนำการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้นไปใช้จัดกิจกรรมการสอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนโดยการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้จากรูปแบบการสอนก่อนและหลัง ปรากฏผลดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังทดลองใช้รูปแบบการสอน

กลุ่มทดลอง	n	X	S.D.	ΣD	t
คะแนนก่อนเรียน	35	7.60	1.66		
คะแนนหลังเรียน	35	16.46	2.99	8.86	25.98**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 6 พบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

พฤติกรรมการเรียนรู้

จากการดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยแยกเป็นขั้นตอนตามกระบวนการเรียนการสอนของ รูปแบบการสอน 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอประเด็น

ขั้นตอนนี้ ต้องทำให้นักเรียนสามารถนำเอาคำศัพท์ไปสร้างประโยคได้อย่างมีความหมาย และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หลังจากที่ครูสอนคำศัพท์แล้วครูก็แนะนำเรื่องที่จะให้นักเรียนอ่าน ให้นักเรียนเดาหรือคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่ครูจะให้อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร โดยเดาจาก คำศัพท์ที่ครูสอนเพื่อเป็นการโยงประสบการณ์เดิมเข้ากับเรื่องที่จะเขียน

ผลการจัดกิจกรรม พบว่าก่อนการจัดกิจกรรมนักเรียนบางส่วนไม่มีความสนใจไม่เข้าใจ ทำให้ไม่อยากร่วมกิจกรรมในช่วงแรก เมื่อผู้วิจัยได้นำเสนอสถานการณ์ยกตัวอย่างสมาชิกในชั้น เรียนอยู่ในสถานการณ์เพื่อดึงดูดความสนใจ นักเรียนจึงเริ่มสนใจและช่วยกันนำเสนอคำศัพท์ที่ นักเรียนทราบรวมถึงให้ความสนใจช่วยกันเดาเรื่องที่จะให้อ่านต่อไป

ขั้นที่ 2 ขั้นร่วมมือทำ

ขั้นตอนนี้ ต้องทำให้นักเรียนสรุปเรื่องที่อ่าน โดยการเขียนสรุปใจความสำคัญโดย สอดแทรกความคิดเห็นตามแนวคิดของตนเองจากการทำงานร่วมกับกลุ่มจนสำเร็จ จากนั้นจะแยก ทำงานเป็นคู่จนงานสำเร็จ สุดท้ายแต่ละคนแยกมาทำเองจนสำเร็จ โดยการช่วยตรวจแก้ไขความ ถูกต้องในการทำงานของผู้ร่วมทีม (Peer Pre-assessment) ก่อนที่จะรายงานต่อชั้นเรียน โดยผู้เรียน จะเลือกวิธีนำเสนอด้วยตนเอง

ผลการจัดกิจกรรม พบว่านักเรียนต่างร่วมมือร่วมใจกันทำแบบฝึกหัดและช่วยเหลือเพื่อน ในกลุ่มอย่างตั้งใจ ยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น หลังจากแยกออกมาทำงานด้วยตนเองนักเรียน ส่วนใหญ่เริ่มมีความมั่นใจในการเขียนประโยคภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์สรุปออกมามากขึ้นจาก การร่วมกันทำงานกับเพื่อนในกลุ่ม มีนักเรียนบางส่วนที่อาจยังเขียนประโยคได้น้อยผิดบ้างถูกบ้าง แต่ก็มีความพยายามมากขึ้น แต่ละกลุ่มพยายามคิดหาวิธีการนำเสนอที่แตกต่างกันอย่างสนุกสนาน

ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบความจำ

ขั้นตอนนี้ นักเรียนจะนำความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ที่ได้ฝึกกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนมาเป็น ข้อมูลในการเขียน ซึ่งใช้เวลาประมาณ 15-20 นาทีในการทดสอบด้วยตนเองได้

ผลการจัดกิจกรรม พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่สามารถนำความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ที่ได้ ฝึกพร้อมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนมาเขียนประโยคภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ได้ตรงประเด็นมากขึ้นมี บางส่วนที่ยังเขียนไวยกรณ์ผิดอยู่บ้างแต่สามารถสื่อความหมายได้

ขั้นที่ 4 ขั้นกลุ่มสัมพันธ์

ขั้นตอนนี้ ทันทที่ผู้สอนคิดคะแนนของผู้เรียนแต่ละคนและแต่ละทีมเสร็จแล้วควรจะให้ รางวัลเกียรติบัตร หรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อเป็นการชี้ให้เห็นคุณค่า ของความร่วมมือและความสำเร็จในทีม

ผลการจัดกิจกรรม พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่กระตือรือร้น ตื่นเต้น มีบางคนที่คิดว่าตัวเอง ทำคะแนนได้ไม่ดีแต่เพื่อนต่างให้กำลังใจ สมาชิกทุกกลุ่มต่างรอลุ้นที่จะได้ฟังการประกาศผล คะแนน และรับรางวัล

ขั้นที่ 5 ขั้นปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนนี้ ครูต้องสรุปข้อผิดพลาดและแก้ไขข้อบกพร่องของแต่ละกลุ่มให้นักเรียนฟัง เพราะถือว่าเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนเอง และเพื่อการ วิเคราะห์นำไปสู่การออกแบบการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไปของครูด้วย

ผลการจัดกิจกรรม พบว่านักเรียนทุกคนต่างตั้งใจฟังและจดข้อผิดพลาดของตนเองและ ของเพื่อนๆ เพื่อที่จะนำไปปรับแก้ไขในการทดสอบครั้งต่อไป นอกจากนี้นักเรียนยังรู้สึกตื่นตัว สนุกสนานและให้ความสนใจอยากให้มีการสอนตามรูปแบบนี้ อีกหรือไม่

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การนำรูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์มา ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เกิดผลที่น่าสนใจหลายประการคือ เกิดผลสำเร็จในการเรียนและการทำ กิจกรรม จากการประเมินผลหลังเรียน พบว่านักเรียนสามารถเขียนประโยคภาษาอังกฤษเชิง สร้างสรรค์ได้คะแนนดีขึ้น สามารถร่วมกิจกรรมกับเพื่อนๆ ได้ดี มีความรักสามัคคีกับเพื่อนในกลุ่ม และร่วมชั้นเรียนได้ดี มีน้ำใจรู้จักช่วยเหลือผู้อื่น และมีความภาคภูมิใจต่อตนเองและผู้อื่น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้ เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ

การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การพัฒนารูปแบบการสอนโดยการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ปรึชญาศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องคือ ปรึชญาศึกษาพัฒนานิยม ทฤษฎีการเรียนรู้ของเพียเจต์ แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการเรียนแบบร่วมมือ CIRC โดยใช้เทคนิค Team-pair-solo และเทคนิค Round table เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดหลักการ เป้าหมาย องค์ประกอบของรูปแบบการสอน ซึ่งประกอบด้วยทฤษฎี/หลักการ/แนวคิดของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน กระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบ 5 ขั้น และผลที่จะได้รับการเรียนการสอนตามรูปแบบ เมื่อได้รูปแบบการสอนแล้วจึงดำเนินการสร้างเอกสารประกอบการสอนซึ่งได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน ใช้เวลาทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง เมื่อได้รูปแบบการสอนและเอกสารประกอบการสอนแล้วผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจเพื่อหาคุณภาพของรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบการสอน

ส่วนที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ วิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โดยเลือกใช้เนื้อหามาตรฐาน ต 1.2 ม.4-6/5 เรื่อง Water sports และ Fashion แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ จะวัดความสามารถ 3 ด้านคือ การเลือกใช้คำในประโยค เนื้อหาสาระ และการใช้

ความคิดสร้างสรรค์ จากนั้นนำแบบทดสอบไปหาคุณภาพของแบบทดสอบจากผู้เชี่ยวชาญได้ แบบทดสอบที่มีดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.5 - 1

ส่วนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ

ผู้วิจัยดำเนินการโดยนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 แผนกคณิต-อังกฤษ โรงเรียนนวมินทราชินติศิวทยาควมรัชม้งคลาภิเษก เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร 2 ห้องเรียน จำนวน 80 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกคณิต-อังกฤษ 1 ห้องเรียน จำนวน 35 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม โดยใช้ห้องเรียนเป็นกลุ่ม แล้วจับฉลากมา 1 กลุ่ม จัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามขั้นตอนเริ่มจากการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ เพื่อหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วจึงดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นใช้ระยะเวลาในการสอน 4 สัปดาห์ๆ ละ 3 คาบๆ ละ 1 ชั่วโมงรวมเวลาทั้งสิ้น 12 ชั่วโมงในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 หลังจากนั้นจึงทำการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ฉบับเดียวกับที่ทดสอบก่อนเรียน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สถิติค่าที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ได้รูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย 1) ทฤษฎี / หลักการ / แนวคิดของรูปแบบ ซึ่งมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 3) กระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบ ซึ่งมี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอประเด็น ขั้นที่ 2 ขั้นร่วมมือทำ ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบความจำ ขั้นที่ 4 ขั้นกลุ่มสัมพันธ์ ขั้นที่ 5 ขั้นปรับปรุงแก้ไข 4. ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนรู้ตามรูปแบบ ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ พบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประเด็นอภิปราย 2 ด้านคือ 1) ผลการพัฒนา รูปแบบการสอน 2) ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอน

1. ผลการพัฒนา รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ การเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค Team-pair-solo และเทคนิค Round table และการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ทำให้ได้รูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นแนวทางหนึ่งสำหรับการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามขั้นตอนกระบวนการของรูปแบบ ซึ่งมีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน โดยเริ่มจากขั้นนำเสนอประเด็น ขั้นร่วมมือทำ ขั้นทดสอบความจำ ขั้นกลุ่มสัมพันธ์ และขั้นปรับปรุงแก้ไข เมื่อผู้เรียนเรียนจนครบทุกขั้นตอนแล้วผู้เรียนจะสามารถเชื่อมโยงความรู้เก่าเข้ากับความรู้ใหม่ได้เป็นความคิดเชิงสร้างสรรค์ผ่านการเรียนรู้ และลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จนเกิดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับ มาร์ติน (Martin,1994,p.44) กล่าวว่าแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ เป็นกระบวนการทางความคิดเน้นถึงความคิด จากการผสมผสานระหว่างความรู้เก่ากับความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน ซึ่งถูกสร้างขึ้นเองโดยตัวผู้เรียนเอง โดยเชื่อว่ากุญแจสำคัญก็คือตัวผู้เรียนควรจะสร้างแนวความคิดด้วยตนเองเพื่อเปรียบเทียบข้อมูลใหม่กับความรู้เดิม นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่มของตนเอง มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ทำให้นักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ จอห์นสันแอนด์จอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1987, p. 53) ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเรียน ในการแสดงออกมาเป็นงานเขียน และทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน ตลอดจนเพื่อนร่วมงานและผู้สอนบรรยากาศในชั้นเรียนดังกล่าวน่าจะ

เหมาะสมกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมากขึ้นด้วย

2. ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือที่พัฒนาขึ้น พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สืบเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่งรูปแบบการสอนนี้เป็นรูปแบบที่ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเองผ่านกระบวนการกลุ่มจนก่อให้เกิดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเบญจภรณ์ ศรีจันทร์ทาส (2550, น. 10-11) ที่กล่าวไว้ว่า การให้ความสำคัญกับความคิดสร้างสรรค์ความรู้ของผู้เรียนในกระบวนการหาความรู้หรือการเรียนรู้ที่นำไปสู่ความรู้ นั้น ดังนั้นความรู้ในที่นี้จึงไม่ใช่สิ่งที่ได้รับจากผู้สอนเพียงอย่างเดียว แต่เป็นความรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างขึ้นเอง โดยการเชื่อมโยงความรู้เดิมให้เข้ากับความรู้ใหม่ เช่นเดียวกับ จินตนา ทองเรือง (2550) ได้ศึกษากิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสร้างสรรค์ เช่นเดียวกับ ศรีณีย์ จันทร์ทะเล(2548) ทำการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปความของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี พบว่าความสามารถในการเขียนสรุปความของนักศึกษาเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการเรียนแบบ CIRC นอกจากนี้ นันทนัช ตนบุญ (2552) ได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนและเพื่อศึกษาการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังจากจัดการเรียนการสอนแบบ เอส ที ไอ เอ็ม เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ สูงขึ้นและผ่านเกณฑ์

จากขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้ง 5 ขั้นตอน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดสร้างสรรค์ กล่าวแสดงออก เข้าใจกระบวนการทำงานกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เกิดปฏิสัมพันธ์ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ของตนเอง กิจกรรมที่จัดขึ้นทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมและส่งผลให้คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ 2 ด้าน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะด้านการนำรูปแบบการสอนไปใช้

1.1 ก่อนที่จะนำรูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปใช้ ครูผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนการสอนของรูปแบบให้เข้าใจชัดเจน

1.2 ในการสอนครั้งแรกเนื่องจากเป็นวิธีการสอนรูปแบบใหม่นักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับกิจกรรมและการทำแบบทดสอบต่างๆ ครูต้องช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้คำถามกระตุ้น ยกตัวอย่าง เพื่อให้ให้นักเรียนพยายามคิดหาคำตอบ จากง่ายไปสู่ยากเพื่อปรับสภาพให้กับนักเรียน

1.3 ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกหลังจากเกิดปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่ม สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

1.4 ขนาดของกลุ่มของนักเรียนอาจปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสมแต่ไม่ควรมากเกินไป เพราะจะทำให้ให้นักเรียนขาดโอกาสในการแสดงความคิดเห็น โดยต้องทำการหมุนเวียนนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านอื่นๆ เช่น ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจรรณญาณ

2.2 ควรมีการผลการใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ และระดับชั้นอื่นๆ

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ พลยุทธ. (2541). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นสื่อสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2532). การสอนเขียนเรื่องโดยใช้จินตนาการทางสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- กฤติกา อินตา. (2552). การใช้กิจกรรมตามแนวคิดมนุษยนิยมแนวใหม่บนเว็บบล็อกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- กิดานันท์ มลิทอง. (2540). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุล พูนศรีธธา. (2547). การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ขจรศักดิ์ สุนลี. (2545). การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- คณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ สำนักงาน. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ : พรักหวานกราฟฟิกจำกัด.
- จกกลณี รูปพงษ์. (2536). ผลของการเรียนโดยวิธีเอส ที เอ ดี ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษและการให้ความร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิตรา จันทร์หอม. (2554). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนก่อนการเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเขียนเชิงสร้างสรรค์และแบบฝึกการเขียนที่ครูเป็นผู้กำหนดเนื้อเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. บทความวิจัย ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนเซนต์หลุยส์.

- จินตนา ทองเรือง. (2551). การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิราภรณ์ ศิริทวี. (2541). เทคนิคการจัดกิจกรรมให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ (Constructivism). วารสารวิชาการ. 1(9) : 37-52.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). 80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : แดเน็กซ์ อินเทอร์เน็ตคอร์ปอเรชั่น.
- ชาติชาย ทนระขำ. (2551). การพัฒนาแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากสื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สารนิพนธ์การศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ญาดา ช่อสูงเนิน. (2554). การคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบสร้างองค์ความรู้ตามแนวคอนสตรัคติวิสต์. ปรินญาณิพนธ์การศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). นวัตกรรมทางการศึกษาชุดการเขียนแผนการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการจัดทำผลงานทางวิชาการ. กรุงเทพฯ : 21 เซ็นจูรี่.
- ทิสนา เขมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน:องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิฏฐิภัทรา สุดแก้ว. (2554). การพัฒนารูปแบบการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ผ่านเครือข่ายออนไลน์ เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่น. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เทพรัตน์ พานิชย์. (2553). ผลของการใช้กิจกรรมดนตรีตามแนวคิดของออร์ฟ ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับปฐมวัยของโรงเรียนสาธิต. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชนศ ขำเกิด. (2549). การสร้างองค์ความรู้ตามทฤษฎี Constructionism. ค้นเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2555. จาก <http://area.obec.go.th/nonthaburi1/article/b2.doc>.
- นันทนัช ดนบุญ. (2552). การใช้ เอส ที ไอ เอ็ม เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นัยนา จันตาวงศ์. (2550). การพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- นิจ จันทร์มล. (2535). การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิภา กุ้พงษ์ศักดิ์. (2544). การเขียนเชิงสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : แผนกตำราและคำสอน มหาวิทยาลัยกรุงเทพฯ.
- บุญใจ ชะเอม. (2551). การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้ยุทธศาสตร์เมตตาคอกนิชันในการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- เบญจภรณ์ ศรีจันทร์ภาส. (2550). การบูรณาการแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนระดับก้าวหน้า. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประภาศรี สีหอำไพ. (2531). การเขียนแบบสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ปิยะมาศ ดิ่งหมาย. (2545). การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และแรงจูงใจในการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และมนุษยนิยมแนวใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พระมหาจรรุพงษ์ จึงประยูร. (2553). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยโดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครูสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3. วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- เพียว ทัศนิต. (2523). การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนอย่างสร้างสรรค์ที่นักเรียนเขียนได้อย่างอิสระกับครูเป็นผู้กำหนดเรื่อง. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิศวาส ลัดดากุล. (2524). การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์เพื่อการเรียนการสอนภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพวัลย์ สาลี. (2553). ผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Team Pair Solo) ที่มีต่อความสามารถในการใช้กล่อมเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย.งานวิจัย. ค้นเมื่อวันที่ 10 มกราคม 2555. จาก <http://www.kroobannok.com>

- ภพ เลหาไพบูลย์. (2540). แนวการสอนวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : บริษัท สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- วชิรญา จิตภักทรพงศธร. (2551). การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้ยุทธวิธีเมตาดาคอกนิชันเพื่อพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : ชนกร.
- วิชาการ,กรม กระทรวงศึกษาธิการ. (2534). ความคิดสร้างสรรค์ : หลักสูตร ทฤษฎีการเรียนรู้ การสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2539). หลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 (ฉบับปรับปรุง2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- (2544). เอกสารชุดเทคนิคการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด. : ศูนย์พัฒนาหลักสูตร.
- (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
- (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา .
- วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล. (2540) การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้สาระอิงบริบทเพื่อส่งเสริมความใฝ่รู้ ของนักเรียนระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตสาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศรันย์ จันท์ทะเล. (2548). การส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนสรุปความและความภาคภูมิใจในตนเองของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีโดยการเรียนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิวกร สุวรรณไตรย์. (2552). การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์พฤติกรรมการกล้าแสดงออกทางความคิดและเจตคติต่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แนวคิดพหุสัมพันธ์และเทคนิคผังความคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
- สมพร ตอยีบี. (2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สมร ทองดี. (2542). การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้. เอกสารประกอบโครงการการศึกษาศักยภาพของเด็กไทย. กรุงเทพฯ : พิมพ์ลักษณ์. สายหยุด จำปาทอง. เอกสารประกอบการสอนวิชาปรัชญาการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. มปป.
- สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์มพรรย์. (2523). วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา อินคำเชื้อ. (2551). การใช้แนวการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และความรู้คำศัพท์ของนักเรียนในระดับกำลังพัฒนา. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุณี แสงทอง.(2552). ผลการใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อสร้างเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดทองสุทธาราม กรุงเทพมหานคร.สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิทย์ มูลคำ (2547). กลยุทธ์การสอนคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- อรสา สนธิ. (2553). การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อรทัย ชัยญา. (2547). การใช้วิธีการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้นิยมเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้เรียน. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อภิญา ทหารวานิช. (2553). การแก้ปัญหาให้นักศึกษาที่มีพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม. การวิจัยในชั้นเรียน ค้นเมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2556. จาก <http://www.dusit.ac.th>.
- อนุสรณ์ สุชาตานนท์. (2536). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและบุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ. ปรินญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- อูมา เกียรติศิริโรจน์. (2544). การส่งเสริมความคิดเชิงวิจารณ์และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- อุษณา บำรุงแก้ว. (2553). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ ในรูปแบบผสมผสาน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัจฉรา ชีวพันธ์. (2532). กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อัปสร ธรรมสโรช. (2547). การใช้วิธีการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้นิยมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและทัศนคติของนักศึกษาปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- Acevedo, Ana and Gower, Marisol. (1999). **“Reading and Writing Skills”**. England : Pearson Education Limited.
- Castillo, Rigoberto and Hillman, Grady. (1995). **“Ten Ideas for Creative Writing in the EFL Classroom”**. English Teaching Forum, October : 30-31.
- Cobb, P., Wood, T., & Yackel, E. (1991). **A constructivist approach to second grade mathematic**. In E Von Glaserfeld (ed) Redical Constructivism in Mathematics Education, 156-157.
- Cobb, P. (1994). **Where is the mind Construct and Sociocultural Perspective on Material Development**. Educational Researcher. 23(27) : 13-20.
- Crafton, Sue. (1979). **The Creative Cycle in A.S.Burck (ed.)**, The Writer’s Handbook. (p. 42-49), Boston : The Writer, INC.
- Devries, R., and L.Kohlgerg. (1987). **The constructivist view** : Programs of early education. New York : Longman
- Dunn, R.. (1972). **Team Learning and Circles of Knowledge Practical Approaches to Individualizing**. New York : Packer Publishing Company Inc.
- Fang, Yeh Yi. (2007). **Elementary students’ prior knowledge and the Cooperative Intergrated Reading and Composition (CIRC) model in second-language reading comprehension**.
- Gillies, R.M. (1999). **Maintenance of cooperative and helping behaviors in reconstituted groups**. The journal of Education Research, 92, pp.26-32.
- Guilford, J.P. (1962). **The nature of human intelligence**. New York : McGraw-Hill Book.
- The Nature of human intelligence**. New York : McGraw-Hill Book.

- Hertz-Lazarowitz, Rachel & Miller, Norman. (1992). **Interaction in cooperative group the theoretical anatomy of group learning**. Trumpington Street, New York : Cambridge University Press.
- Hook, J.N. (1963). **Writing Creatively**. Boston : D.C. Heath and Company.
- Johnson D.W., Johnson, R.T. (1987). **Research shows the benefits of adult cooperation**. Educational Leadership, 45.
- Johnson D.W., Johnson, R.T. & Smith, K.A. (1991). **Cooperative Learning Increasing College Faculty Instructional Productivity**, Higher Education Report No.4. Washington D.C. : The George Washington University.
- Johnson D.W., Johnson, R.T. & Holubec, E.J. (1993). **Cooperation in the classroom**. (6th ed). Minnesota : Interaction Book Company.
- Joyce, B., & Weil, M. (1986). **Model of teaching**. (3rd ed.) Englewood Cliffs, N.J : Prentice Hall.
- Kagan, S. (1994). **Cooperative Learning**. San Juan Capistrano, CA : Kagan Cooperative Learning.
- Laborde de Pereira, Silvia. (1991). **A Step Forward in Writing**. English Teaching Forum, April : 50-52.
- Martin ; et al. (1994) : 44 ; Ormdo. 1995 : 35 ; Abruscato. 1996 : 30 ; & Shepardson. 1997 : 837.
- McCown, R.R., and Roop, P. (1992). **Education Psychology and Classroom Practice** : A Partnership. Boston : Allyn and Bacon.
- Panitz, Ted. (1996). **A Definition of Collaborative vs Cooperative Learning**.
<http://www.city.londonmet.ac.uk/deliberations/collab.learning/panitz2.html>.
- Perkins, D. (1999, November). **The Many Faces of Constructivism**. Education Leadership, 57(3), 6-11.
- Prawat , S.,R.and Floden , E.,R. 1994. **Philosophical perspectives on Constructivist Views of Learning Educational Psychology**. 29 : 37 – 48.
- Reilly, R.R. and Lewis, E.L. (1983). **Educational Psychology**. New York : Macmillan Publishing Co., Inc.

- Saunders, Waltr L. (1992). **The constructivist perspective : Implications and teaching strategiesfor science**. School Science and Mathematics. 92(3), p.136-140.
- Slavin, Robert E., (1983). **Cooperative Learning**. New York : Longman.
- (1987). **Learning Cooperative and the cooperative school**. Educational Leadership. 45 (November). p. 7-13.
- (1995). **Cooperative Learning:Theory, research and practice**. (2nd ed). Massachusetts : Simon& Schuster.
- Smith, J.A. (1973). **Creative Teaching of the Language Arts in the Elementary School**. Boston : Allyn and Bacon.
- Stevens J. Robert, Madden A. Nancy, Slavin E. Robert and Farnish Marie Marie. (1987) **Cooperative Integrated Reading and Composition : Two field Experience**. Report No.10. Center for research on Elementary & Middle Schools. The John Hopkins University : Baltimore.
- Torrance, E.P. (1962). **Guiding creative talent**. NJ : Prentice-Hall.
- Wallach, M.A. and Kogan, N. 2010. **Mode of Thinking in Young Children**. New York : Holt Rinehart and Winston
- William, J Reddin. (1970). **Managerial Effectiveness**. New York : FreePress.
- Yager, Robert E. (1991). **The constructivist learning model**. The Science teacher, 58(6), 52-57.
- Yeh, Yi-Fang, Ph.D. **Elementary students' prior knowledge and the Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) model in second-language reading comprehension**. Fordham University, from www.proquest.umi.com.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. นางสาวจินตนา	ชิดเชื้อ	ตำแหน่ง ครูค.ศ.3 โรงเรียนราชวินิตบางแคปานจ่า เขตบางแค กรุงเทพมหานคร
2. นางสาวสุณีย์	สิงห์ประไพ	ตำแหน่ง ครูค.ศ.3 โรงเรียนศึกษานารีวิทยา เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร
3. นายสามารถ	เต็มประยูร	ตำแหน่ง ครูค.ศ.3 โรงเรียนบ้านปล่องเหล็ก อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/๔๘๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๒๗ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวจินตนา ชิตเชื้อ

ด้วยนางสาวศรัณย์รัชต์ ศุภรณ์พานิช นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ดร.วิเชียร อินทรสมพันธ์	ประธานกรรมการ
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล	กรรมการที่ปรึกษาร่วม

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ดังกล่าวข้างต้น ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ สอดคล้องกับหัวข้อการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งคำแนะนำของท่านจะเกิดประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยของนักศึกษาให้มีคุณภาพและเหมาะสมเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจแก้ไขเครื่องมือวิจัย ดังแนบมาพร้อมนี้ และบัณฑิตวิทยาลัย ขอขอบคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๓๘๓๐

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/๔๘๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงทรีแฉลบ
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๒๗ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวสุณีย์ สิงห์ประไพ

ด้วยนางสาวศรีณัฏธ์ คุกรณพานิช นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ดร.วิเชียร อินทรสมพันธ์	ประธานกรรมการ
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.วิไพภรณ์ วัฒนานามิตกุล	กรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ดังกล่าวข้างต้น ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ สอดคล้องกับหัวข้อการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งคำแนะนำของท่านจะเกิดประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยของนักศึกษาให้มีคุณภาพและเหมาะสมเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจแก้ไขเครื่องมือวิจัย ดังแนบมาพร้อมนี้ และบัณฑิตวิทยาลัย ขอขอบคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาวีวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๓๘๑๐

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/๔๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๓ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๒๗ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นายสามารถ เต็มประยูร

ด้วยนางสาวศรัณย์รัชต์ ศุภรณ์พานิช นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ดร.วิเชียร อินทรสมพันธ์	ประธานกรรมการ
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล	กรรมการที่ปรึกษาร่วม

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ดังกล่าวข้างต้น ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ สอดคล้องกับหัวข้อการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งคำแนะนำของท่านจะเกิดประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยของนักศึกษาให้มีคุณภาพและเหมาะสมเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจแก้ไขเครื่องมือวิจัย ดังแนบมาพร้อมนี้ และบัณฑิตวิทยาลัย ขอขอบคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐

ภาคผนวก ค
ผลการวิเคราะห์เครื่องมือ

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน	ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. สาระสำคัญกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	3	1
2. สาระสำคัญกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกับกระบวนการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
5. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
6. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกับสื่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
7. สาระการเรียนรู้กับกระบวนการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
8. สาระการเรียนรู้กับสื่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
9. สาระการเรียนรู้กับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
10. กระบวนการเรียนรู้กับสื่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1
11. กระบวนการเรียนรู้กับการวัดผลและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
12. สื่อการเรียนรู้กับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	3	1

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของเนื้อหา กับพฤติกรรม ที่ต้องการวัดกับแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เนื้อหา	พฤติกรรมที่ต้องการวัด ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			IOC
		1	2	3	
1. Water sports	1. การเลือกใช้คำในประโยค	+1	+1	+1	1.00
2. Clothes	2. การแสดงเนื้อหาสาระ	+1	+1	+1	1.00
	3. การใช้ความคิดสร้างสรรค์ (ความคิดคล่องแคล่ว) (ความคิดริเริ่ม)	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 9 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของพฤติกรรมที่ต้องการวัดกับ
แบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

พฤติกรรมที่ต้องการวัด	แบบทดสอบข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			IOC
		1	2	3	
1. การเลือกใช้คำในประโยค 2. การแสดงเนื้อหาสาระ 3. การใช้ความคิดสร้างสรรค์ (ความคิดคล่องแคล่ว) (ความคิดริเริ่ม)	1. If you were a designer, design and draw a piece of clothes or equipment that could be used in water and on land? Please write to describe the picture five to ten sentences within 20 minutes.	+1	+1	+1	1.00
	2. If you were a trainer, create one of water activity that could help your trainees for good health? Please write how to and usefulness five to ten sentences within 20 minutes.	+1	+1	+1	1.00
	3. What kind of Thai watersports do you think that can add to the Olympic Games? Please write and give your reasons five to ten sentences within 20 minutes.	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (ค่า IOC) ขององค์ประกอบการให้คะแนน
กับเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละองค์ประกอบของแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษ
เชิงสร้างสรรค์

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับ	เกณฑ์การพิจารณา	คะแนนของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			IOC
				1	2	3	
1. การเลือก ใช้คำใน ประโยค (1 ส่วน)	4	ดีมาก	มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนใน ประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตาม เรื่องที่กำหนดให้ได้ 80%	+1	+1	+1	1.00
	3	ดี	มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนใน ประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตาม เรื่องที่กำหนดให้ได้ 70 %	+1	+1	+1	1.00
	2	พอใช้	มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนใน ประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตาม เรื่องที่กำหนดให้ได้ 60 %	+1	+1	+1	1.00
	1	ปรับปรุง	มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนใน ประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตาม เรื่องที่กำหนดให้ได้ 50 %	+1	+1	+1	1.00
	0	ไม่ผ่าน เกณฑ์	ไม่มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวน ในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายไม่ชัดเจนไม่ตรงตาม เรื่องที่กำหนดให้ทุกข้อ	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 10 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับ	เกณฑ์การพิจารณา	คะแนนของ			IOC
				ผู้เชี่ยวชาญ			
				(คนที่)			
1	2	3					
2. การแสดง เนื้อหาสาระ (1 ส่วน)	4	ดีมาก	เขียนแสดงเนื้อหาได้อย่าง ต่อเนื่องและสมเหตุสมผล เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและได้ ใจความสมบูรณ์ 80%	+1	+1	+1	1.00
	3	ดี	เขียนแสดงเนื้อหาได้อย่าง ต่อเนื่องและสมเหตุสมผล เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและได้ ใจความสมบูรณ์ได้ 70%	+1	+1	+1	1.00
	2	พอใช้	เขียนแสดงเนื้อหาได้อย่าง ต่อเนื่องและสมเหตุสมผล เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและได้ ใจความสมบูรณ์ได้ 60%	+1	+1	+1	1.00
	1	ปรับปรุง	เขียนแสดงเนื้อหาได้อย่าง ต่อเนื่องและสมเหตุสมผล เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและได้ ใจความสมบูรณ์ได้ 50%	+1	+1	+1	1.00
	0	ไม่ผ่าน เกณฑ์	เขียนแสดงเนื้อหาไม่ ต่อเนื่องและไม่สมเหตุ สมผลไม่เกี่ยวข้องกับชื่อ เรื่องและไม่ได้ใจความ สมบูรณ์ทุกข้อ	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 10 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับ	เกณฑ์การพิจารณา	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
				(คนที่)			
				1	2	3	
3. การใช้ ความคิด สร้างสรรค์ (1 ส่วน)	4	ดีมาก	มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดง ความรู้สึกรู้สึกคิดได้อย่างคล่องแคล่ว หลากหลายและมีจินตนาการสูง เสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ 80%	+1	+1	+1	1.00
	3	ดี	มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดง ความรู้สึกรู้สึกคิดได้อย่างคล่องแคล่ว หลากหลายและมีจินตนาการสูง เสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ได้ 70%	+1	+1	+1	1.00
	2	พอใช้	มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดง ความรู้สึกรู้สึกคิดได้อย่างคล่องแคล่ว หลากหลายและมีจินตนาการสูง เสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ได้ 60%	+1	+1	+1	1.00
	1	ปรับปรุง	มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดง ความรู้สึกรู้สึกคิดได้อย่างคล่องแคล่ว หลากหลายและมีจินตนาการสูง เสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ได้ 50%	+1	+1	+1	1.00
	0	ไม่ผ่าน เกณฑ์	ไม่มีการแสดงความคิดริเริ่มและ แสดงความรู้สึกรู้สึกคิดอย่าง คล่องแคล่ว ไม่มีความหลากหลาย และไม่มีความหลากหลาย และไม่มีการ เสนอแนวคิดที่แปลกใหม่เลย	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 11   คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนก่อน
และหลังการทดลองใช้รูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียน
ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

เลขที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน ก่อนเรียน (Pre-test)	คะแนน หลังเรียน (Post-test)	D
1	นาย จีรพงศ์ หล้าสิงห์	12	22	10
2	นาย พงศกร ปั่นสันเทียะ	10	22	12
3	นาย สุวรรณรัชต์ สิงหเสนี	10	22	12
4	นาย อิศรา ทักษนธรากร	8	20	12
5	น.ส. กฤติยาภรณ์ ศรีเลิศ	6	18	12
6	น.ส. ขวัญฤทัย แซ่ตั้ง	10	22	12
7	น.ส. ณัฐกุล ภูกองไชย	6	16	10
8	น.ส. ณัฐมณ โขกเจริญ	8	16	8
9	น.ส. พรรณราย พลับแจ้ง	8	18	10
10	น.ส. ไพริน สิทธิโชคศิริ	8	16	8
11	น.ส. มินรญา บุตรธนู	6	14	8
12	น.ส. วรรณพร ชมนาวัง	6	16	10
13	น.ส. สุกัลกษณ์ สุทธิประภา	8	16	8
14	น.ส. อรกานต์ กองปัญญา	6	14	8
15	นาย ธีระพงศ์ รักงาม	6	14	8
16	น.ส. กัญญา สนิทประโคน	8	18	10
17	น.ส. ชนิตา บริสุทธิ์	6	14	8
18	น.ส. ดันหยง แก้วนพรัตน์	6	14	8
19	น.ส. ทิพาภรณ์ อุ่นวิเศษ	6	14	8
20	นาย สิทธิศักดิ์ พวกดี	6	14	8
21	น.ส. กชกร จันเดชา	6	16	10
22	น.ส. กรรณิการิ์ ลุผล	10	18	8
23	น.ส. กัลยาณี สีนตะกู	8	16	8

ตารางที่ 11 (ต่อ)

เลขที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน ก่อนเรียน (Pre-test)	คะแนน หลังเรียน (Post-test)	D
24	น.ส. จิตปราณี แซ่โจ้ว	8	16	8
25	น.ส. ชยาภรณ์ พรหมจาโร	8	16	8
26	น.ส. ชลิตา น้อยติ	6	16	10
27	น.ส. เทพธิดา หมั่นเดช	6	12	6
28	น.ส. พรรณวิภา น้ำเงิน	8	16	8
29	น.ส. มนันรัชต์ ก่อสีห์วิกุล	8	12	4
30	น.ส. มุกดา น้อยสุข	6	14	8
31	น.ส. รุ่งอรุณ จำเริญไกร	10	20	10
32	น.ส. ศศิกานาม แก้ว	10	22	12
33	น.ส. สาธิตรี สิงห์ทอง	8	16	8
34	น.ส. สุดธิดา ไชยวุฒิ	6	14	8
35	นาย สุปรีชา วิเชียรศรี	8	12	4
รวม		266	576	310
ค่าเฉลี่ย		7.60	16.46	8.86
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		1.66	2.99	2.01

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียนนวมารัตนวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก**แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ****ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4****ภาคเรียนที่ 1****ปีการศึกษา 2556****จำนวน 3 คาบ****ชื่อครูผู้สอน นางสาวศรัณย์รัชต์ สุภรณ์พานิช****เรื่อง Water sports****1. สาระสำคัญ**

หน่วยการเรียนรู้นี้มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนศึกษาคำศัพท์ที่เกี่ยวกับอุปกรณ์, ชนิด ประเภทของกีฬาทางน้ำและอ่านบทความจากการบรรยายประสบการณ์เกี่ยวกับกีฬาทางน้ำเพื่อหาประเด็นสำคัญ เพื่อคาดเดาเนื้อหาจากภาพหรือชื่อเรื่อง และเขียนบรรยายเกี่ยวกับกีฬาทางน้ำอย่างสร้างสรรค์

2. ตัวชี้วัด

1. อ่านและเขียนบรรยายความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรมประสบการณ์และข่าว / เหตุการณ์ อย่างสร้างสรรค์

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์และบอกความหมายเกี่ยวกับอุปกรณ์, ชนิดประเภทของกีฬาทางน้ำได้อย่างสร้างสรรค์

2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากการอ่านบทความเกี่ยวกับกีฬาทางน้ำได้อย่างสร้างสรรค์

4. สาระการเรียนรู้

คำศัพท์เกี่ยวกับอุปกรณ์, ชนิดประเภทของกีฬาทางน้ำ

5. กิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ)

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอประเด็น

1. ครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียน โดยการเสนอประเด็นสถานการณ์เพื่อจุดประกายความคิดว่า หากนักเรียนมีเวลาว่างในสุดสัปดาห์นี้และได้เดินทางไปเที่ยวทะเล นักเรียนจะนำอุปกรณ์ใดไปด้วย โดยให้ครูอธิบายและให้คำจำกัดความ เพื่อที่จะให้นักเรียนสามารถนำเอาคำศัพท์ไปสร้างประโยค โดยให้นักเรียนเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับอุปกรณ์ที่จะนำไปทะเลให้ได้มากที่สุดภายในเวลา 5 นาที (เกิดความคิดคล่องแคล่ว)

2. ครูนำภาพให้นักเรียนดูเกี่ยวกับเรื่องที่จะให้นักเรียนอ่าน ให้นักเรียนเดาหรือคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่ครูจะให้อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร โดยเดาจากคำศัพท์ที่ครูสอนเพื่อเป็นการโยงประสบการณ์เดิมเข้ากับเรื่องที่จะเขียน

ขั้นที่ 2 ขั้นร่วมมือทำ

1. หลังจากที่ครูทบทวนศัพท์เก่า แนะนำศัพท์ใหม่และแนะนำเรื่องที่จะอ่านแล้ว นักเรียนจะเริ่มสรุปเรื่องที่อ่านโดยการเขียนสรุปใจความสำคัญโดยสอดแทรกความคิดเห็นตามแนวคิดของตนเอง โดยมีครูคอยควบคุมดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด

2. ใช้เทคนิค Round table และ Team-pair-solo เพื่อให้นักเรียนร่วมกันทำงานทั้งกลุ่มจนสำเร็จ

3. แยกทำงานเป็นคู่จนงานสำเร็จ สู้ท้ายแต่ละคนแยกมาทำเองจนสำเร็จ โดยการช่วยตรวจแก้ไขความถูกต้องในการทำงานของผู้ร่วมทีม (Peer Pre-assessment) ก่อนที่จะรายงานต่อชั้นเรียน โดยผู้เรียนจะเลือกวิธีนำเสนอด้วยตนเอง (เกิดความคิดริเริ่ม)

ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบความจำ

1. ครูผู้สอนจะทดสอบนักเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านเรื่องด้วยการเขียนประโยคจากคำศัพท์ที่ให้โดยนักเรียนจะนำความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ที่ได้ฝึกกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนมาเป็นข้อมูลในการเขียน(ในขั้นนี้ นักเรียนสามารถคิดคำศัพท์ที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน โดยการสร้าง Mind Mapping ได้) ซึ่งใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที โดยทดสอบเป็นรายบุคคล อนุญาตให้ช่วยเหลือกันครูผู้สอนต้องให้นักเรียนแยกโต๊ะจากกลุ่ม คะแนนของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกในทีมทุกคน (เกิดความคิดริเริ่ม)

2. เมื่อนักเรียนทำการทดสอบเสร็จครูผู้สอนควรตรวจสอบและบอกคะแนนของแต่ละทีมให้ทุกคนทราบ โดยบอกให้นักเรียนทราบในคาบต่อไป เพื่อเป็นการกระตุ้นและให้กำลังใจแก่ผู้เรียน

ขั้นที่ 4 ขั้นกลุ่มสัมพันธ์

1. ทันทีที่ผู้สอนคิดคะแนนของผู้เรียนแต่ละคน และแต่ละทีมเสร็จ

2. ครูให้รางวัลเกียรติบัตร หรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อเป็นการชี้ให้เห็นคุณค่าของความร่วมมือและความสำเร็จในทีม

ขั้นที่ 5 ขั้นปรับปรุงแก้ไข

1. หลังจากที่นักเรียนได้นำเสนอผลงานของกลุ่ม

2. ครูสรุปข้อผิดพลาดและแก้ไขข้อบกพร่องของแต่ละกลุ่มให้นักเรียนฟัง เพราะถือว่าเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนเองและเพื่อการวิเคราะห์นำไปสู่การออกแบบการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไปของครู

6. สื่อ / อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้ / เอกสารประกอบการเรียน

1. เอกสารประกอบการเรียน ได้แก่ ใบความรู้เรื่อง Water sports episode I และ ใบงานที่ 1 เรื่อง Water sports episode I

7. การวัดผลประเมินผล

ตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	เครื่องมือวัด	วิธีการวัด
1. นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์และบอกความหมายเกี่ยวกับอุปกรณ์, ชนิดประเภทของกีฬาทางน้ำได้อย่างสร้างสรรค์	แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	ตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากการอ่านบทความเกี่ยวกับกีฬาทางน้ำได้อย่างสร้างสรรค์		

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

เป็นเกณฑ์การตรวจให้คะแนนความรู้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับมาจากเกณฑ์การประเมินผลของเบญจภรณ์ ศรีจันทร์ภาส (2551, น.70-73) ที่ได้จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้ทดสอบความสามารถรายบุคคลและรายกลุ่ม ซึ่งคะแนนที่ได้จะรวมเฉลี่ย เป็นคะแนนของกลุ่ม 15 คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและแปลผลคะแนนดังนี้

1. การเลือกใช้คำในประโยค หมายถึง การจัดลำดับขั้นตอน การเสนอเรื่องอย่างน่าสนใจ และเลือกใช้ภาษาถูกต้องได้ความชัดเจนตรงกับความหมายที่ต้องการ

2. เนื้อหาสาระ หมายถึง การเสนอความรู้ความเข้าใจ ขยายความได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล และมีรายละเอียดพอสมควรแก่การเข้าใจ

3. การแสดงความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง การเสนอแนวความคิดใหม่ๆ หรือความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นความคิดริเริ่มของตนเอง และการแสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างคล่องแคล่ว

นอกจากนี้การให้คะแนนจะเป็นไปตามอัตราส่วนน้ำหนักความสำคัญ ดังนี้

การเลือกใช้คำในประโยค 1 ส่วน 4 คะแนน

เนื้อหาสาระ 1 ส่วน 4 คะแนน

การแสดงความคิดสร้างสรรค์ 1 ส่วน 4 คะแนน

(ความคิดริเริ่ม 2 คะแนน)

(ความคิดคล่อง 2 คะแนน)

และได้กำหนดเกณฑ์เพื่อเป็นแบบให้คะแนนการเขียนดังนี้

มีครบถ้วน	มีค่าเท่ากับ 4
มีพอสมควร	มีค่าเท่ากับ 3
มีบ้าง	มีค่าเท่ากับ 2
ต้องแก้ไข	มีค่าเท่ากับ 1
ไม่มีเลย	มีค่าเท่ากับ 0

ตารางที่ 5 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับ	เกณฑ์การพิจารณา
1. การเลือกใช้คำ ในประโยค (1 ส่วน)	4	ดีมาก	มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามเรื่องที่กำหนดให้ครบทุกข้อ
	3	ดี	มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามเรื่องที่กำหนดให้ได้ 4 ข้อ
	2	พอใช้	มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามเรื่องที่กำหนดให้ได้ 3 ข้อ
	1	ปรับปรุง	มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามเรื่องที่กำหนดให้ได้ 2-1 ข้อ
	0	ไม่ผ่านเกณฑ์	ไม่มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายไม่ชัดเจนไม่ตรงตามเรื่องที่กำหนดให้ทุกข้อ

ตารางที่ 5 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับ	เกณฑ์การพิจารณา
2. เนื้อหาสาระ (1 ส่วน)	4	ดีมาก	เขียนแสดงเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและได้ใจความสมบูรณ์ทุกข้อ
	3	ดี	เขียนแสดงเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและได้ใจความสมบูรณ์ได้ 4 ข้อ
	2	พอใช้	เขียนแสดงเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและได้ใจความสมบูรณ์ได้ 3 ข้อ
	1	ปรับปรุง	เขียนแสดงเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและได้ใจความสมบูรณ์ได้ 2-1 ข้อ
	0	ไม่ผ่านเกณฑ์	เขียนแสดงเนื้อหาไม่ต่อเนื่องและไม่สมเหตุสมผลไม่ เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและไม่ได้ใจความสมบูรณ์ทุกข้อ
3. การแสดงความคิดสร้างสรรค์ (1 ส่วน)	4	ดีมาก	มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความรู้สึกรักคิดได้ อย่างคล่องแคล่ว หลากหลายและมีจินตนาการสูง เสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ทุกข้อ
	3	ดี	มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความรู้สึกรักคิดได้ อย่างคล่องแคล่ว หลากหลายและมีจินตนาการสูง เสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ได้ 4 ข้อ
	2	พอใช้	มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความรู้สึกรักคิดได้ อย่างคล่องแคล่ว หลากหลายและมีจินตนาการสูง เสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ได้ 3 ข้อ
	1	ปรับปรุง	มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความรู้สึกรักคิดได้ อย่างคล่องแคล่ว หลากหลายและมีจินตนาการสูง เสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ได้ 2-1 ข้อ
	0	ไม่ผ่านเกณฑ์	ไม่มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความรู้สึกรักคิด อย่างคล่องแคล่ว ไม่มีความหลากหลายและไม่ มีจินตนาการสูง ไม่มีการเสนอแนวคิดที่แปลกใหม่เลย

ใบความรู้ที่ 1 เรื่องอุปกรณ์กีฬาทางน้ำ

1. Swim cap

A swim cap, swimming cap or bathing cap, is a silicone, latex or lycra cap worn on the head by recreational and competitive swimmers. Caps are worn for various reasons. Some facilities require the wearing of swim caps, in order to protect filters from becoming clogged with loose hairs which fall from the head of swimmers who are not wearing a cap. Caps are also sometimes worn in an attempt to keep the hair relatively dry or free from chlorinated water, to keep the sun off the hair, and also, when a cap is worn with ear plugs, in order to keep water out of the ears.

2. Goggles

Goggles keep water and chlorine out of swimmers' eyes. Goggles may be tinted to counteract glare at outdoor pools. Prescription goggles may be used by swimmers who wear corrective lenses.

3. Swim Fins

Swim fins, swim fins, fins or flippers are worn on the foot or leg and made from finlike rubber or plastic, to aid movement through the water in water sports activities such as swimming, body boarding, bodysurfing, knee boarding, river boarding, and various types of underwater diving. Scuba divers use fins to move through water efficiently, as human feet being very small provide relatively poor thrust, especially when the diver is carrying equipment that increases hydrodynamic drag. Very long fins and mono fins are used by free divers as a means of underwater propulsion that does not require high frequency leg movement.

4. Paddles

Swimmers use these plastic devices to build arm and shoulder strength and refine pulling technique. Hand paddles attach to the hand with rubber tubing or elastic material. They come in many different shapes and sizes. Paddles commonly used in canoes consist of a wooden, fibreglass, carbon fibre or metal rod (the shaft) with a handle on one end and a rigid sheet (the blade) on the other end. Paddles for use in kayaks are longer, with a blade on each end; they are handled from the middle of the shaft.

5. Kickboard

Kickboards are a flotation aid used to develop a swimmer's kicking action. They can be used on all strokes but are primarily used on Freestyle, Butterfly stroke and Breaststroke. Swimmers of all ability can use them. Young swimmers can develop their kicking action while elite swimmers can refine their kick. They are also used to strengthen a swimmer's legs. Kickboards are usually made from EVA foam. Some are made of more durable HDPE. The EVA foam boards can break easily and become very worn after long use.

6. Pull buoy

A pull buoy or leg float is a figure-eight shaped piece of closed-cell foam used in swim workouts. Swimmers place the buoy between the legs – between their thighs or their ankles – to provide support to the body without kicking the legs; this allows the swimmer to focus on training only their arms and developing both endurance and upper body strength. Using the pull buoy gives the arms a more focused workout by providing flotation support for hips and legs. Good body position and technique can be established and a bilateral breathing rhythm can be refined.

7. Ankle bands

Improving balance will minimize the need for this kick to provide an upward, instead of a forward vector, and in some cases completely corrects the kick. Using an ankle band will have the immediate effect of turning off your kick, which then forces you to make efforts to correct your balance. If you are successful in discovering these, then the ankle band has done part of its job.

8. Snorkel

A swimmer's snorkel is a tube typically about 30 centimeters long and with an inside diameter of between 1.5 and 2.5 centimeters, usually L- or J-shaped and fitted with mouthpiece at the lower end, and constructed of rubber or plastic. It is used for breathing air from above the water surface when the wearer's mouth and nose are submerged. The snorkel usually has a piece of rubber that attaches the snorkel to the outside of the strap of the diving mask. An older technique is pushing the snorkel between the mask-strap and the head, but this practice increases the chances the mask will leak.

9. Wakeboards

Boards are buoyant with the core usually made up of foam, honeycomb or wood mixed with resin and coated with fiberglass. Metal screws are inserted to attach bindings and fins. The configuration and positioning of the fins and bindings varies according to rider preference and is adjusted for a variety of reasons. A wakeboarder will change the type of fins they use for different types of tricks. For example, shallow fins (which do not protrude into the water very far) are better for surface tricks, such as flat spins. Many newer board models contain small moulded fins on the board which allows the rider to use smaller centre fins and also to create less drag.

10. Water Skis

It was developed from a combination of water skiing, snowboarding and surfing techniques. The rider is usually towed behind a motorboat, typically at speeds of 17-25 km/h (18-23 mph), depending on the board size, rider's weight, type of tricks, and rider's comfort speed. This speed could also depend on the year, make, and model of the boat because some boats, which are not designed for wakeboarding, create a different size wake which the rider may not feel comfortable with.

11. Tubes ropes

Relax or cruise in the comfortable, suspended hammock seats that also feature extra tall EVA covered backrests that ensure full back support to enjoy skimming the wake. Stay - brite. Technology fabric repels dirt, water, and helps the colors stay brighter longer and the Skim-fast bottom provides a slick and fast ride and makes it easy to plane.

12. Basketball Game

The floating hoops basketball game comes with an inflatable basketball. The base fills with water for more weight and stability.

13. Water Polo Balls

A water polo ball is a ball used in water polo and canoe polo, usually characterized by a bright yellow color and ease of gripability, so as to allow it to be held with one hand despite its large size.

14. Water Rugby Ball

The ball may be passed in any direction but must not leave the water. It "flies" about 2m or 3m before water resistance stops it. This makes good tactics and good (three-dimensional) positioning essential. The players can use different abilities: Strength, speed, mobility or simply low consumption of oxygen are all similarly important. Not many people play underwater rugby, so it is often played in mixed male-female teams.

15. Life Jacket

A lifejacket is a type of personal flotation device designed to keep a person's airway clear of the water whether the wearer is conscious or unconscious. They are either made from two layers of bonded polyurethane to be inflated or from foam. The inflatable lifejacket is probably the most widely used for both leisure and commercial activities, while the foam lifejacket is predominantly designed either for children, or for emergency use (such as on ferries, cruise ships etc.).

16. Suitcase

Great for taking on short trips and weekend breaks, the Dunlop Wheeled Suitcase offers easy transportation with a retractable handle and wheels to the base, as well as handles to the side and top. To ensure your belongings remain organised, secure and safe, this small Dunlop suitcase is complete with a zipped pockets to the front and back, along with lockable zips to the main compartment.

17. BCD

A new jacket in extremely strong 500 and 1000 denier Cordura, with excellent buoyancy. Specifically created for durability and simplicity. It is a really easy BCD jacket to learn to dive with and features easy ditch weight pockets.

18. Aqua Shoes

The Aqua Shoes are perfect for protecting little ones feet at the beach or by the pool, featuring a lightweight and breathable construction with a flexible rubber outsole offering excellent traction and protection to your infants foot.

19. Socks

This Mid-calf-high sock is our basic waterproof design. Perfect for anywhere and whenever you need to stay dry. Advanced Waterproof Protection Seal Skinz socks have a patented fabric structure of three highly engineered layers including a membrane capable of allowing perspiration to escape while not allowing water to penetrate. Each sock is high-pressure tested to make sure there are no leaks

20. Underwater Camera

Underwater Camera is a fantastic splashproof pocket camera, one that you can take snorkeling on its own, or take it deeper while diving using. In addition, that lives up to its name, as it is shockproof, crushproof, freezeproof. and dustproof. This is a great camera to keep with you on the boat, and take with you while swimming, or in any damp environment without any concern for it getting wet.

9. Dive Computer

Dive computers address the same problem as decompression tables, but are able to perform a continuous calculation of the partial pressure of inert gases in the body based on the actual depth and time profile of the diver.[1] As the dive computer automatically measures depth and time, it is able to warn of excessive ascent rates and missed decompression stops and the diver has less reason to carry a separate dive watch and depth gauge.

10. Gloves

Gladiator Pro Skins full-finger waterski gloves reduce hand stress and fatigue. Combining various rubberized materials like Grip Tek and Sharkskin in the palm improves the grip and reduces any slipping on the rope handle. Molded neoprene on the back with 4-way stretch spandex makes Pro Skins extremely comfortable. Also features a wide Power Wrist web strap and angled top strap to easily adjust the fit. Provides maximum performance with minimum effort.

Worksheet 1

Water sports episode I

1. Ideational Fluency

If you have free time for trip to the beach this weekend.

What things do you bring with you? Please write words as possible within five minutes.

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....
6. ....
7. ....
8. ....
9. ....
10. ....
11. ....
12. ....
13. ....
14. ....
15. ....
16. ....
17. ....
18. ....
19. ....
20. ....

(If you can answer more, you can write behind this paper.)

Label the pictures with words from the box below.

Wind-surfing

snorkel

flipper

seabed

Scuba diving

wet suit

coral reef

fish

water skiing

sailboard

snorkeling

ski board

a.....

b.....

c.....

d.....

e.....

f.....

g.....

h.....

i.....

j.....

k.....

l.....

Match the equipment with the sport.

1.

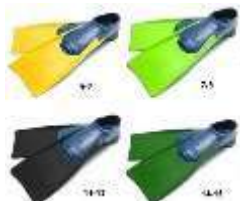
a. diving

2.

b. snorkeling

3.

c. skiing

4.

d. wakeboarding

5.

e. Water Basketball

6.

f. swimming

7.

g. kayaking

Fill in the gaps with these answers and your ideas.

It is used for snorkeling.

It is used for swimming under water.

It is used for water skiing.

1. What is a snorkel used for?

.....

.....

2. What is a wet suit used for?

.....

.....

3. What is a skateboard used for?

.....

.....

Snorkeling History

Modern snorkeling can trace its roots back over 5,000 years of history. As technologies advanced through the ages, so too did efforts to explore the ocean's depths.

Evidence from 3000 B.C. point to some of the earliest known free divers; sponge farmers in Crete. In a forerunner to the modern snorkel, ancient divers used hollow reeds to allow them to breathe while submerged in water.

Later efforts to pierce the ocean's surface used more complicated equipment. An ancient bas-relief dating back to 900 B.C. shows Assyrian divers using animal skins filled with air, which they carried with them to increase the length of their dives. In 333 B.C. Alexander the Great encouraged the development of the first diving bell, a massive contraption designed to trap a pocket of air when it was lowered into the water. The bell allowed divers to take breaths without returning all the way to the surface of the water. By 1538, diving bell technology had advanced enough that two Greeks in Toledo, Spain, performed a demonstration in the Tagus river, using a large kettle to descend to the bottom of the river bed,

and then surprising their audience by returning to the surface with dry clothes and a candle still burning.

Modern technology has not only allowed for more complex and technical snorkeling equipment, it has also led to improvements in the most basic diving tools. Rubbers and plastics made possible snug fitting masks and goggles, while treated glass improved the diver's safety. Materials were developed which could better withstand the corrosive ocean atmosphere and which allowed divers to better view the underwater arena. More efficient and easy to use snorkeling fins were developed to allow divers of all types to navigate the waters. Ultimately, these improvements in technology and equipment have made it that much easier to explore the ocean through snorkeling and free diving.

1. What kinds of things you can use for snorkeling?

Please give the reason.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(If you can answer more, you can write behind this paper)

Draw and Write how to use water sports equipment by your ideas.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(If you can write more, you can write behind this paper.)

โรงเรียนนวมารัตนวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก
แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2556

จำนวน 3 คาบ

ชื่อครูผู้สอน นางสาวศรัณย์รัชต์ สุภรณ์พานิช

เรื่อง Water sports

1. สาระสำคัญ

หน่วยการเรียนรู้นี้มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนศึกษาคำศัพท์ที่เกี่ยวกับอุปกรณ์, ชนิด ประเภท ของกีฬาทางน้ำและอ่านบทความจากการบรรยายประสบการณ์เกี่ยวกับกีฬาทางน้ำเพื่อหาประเด็น สำคัญ เพื่อคาดเดาเนื้อหาจากภาพหรือชื่อเรื่อง และเขียนบรรยายเกี่ยวกับกีฬาทางน้ำอย่างสร้างสรรค์

2. ตัวชี้วัด

1. อ่านและเขียนบรรยายความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรมประสบการณ์และ ข่าว / เหตุการณ์ อย่างสร้างสรรค์

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนเปรียบเทียบกีฬาทางน้ำประเภทต่างๆได้อย่างสร้างสรรค์
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากการอ่านบทความเกี่ยวกับกีฬาทางน้ำได้อย่างสร้างสรรค์

4. สาระการเรียนรู้

กีฬาทางน้ำประเภทต่างๆ

5. กิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียน แบบร่วมมือ)

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอประเด็น

1. ครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียน โดยการเสนอประเด็นสถานการณ์เพื่อจุดประกาย ความคิดว่า หากเรามีอุปกรณ์กีฬาทางน้ำติดตัวไปหนึ่งสิ่งนักเรียนคิดว่าเราสามารถใช้อุปกรณ์นี้ในกีฬาหรือ กิจกรรมใดได้บ้าง โดยครูอธิบายและให้คำจำกัดความ เพื่อที่จะให้นักเรียนสามารถนำเอาคำศัพท์ไป สร้างประโยคเกี่ยวกับกีฬาหรือกิจกรรมทางน้ำ โดยให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้ได้มากที่สุดภายในเวลา 5 นาที (เกิดความคิดคล่องแคล่ว)

2. ครูเขียนคำศัพท์อุปกรณ์และกีฬาทางน้ำบนกระดาน โดยให้นักเรียนลองจินตนาการและ เขียนออกมาถึงกิจกรรมที่สามารถทำได้กับอุปกรณ์ต่างๆ และยกตัวอย่างว่าหากมีสิ่งหนึ่งตัวไปเที่ยว ทะเลด้วยมีกิจกรรมใดบ้างที่ถึงสามารถทำได้ เพื่อโยงถึงเรื่องที่ต้องการให้นักเรียนอ่าน ให้นักเรียน เดาหรือคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่ครูจะให้ให้อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร โดยเดาจากคำศัพท์ที่ครู สอนเพื่อเป็นการ โยงประสบการณ์เดิมเข้ากับเรื่องที่จะเขียน

ขั้นที่ 2 ขั้นร่วมมือทำ

1. หลังจากที่ครูทบทวนศัพท์เก่า แนะนำศัพท์ใหม่และแนะนำเรื่องที่จะอ่านแล้ว นักเรียนจะเริ่มสรุปเรื่องที่อ่านโดยการเขียนสรุปใจความสำคัญโดยสอดคล้องความคิดเห็นตามแนวคิดของตนเอง โดยมีครูคอยควบคุมดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด
2. ใช้เทคนิค Round table และ Team-pair-solo เพื่อให้นักเรียนร่วมกันทำงานทั้งกลุ่มจนสำเร็จ
3. แยกทำงานเป็นคู่จนงานสำเร็จ สุดท้ายแต่ละคนแยกมาทำเองจนสำเร็จ โดยการช่วยตรวจแก้ไขความถูกต้องในการทำงานของผู้ร่วมทีม (Peer Pre-assessment) ก่อนที่จะรายงานต่อชั้นเรียน โดยผู้เรียนจะเลือกวิธีนำเสนอด้วยตนเอง (เกิดความคิดริเริ่ม)

ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบความจำ

1. ครูผู้สอนจะทดสอบนักเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านเรื่องด้วยการเขียนประโยคจากคำศัพท์ที่ให้โดยนักเรียนจะนำความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ที่ได้ฝึกกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนมาเป็นข้อมูลในการเขียน (ในขั้นนี้ นักเรียนสามารถคิดคำศัพท์ที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน โดยการสร้าง Mind Mapping ได้) ซึ่งใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที โดยทดสอบเป็นรายบุคคล อนุญาตให้ช่วยเหลือกันครูผู้สอนต้องให้นักเรียนแยกโต๊ะจากกลุ่ม คะแนนของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกในทีมทุกคน (เกิดความคิดริเริ่ม)
2. เมื่อนักเรียนทำการทดสอบเสร็จครูผู้สอนควรตรวจสอบและบอกคะแนนของแต่ละทีมให้ทุกคนทราบ โดยบอกให้นักเรียนทราบในคาบต่อไป เพื่อเป็นการกระตุ้นและให้กำลังใจแก่ผู้เรียน

ขั้นที่ 4 ขั้นกลุ่มสัมพันธ์

1. ทันทีที่ผู้สอนคิดคะแนนของผู้เรียนแต่ละคน และแต่ละทีมเสร็จ
2. ครูให้รางวัลเกียรติบัตร หรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อเป็นการชี้ให้เห็นคุณค่าของความร่วมมือและความสำเร็จในทีม

ขั้นที่ 5 ขั้นปรับปรุงแก้ไข

1. หลังจากที่นักเรียนได้นำเสนอผลงานของกลุ่ม
2. ครูสรุปข้อผิดพลาดและแก้ไขข้อบกพร่องของแต่ละกลุ่มให้นักเรียนฟัง เพราะถือว่าเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนเองและเพื่อการวิเคราะห์นำไปสู่การออกแบบการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไปของครู

6. สื่อ / อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้ / เอกสารประกอบการเรียน

1. เอกสารประกอบการเรียน ได้แก่ ใบความรู้เรื่อง Water sports episode II และใบงานที่ 2 เรื่อง Water sports episode II

7. การวัดผลประเมินผล

ตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	เครื่องมือวัด	วิธีการวัด
1. นักเรียนสามารถเขียนเปรียบเทียบกีฬาทางน้ำได้อย่างสร้างสรรค์ 2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากการอ่านบทความเกี่ยวกับกีฬาทางน้ำได้อย่างสร้างสรรค์	แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	ตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

เป็นเกณฑ์การตรวจให้คะแนนความรู้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับมาจากเกณฑ์การประเมินผลของเบญจภรณ์ ศรีจันทร์ภาศ (2551, น.70-73) ที่ได้จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้ทดสอบความสามารถรายบุคคลและรายกลุ่ม ซึ่งคะแนนที่ได้จะรวมเฉลี่ย เป็นคะแนนของกลุ่ม 15 คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและแปลผลคะแนนดังนี้

1. การเลือกใช้คำในประโยค หมายถึง การจัดลำดับขั้นตอน การเสนอเรื่องอย่างน่าสนใจ และเลือกใช้ภาษาถูกต้องได้ความชัดเจนตรงกับความหมายที่ต้องการ
2. เนื้อหาสาระ หมายถึง การเสนอความรู้ความเข้าใจ ขยายความได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล และมีรายละเอียดพอสมควรแก่การเข้าใจ
3. การแสดงความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง การเสนอแนวความคิดใหม่ๆ หรือความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นความคิดริเริ่มของตนเอง และการแสดงความรู้สึกริเริ่มคิดอย่างคล่องแคล่ว

นอกจากนี้การให้คะแนนจะเป็นไปตามอัตราส่วนน้ำหนักความสำคัญ ดังนี้

การเลือกใช้คำในประโยค	1 ส่วน 4 คะแนน
เนื้อหาสาระ	1 ส่วน 4 คะแนน
การแสดงความคิดสร้างสรรค์	1 ส่วน 4 คะแนน
(ความคิดริเริ่ม)	2 คะแนน)
(ความคิดคล่อง)	2 คะแนน)

และได้กำหนดเกณฑ์เพื่อเป็นแบบให้คะแนนการเขียนดังนี้

มีครบถ้วน	มีค่าเท่ากับ 4
มีพอสมควร	มีค่าเท่ากับ 3
มีบ้าง	มีค่าเท่ากับ 2
ต้องแก้ไข	มีค่าเท่ากับ 1
ไม่มีเลย	มีค่าเท่ากับ 0

ตารางที่ 5 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับ	เกณฑ์การพิจารณา
1. การเลือกใช้คำ ในประโยค (1 ส่วน)	4	ดีมาก	มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามเรื่องที่กำหนดให้ครบทุกข้อ
	3	ดี	มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามเรื่องที่กำหนดให้ได้ 4 ข้อ
	2	พอใช้	มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามเรื่องที่กำหนดให้ได้ 3 ข้อ
	1	ปรับปรุง	มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามเรื่องที่กำหนดให้ได้ 2-1 ข้อ
	0	ไม่ผ่านเกณฑ์	ไม่มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายไม่ชัดเจนไม่ตรงตามเรื่องที่กำหนดให้ทุกข้อ

ตารางที่ 5 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับ	เกณฑ์การพิจารณา
2. เนื้อหาสาระ (1 ส่วน)	4	ดีมาก	เขียนแสดงเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและได้ใจความสมบูรณ์ทุกข้อ
	3	ดี	เขียนแสดงเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและได้ใจความสมบูรณ์ได้ 4 ข้อ
	2	พอใช้	เขียนแสดงเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและได้ใจความสมบูรณ์ได้ 3 ข้อ
	1	ปรับปรุง	เขียนแสดงเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและได้ใจความสมบูรณ์ได้ 2-1 ข้อ
	0	ไม่ผ่านเกณฑ์	เขียนแสดงเนื้อหาไม่ต่อเนื่องและไม่สมเหตุสมผลไม่ เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและไม่ได้ใจความสมบูรณ์ทุกข้อ
3. การแสดงความคิดสร้างสรรค์ (1 ส่วน)	4	ดีมาก	มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความรู้สึกรู้สึกนึกคิดได้ อย่างคล่องแคล่ว หลากหลายและมีจินตนาการสูง เสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ทุกข้อ
	3	ดี	มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความรู้สึกรู้สึกนึกคิดได้ อย่างคล่องแคล่ว หลากหลายและมีจินตนาการสูง เสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ได้ 4 ข้อ
	2	พอใช้	มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความรู้สึกรู้สึกนึกคิดได้ อย่างคล่องแคล่ว หลากหลายและมีจินตนาการสูง เสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ได้ 3 ข้อ
	1	ปรับปรุง	มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความรู้สึกรู้สึกนึกคิดได้ อย่างคล่องแคล่ว หลากหลายและมีจินตนาการสูง เสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ได้ 2-1 ข้อ
	0	ไม่ผ่านเกณฑ์	ไม่มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความรู้สึกรู้สึกนึกคิด อย่างคล่องแคล่ว ไม่มีความหลากหลายและไม่ มีจินตนาการสูง ไม่มีการเสนอแนวคิดที่แปลกใหม่เลย

ใบความรู้เรื่อง Water sports episode II

There are a large number of sports that involve water. The following is a list of water sports, divided by category. These categories are based on the relation of the sports to the water.

In the water

1. Swimming stroke

The sport of swimming has been recorded since prehistoric times; the earliest recording of swimming dates back to Stone Age paintings from around 7,000 years ago.

2. Diving off

Diving is the sport of jumping or falling into water from a platform or springboard, sometimes while performing acrobatics. Diving is an internationally-recognized sport that is part of the Olympic Games. In addition, unstructured and non-competitive diving is a recreational pastime.

3. Springboards

A springboard or diving board is used for diving and is a board that is itself a spring, i.e. a linear flex-spring, of the cantilever type. Springboards are commonly fixed by a hinge at one end (so they can be flipped up when not in use), and the other end usually hangs over a swimming pool, with a point midway between the hinge and the end resting on an adjustable fulcrum.

4. Snorkeling

Snorkeling (British and Commonwealth English spelling: snorkeling) is the practice of swimming on or through a body of water while equipped with a diving mask, a shaped tube called a snorkel, and usually fins. In cooler waters, a wetsuit may also be worn. Use of this equipment allows the snorkeler to observe underwater attractions for extended periods of time with relatively little effort.

5. Synchronized swimming

Synchronized swimming (often abbreviated to Synchro) is a hybrid form of swimming, dance and gymnastics, consisting of swimmers (either solos, duets, trios, combos, or teams) performing a synchronized routine of elaborate moves in the water, accompanied by music.

6. Waboba

Waboba (Swedish: Waboba) is short for water bouncing ball, deriving the two first letters in each word into what is both the company as well as the product name. Waboba is also the name of the ballgame that is played in knee- to waist high water, using the Waboba ball.

7. Water aerobics

Water aerobics (waterobics, aquatic fitness, aquafitness, aquafit) is the performance of aerobic exercise in fairly shallow water such as in a swimming pool. Done mostly vertically and without swimming typically in waist deep or deeper water, it is a type of resistance training.

8. Water polo

Water polo, or Water ball, is a team water sport. The playing team consists of six field players and one goalkeeper. The winner of the game is the team that scores the most goals. Game play involves swimming, treading water (using a sort of kicking motion known as "eggbeater kick"), players passing the ball while being defended by opponents, and scoring by throwing the ball into a net defended by a goalie.

On the water

9. Barefoot skiing

Barefoot skiing is water skiing behind a motorboat without the use of water skis, commonly referred to as "barefooting". Barefooting requires the skier to travel at higher speeds than conventional water skiing (30-45mph/50-70kmh). The necessary speed required to keep the skier upright varies by the weight of the barefooter and can be approximated by the following formula: $(W / 10) + 20$, where W is the skier's weight in pounds and the result is in miles per hour. It is an act performed in show skiing, and on its own.

10. Bodyboarding

Bodyboarding is a surface water sport in which the surfer rides a bodyboard on the crest, face, and curl of a wave which is carrying the surfer towards the shore. Bodyboarding is also referred to as Boogieboarding due to the invention of the "Boogie Board" by Tom Morey. The average bodyboard consists of a short, rectangular piece of hydrodynamic foam, sometimes containing a short graphite rod within the core called a stringer. Bodyboarders typically use swim fins for additional propulsion and control while riding a wave

11. Cable Skiing

Cable skiing is a way to water ski (or wakeboard), in which the skier's rope and handle are pulled by an electrically-driven cable, whereas traditionally a waterskier is pulled by a motorboat. The mechanism consists of two cables running parallel to one another with carriers between them every 80 metres.

12. Canoeing

Canoeing is a paddle sport in which you kneel or sit facing forward in an open-decked canoe, and propel yourself with a single-bladed paddle, under your own power. Kayaking is a similar activity in a kayak which usually has a closed deck and is propelled with a double bladed paddle. In a kayak the paddler typically sits with legs extended forward.

13. Fishing

Recreational fishing, also called sport fishing, is fishing for pleasure or competition. It can be contrasted with commercial fishing, which is fishing for profit, or subsistence fishing, which is fishing for survival. The most common form of recreational fishing is done with a rod, reel, line, hooks and any one of a wide range of baits. Other devices, commonly referred to as *terminal tackle*, are also used to affect or complement the presentation of the bait to the targeted fish. Some examples of terminal tackle include weights, floats, and swivels. Lures are frequently used in place of bait. Some hobbyists make handmade tackle themselves, including plastic lures and artificial flies. The practice of catching or attempting to catch fish with a hook is known as angling.

14. Flowboarding

Flowboarding is a late-20th century alternative boardsport incorporating elements of surfing, bodyboarding, skateboarding, skimboarding, snowboarding and wakeboarding. Flowboarders ride on artificial waves that are technically called "sheet waves". Known technically as the WaveLoch FlowRider and the FlowBarrel, these sheet waves are the patented constructions of Wave Loch Inc, which is headquartered in La Jolla, California.

15. Jet Skiing

Jet Ski is the brand name of a personal watercraft manufactured by Kawasaki. It was the "first commercially successful" personal watercraft in America, having been released in 1972. The term is sometimes used to refer to any type of personal watercraft.

16. Kayaking

A kayak is a small, relatively narrow, human-powered boat primarily designed to be manually propelled by means of a double bladed paddle. The traditional kayak has a covered deck and one or more cockpits, each seating one paddler.

17. Kiteboating

Kiteboating or kite boating is the act of using a kite as a power source to propel a boat (sailboat). The activity occurs in lakes and in open seas. Records of ocean crossing have been made. Placing turbines in the boat's hull lets the kite power generate electricity on board.

18. Rafting

Rafting or white water rafting is the challenging recreational outdoor activity of using an inflatable raft to navigate a river or other bodies of water. This is usually done on white water or different degrees of rough water, in order to thrill and excite the raft passengers.

19.Kitesurfing

Kitesurfing or kiteboarding is a surface water sport combining aspects of wakeboarding, windsurfing, surfing, paragliding, and gymnastics into one extreme sport. A kitesurfer or kiteboarder harnesses the power of the wind with a large controllable power kite to be propelled across the water on a kiteboard similar to a wakeboard or a small surfboard, with or without foot-straps or bindings.

20.Rowing

Rowing is a sport in which athletes race against each other in boats, on rivers, on lakes or on the ocean, depending upon the type of race and the discipline. The boats are propelled by the reaction forces on the oar blades as they are pushed against the water.

21.Sailing

Sailing is the propulsion of a vehicle and the control of its movement with large (usually fabric) foils called sails. By changing the rigging, rudder, and sometimes the keel or centre board, a sailor manages the force of the wind on the sails in order to move the vessel relative to its surrounding medium (typically water, but also land and ice) and change its direction and speed.

22.Sit-down hydrofoiling

The sit-down hydrofoil, first developed in the late 1980s, is a variation on water skiing, a popular water sport. When towed at speed, by a powerful boat or some other device, the board of the hydrofoil 'flies' above the water surface and generally avoids contact with it, so the ride is largely unaffected by the wake or chop of the water and is relatively smooth.

23. Yachting

Yachting refers to recreational sailing or boating, the specific act of sailing or using other water vessels for sporting purposes. A yacht is a recreational boat or ship. The term originated from the Dutch Jacht meaning "hunt". It was originally defined as a light fast sailing vessel used by the Dutch navy to pursue pirates and other transgressors around and into the shallow waters of the Low Countries.

Underwater sports

24. Aquathlon (underwater wrestling)

Aquathlon is a form of underwater wrestling which was recognised by the Confédération Mondiale des Activités Subaquatiques (CMAS) in 2008. Two competitors wearing masks and fins attempt to remove a ribbon from their opponent's ankle band in order to win the bout. The "combat" takes place in a 5-metre (16 ft) square ring within a swimming pool, and is made up of three 30-second rounds, with a fourth round played in the event of a tie.

25. Finswimming

Finswimming is the progression of a swimmer using monofins or normal swimfins (called bifins or stereofins within the sport) either on the water surface or underwater, using only muscle strength. It is a discipline of underwater sports. The competition distances are same as for swimming (as described below). Continental and World Championships are organized by CMAS. Finswimming is also an action that looks like a mermaid swimming.

26. Free-diving

Freediving (or free-diving) is a form of underwater diving that relies on a diver's ability to hold his or her breath until resurfacing rather than on the use of a breathing apparatus such as scuba gear. Examples include breath-hold spear fishing, free dive photography, recreational breath-hold diving, apnea competitions, and to some degree, snorkeling.

27.Spearfishing

Spearfishing is an ancient method of fishing that has been used throughout the world for millennia. Early civilizations were familiar with the custom of spearing fish from rivers and streams using sharpened sticks. Today modern spearfishing specialized techniques and equipment have been developed for various types of aquatic environments and target fish.

28.Underwater football

Underwater football is a two-team underwater sport that shares common elements with underwater hockey and underwater rugby. As with both of those games, it is played in a swimming pool with snorkeling equipment (mask, snorkel, and fins).The goal of the game is to manoeuvre (by carrying and passing) a slightly negatively buoyant ball from one side of a pool to the other by players who are completely submerged underwater.

29.Underwater hockey

Underwater hockey is a game played underwater which has with some similarities to hockey. Players wearing diving masks, snorkels and fins use short wooden curved sticks to move a heavy puck across the pool bottom.

30.Underwater orienteering

Underwater orienteering is an underwater sport that uses recreational open circuit scuba diving equipment and consists of a set of individual and team events conducted in both sheltered and open water that test the competitors competency in underwater navigation.

31.Underwater target shooting

Underwater Target Shooting is an underwater sport that tests a competitors' ability to accurately use a speargun via a set of individual and team events conducted in a swimming pool using free diving or Apnoea technique.

Worksheet 2

Water sports episode II

1. Ideational Fluency

If you have one kind of water sport equipment to carry with you.

What activity or water sport you can use with this equipment?

Please write words as possible within five minutes.

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....
6. ....
7. ....
8. ....
9. ....
10. ....
11. ....
12. ....
13. ....
14. ....
15. ....
16. ....
17. ....
18. ....
19. ....
20. ....

(If you can answer more, you can write behind this paper.)

The Beach

Fill in the blanks below with words from this box:

Starfish	shells	Wave	surfing	Volleyball
sandcastle	Swimming	shore	Suntan	sunburn
Snorkeling	blanket	Escape	skin	Sunscreen
rays Beach	sandy	Summer	towel	Parasol
breeze	driftwood			

Going to the Beach

One of the best ways to _____ the heat of the _____ months is to head down to the _____. You can lie down in a soft _____ spot and feel the cool _____ off of the ocean.

Sun Tanning

A lot of people try to get a _____ at the beach. To do this, they lie down on a _____ and expose their _____ to the sun's _____. After a while their skin turns brown. However, if they stay in the sun too long their skin turns red and they get a _____. To prevent this, sunbathers should always put _____ on their skin. To stay out of the sun many beachgoers use a _____, which is a giant beach umbrella.

Beachcombing

At the beach, it's fun to search for things that wash up on the _____. There are often brightly colored _____ and crabs among the seaweed and _____. There are also many curly _____, which children like to collect.

Beach Activities

To cool off, many people go _____. And if the _____ are high, some people even try _____. Or, if there is a lot of interesting sea life, people can put on a mask and go _____. When they are done in the water, they can use a _____ to dry off and then build a _____ in the sand or play beach _____.

© 2006 www.bogglesworldesl.com

What's that monkey doing in the water?

Nagasaki, Japan. A water ski lesson is under way. The trainer helps his student onto the ski board and off she goes, breaking the waves at high speed. The skier is talented and keeps her balance perfectly. Nothing very unusual about the scene-until you look closely at the skier: it's Momoko, a 6 years old macaque monkey.

Momoko lives in Nagasaki with her owner, water sports expert Katsumi Nakajima. Nakajima loves all kinds of water sports, and now Momoko does too. In the clear blue waters off the Nagasaki coast the little macaque is spectacular : she water skis like a professional and loves windsurfing. But Momoko's favourite activity is to explore the coral reefs and marine life on the seabed. Nakajima trains Momoko in his bath and after a few classes, they put lessons into practice. Momoko wears a special breathing mask and her bright, fashionable wet suit. Momoko likes sitting on a rock at the bottom of the sea and watching the brightly-colored fish swim around her.

In the wild, Japanese macaques are swimmers, explains John Pullen, a monkey expert at London Zoo. Diving is natural for them and they often dive from the trees into the water. Macaques are also very good at copying human being.

1. What is the article about? Why?

.....

.....

.....

.....

.....

Give reasons for your opinions and explain the ideas of your choices.

1. What's your favorite water sport? Is it easy or difficult?

.....
.....
.....

2. Where and when do you practice it?

.....
.....
.....

3. If you want to recommend the sport for your friend what's sport do you recommend? Why?

.....
.....
.....

4. Do you know the name of animals that can play sport?

.....
.....
.....

5. What's sport the animals doing in the water?

.....
.....
.....

Draw and Write how to play water sports by your ideas.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(If you can write more, you can write behind this paper.)

โรงเรียนนวมินทราชินวิทยาลัย ราชมิ่งคลาภิเษก

แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2556

จำนวน 3 คาบ

ชื่อครูผู้สอน นางสาวศรัณย์รัชต์ สุภรณ์พานิช

เรื่อง Fashion

1. สาระสำคัญ

หน่วยการเรียนรู้นี้มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนศึกษาคำศัพท์เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย อ่านบทความ ประสบการณ์การเลือกซื้อเสื้อผ้าที่เหมาะสมกับกับสถานการณ์และตนเอง เพื่อหาประเด็นสำคัญ และคาดเดาเนื้อหากจากภาพหรือชื่อเรื่อง และเขียนบรรยายประสบการณ์เกี่ยวกับการเลือกซื้อเสื้อผ้า

2. ตัวชี้วัด

1. อ่านและเขียนบรรยายความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรมประสบการณ์และ ข่าว / เหตุการณ์ อย่างสร้างสรรค์

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายได้อย่างสร้างสรรค์
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากการอ่านบทความเกี่ยวกับเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายได้อย่างสร้างสรรค์

4. สาระการเรียนรู้

คำศัพท์เกี่ยวกับเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

5. กิจกรรมการเรียนการสอน (ใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียน แบบร่วมมือ)

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอประเด็น

1. ครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียน เพื่อจุดประกายความคิดว่าให้นักเรียนนึกถึงตู้เสื้อผ้าของตนเอง แล้วเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่อยู่ภายในตู้ของตนเองว่ามีอะไรบ้าง โดยครูอธิบาย และให้คำจำกัดความ เพื่อที่จะให้นักเรียนสามารถนำเอาคำศัพท์ไปสร้างประโยคเกี่ยวกับเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย โดยให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้ได้มากที่สุดภายในเวลา 5 นาที (เกิดความคิด คล่องแคล่ว)

2. ครูเขียนคำศัพท์เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่ใช้สวมใส่ตามสถานการณ์ต่างๆอย่างเหมาะสมบน กระดาน โดยให้นักเรียนลองจับคู่เลือกเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายกับสถานการณ์ต่างๆให้ถูกต้องเพื่อให้ นักเรียนสามารถเขียนบรรยายประสบการณ์การเลือกซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของตนเอง

ขั้นที่ 2 ขั้นร่วมมือทำ

1. หลังจากทีครุทบทวนศัพท์เก่า แนะนำศัพท์ใหม่และแนะนำเรื่องที่จะอ่านแล้ว นักเรียนจะเริ่มสรุปเรื่องที่อ่านโดยการเขียนสรุปใจความสำคัญโดยสอดคล้องความคิดเห็นตามแนวคิดของตนเอง โดยมีครูคอยควบคุมดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด

2. ใช้เทคนิค Round table และ Team-pair-solo เพื่อให้นักเรียนร่วมกันทำงานทั้งกลุ่มจนสำเร็จ

3. แยกทำงานเป็นคู่จนงานสำเร็จ สู้ท้ายแต่ละคนแยกมาทำเองจนสำเร็จ โดยการช่วยตรวจแก้ไขความถูกต้องในการทำงานของผู้ร่วมทีม (Peer Pre-assessment) ก่อนที่จะรายงานต่อชั้นเรียน โดยผู้เรียนจะเลือกวิธีนำเสนอด้วยตนเอง (เกิดความคิดริเริ่ม)

ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบความจำ

1. ครูผู้สอนจะทดสอบนักเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านเรื่องด้วยการเขียนประโยคจากคำศัพท์ที่ให้โดยนักเรียนจะนำความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ที่ได้ฝึกกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนมาเป็นข้อมูลในการเขียน (ในขั้นนี้ นักเรียนสามารถคิดคำศัพท์ที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน โดยการสร้าง Mind Mapping ได้) ซึ่งใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที โดยทดสอบเป็นรายบุคคล ใ้ไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกันครูผู้สอนต้องให้นักเรียนแยกโต๊ะจากกลุ่ม คะแนนของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกในทีมทุกคน (เกิดความคิดริเริ่ม)

2. เมื่อนักเรียนทำการทดสอบเสร็จครูผู้สอนควรตรวจสอบและบอกคะแนนของแต่ละทีมให้ทุกคนทราบ โดยบอกให้นักเรียนทราบในคาบต่อไป เพื่อเป็นการกระตุ้นและให้กำลังใจแก่ผู้เรียน

ขั้นที่ 4 ขั้นกลุ่มสัมพันธ์

1. ทันทีที่ผู้สอนคิดคะแนนของผู้เรียนแต่ละคน และแต่ละทีมเสร็จ

2. ครูให้รางวัลเกียรติบัตร หรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อเป็นการชี้ให้เห็นคุณค่าของความร่วมมือและความสำเร็จในทีม

ขั้นที่ 5 ขั้นปรับปรุงแก้ไข

1. หลังจากทีนักเรียนได้นำเสนอผลงานของกลุ่ม

2. ครูสรุปข้อผิดพลาดและแก้ไขข้อบกพร่องของแต่ละกลุ่มให้นักเรียนฟัง เพราะถือว่าเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนเองและเพื่อการวิเคราะห์นำไปสู่การออกแบบการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไปของครู

6. สื่อ / อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้ / เอกสารประกอบการเรียน

1. เอกสารประกอบการเรียน ได้แก่ ใบความรู้เรื่อง Fashion episode I และใบงานที่ 1 เรื่อง Fashion episode I

7. การวัดผลประเมินผล

ตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	เครื่องมือวัด	วิธีการวัด
1. นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายได้อย่างสร้างสรรค์ 2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากการอ่านบทความเกี่ยวกับเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายได้อย่างสร้างสรรค์	แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	ตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

เป็นเกณฑ์การตรวจให้คะแนนความรู้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับมาจากเกณฑ์การประเมินผลของเบญจภรณ์ ศรีจันทร์ภาศ (2551, น.70-73) ที่ได้จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้ทดสอบความสามารถรายบุคคลและรายกลุ่ม ซึ่งคะแนนที่ได้จะรวมเฉลี่ย เป็นคะแนนของกลุ่ม 15 คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและแปลผลคะแนนดังนี้

1. การเลือกใช้คำในประโยค หมายถึง การจัดลำดับขั้นตอน การเสนอเรื่องอย่างน่าสนใจ และเลือกใช้ภาษาถูกต้องได้ความชัดเจนตรงกับความหมายที่ต้องการ
2. เนื้อหาสาระ หมายถึง การเสนอความรู้ความเข้าใจ ขยายความได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล และมีรายละเอียดพอสมควรแก่การเข้าใจ
3. การแสดงความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง การเสนอแนวความคิดใหม่ๆ หรือความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นความคิดริเริ่มของตนเอง และการแสดงความรู้สึกริเริ่มคิดอย่างคล่องแคล่ว

นอกจากนี้การให้คะแนนจะเป็นไปตามอัตราส่วนน้ำหนักความสำคัญ ดังนี้

การเลือกใช้คำในประโยค	1 ส่วน 4 คะแนน
เนื้อหาสาระ	1 ส่วน 4 คะแนน
การแสดงความคิดสร้างสรรค์	1 ส่วน 4 คะแนน
(ความคิดริเริ่ม	2 คะแนน)
(ความคิดคล่อง	2 คะแนน)

และได้กำหนดเกณฑ์เพื่อเป็นแบบให้คะแนนการเขียนดังนี้

มีครบถ้วน	มีค่าเท่ากับ 4
มีพอสมควร	มีค่าเท่ากับ 3
มีบ้าง	มีค่าเท่ากับ 2
ต้องแก้ไข	มีค่าเท่ากับ 1
ไม่มีเลย	มีค่าเท่ากับ 0

ตารางที่ 5 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับ	เกณฑ์การพิจารณา
1. การเลือกใช้คำ ในประโยค (1 ส่วน)	4	ดีมาก	มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามเรื่องที่กำหนดให้ครบทุกข้อ
	3	ดี	มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามเรื่องที่กำหนดให้ได้ 4 ข้อ
	2	พอใช้	มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามเรื่องที่กำหนดให้ได้ 3 ข้อ
	1	ปรับปรุง	มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามเรื่องที่กำหนดให้ได้ 2-1 ข้อ
	0	ไม่ผ่านเกณฑ์	ไม่มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายไม่ชัดเจนไม่ตรงตามเรื่องที่กำหนดให้ทุกข้อ

ตารางที่ 5 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับ	เกณฑ์การพิจารณา
2. เนื้อหาสาระ (1 ส่วน)	4	ดีมาก	เขียนแสดงเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและได้ใจความสมบูรณ์ทุกข้อ
	3	ดี	เขียนแสดงเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและได้ใจความสมบูรณ์ได้ 4 ข้อ
	2	พอใช้	เขียนแสดงเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและได้ใจความสมบูรณ์ได้ 3 ข้อ
	1	ปรับปรุง	เขียนแสดงเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและได้ใจความสมบูรณ์ได้ 2-1 ข้อ
	0	ไม่ผ่านเกณฑ์	เขียนแสดงเนื้อหาไม่ต่อเนื่องและไม่สมเหตุสมผลไม่ เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและไม่ได้ใจความสมบูรณ์ทุกข้อ
3. การแสดงความคิดสร้างสรรค์ (1 ส่วน)	4	ดีมาก	มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความรู้สึกรักคิดได้ อย่างคล่องแคล่ว หลากหลายและมีจินตนาการสูง เสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ทุกข้อ
	3	ดี	มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความรู้สึกรักคิดได้ อย่างคล่องแคล่ว หลากหลายและมีจินตนาการสูง เสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ได้ 4 ข้อ
	2	พอใช้	มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความรู้สึกรักคิดได้ อย่างคล่องแคล่ว หลากหลายและมีจินตนาการสูง เสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ได้ 3 ข้อ
	1	ปรับปรุง	มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความรู้สึกรักคิดได้ อย่างคล่องแคล่ว หลากหลายและมีจินตนาการสูง เสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ได้ 2-1 ข้อ
	0	ไม่ผ่านเกณฑ์	ไม่มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความรู้สึกรักคิด อย่างคล่องแคล่ว ไม่มีความหลากหลายและไม่ มีจินตนาการสูง ไม่มีการเสนอแนวคิดที่แปลกใหม่เลย

ใบความรู้ที่ 3 เรื่อง Fashion episode I

Item	Description
Baby Grow 	Fully body clothing for babies.
Ball Gown 	A formal full length dress for social occasions.
Belt 	A band worn around the waist intended to hold trousers up as a fashion item.
Bikini 	A two-piece type of women's swimwear that is in the form of a bra and briefs.
Blazer 	A jacket worn as a uniform, usually less weather proof than a jacket.

Blouse ♀	A woman's shirt.	
Boots ♂ ♀	A shoe with a tall upper that at least covers the ankle.	
Bow Tie ♂	A short necktie tied in a bow knot.	
Boxers ♂	Underwear in the form of shorts.	
Bra ♀	Women's underwear that covers and supports the breasts.	
Bra & Knicker Set ♀	Matching pairs of bra and knickers.	

Camisole ♀	A sleeveless tight fitting woman's undergarment that covers the torso.	
Cardigan ♂ ♀	Knitted long sleeved upper body garment with a full length opening at the front fastened by a zip or buttons.	
Cargos ♂ ♀	Trousers that end above the ankle but below the knee.	
Catsuit ♂ ♀	Tight fitting one-piece garment with long legs.	
Coat ♂ ♀	An outer garment with sleeves, that is worn over other clothes, usually for warmth. It can be waist length or longer.	

Corset ♀	<p>A garment, usually with boning, designed to clinch the waist.</p>	
Cravat ♂	<p>A wide fabric band worn as a necktie that has long ends hanging down the chest.</p>	
Cufflinks ♂	<p>A decorative fastener used by men to fasten or link the two layers of a double cuff.</p>	
Cummerbund ♂	<p>A formal and pleated waist sash.</p>	
Dinner Jacket ♂	<p>A black jacket, a white shirt, black trousers, and a black bow tie. Colors can vary.</p>	
Dress ♀	<p>A garment that covers the upper body and hangs down to cover all or part of the legs.</p>	

Dressing Gown 	<p>A long loose coat-like piece of clothing, usually worn before or after dressing.</p>	
Dungarees 	<p>One piece top and trousers often made of denim.</p>	
Fleece 	<p>A top made from Fleece material.</p>	
Gloves 	<p>Hand wear.</p>	
Hair Accessory 	<p>An item used for decorating or maintaining a hair style.</p>	
Hat 	<p>An item of clothing that covers the head.</p>	

Hoody 	Hooded sweatshirt.	
Jacket 	A waist length coat.	
Jeans 	Informal trousers made of denim.	
Jewelry 	A fine object intended purely for decorating the body.	
Jogging Suit 	A loose top and trousers made from a soft material, intended for jogging but also worn informally.	
Jumper 	Knitted long sleeved upper body garment, traditionally made from wool or cotton.	

Kaftan 	<p>An ankle length open bodied gown with long, wide sleeves.</p>	
Kilt 	<p>A short, pleated, usually wrap of fabric worn around the waist.</p>	
Knickers 	<p>Women's underwear that covers the groin.</p>	
Kurta 	<p>A loose shirt falling either just above or somewhere below the knees of the wearer.</p>	
Nightgown 	<p>A loose comfortable dress worn as nightwear.</p>	
Pashmina 	<p>A shawl made from a soft and light wool that is made from the hair around a goat's neck.</p>	

Polo Shirt 	<p>Thin short sleeved top with a collar with a few buttons down a slit below the collar</p>	
Poncho 	<p>A cloak with a hole in the center for the head.</p>	
Pyjamas 	<p>Trousers and top intended for sleeping.</p>	
Robe 	<p>A loose fitting piece of clothing, usually reaches to between the knees and feet.</p>	
Romper 	<p>A full body garment for children to wear at play.</p>	
Sandals 	<p>Footwear with an open upper that consists of straps that expose the toes.</p>	

Sarong 	A sheet of fabric that can be wrapped around the waist and worn as a skirt by men and women.	
Scarf 	A piece of fabric that wraps around the neck to keep the wearer warm.	
Shawl 	A piece of fabric used to cover the head and shoulders.	
Shell suit 	A loose top and trousers made of a very thin and light material, used for sports and as fashion wear.	
Shoes 	Foot wear.	
Shorts 	Trousers that end at or above the knee.	

Skirt ♀	<p>A tubular garment that extends from the waist down to any part of the legs.</p>	
Slippers ♂ ♀	<p>Footwear that can be slipped on to the foot without using fastenings such as laces</p>	
Socks ♂ ♀	<p>A fabric garment that covers the feet and ankles.</p>	
Stockings ♀	<p>A close-fitting see-through garment that covers the foot and most of the leg</p>	
Suit ♂ ♀	<p>Two piece formal wear in the form of a smart jacket, and trousers or skirt.</p>	
Sunglasses ♂ ♀	<p>Eye wear.</p>	
Swimming Costume ♀	<p>Women's swimwear that covers the upper body, but not the arms.</p>	

Swimming Shorts 	Men's swimwear in the form of shorts.	
Swimming Trunks 	Men's swimwear in the style of briefs.	
Tailcoat 	Very formal wear that consists of a coat that is waist-length at the front and the back longer and divided into two pieces. It is accompanied by smart trousers, a shirt, a tie, and a waistcoat.	
Tankini 	A two-piece swimsuit, similar to a bikini but with the upper part in the form of a tank top.	
Tie 	A piece of material worn around the neck under a shirt collar and knotted at the throat, that drops down over the front of the shirt.	
Tights 	Close fitting leg and waist wear made of thin stretchy material.	

Trainers 	Footwear for athletics, or a fashion shoe that is sporty in Style.	
Trousers 	A lower body garment that covers the legs and waist, constructed of two cylindrical parts, for the legs, which are joined at the top.	
Vest / Waistcoat 	A thin sleeveless upper body garment.	
Vest Underwear 	Sleeveless underwear top worn for warmth.	

Worksheet 3

Fashion episode I

1. Ideational Fluency

When you look inside your closet, what do you see? Please write words as possible within five minutes.

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....
6. ....
7. ....
8. ....
9. ....
10. ....
11. ....
12. ....
13. ....
14. ....
15. ....
16. ....
17. ....
18. ....
19. ....
20. ....

(If you can answer more, you can write behind this paper.)

What are they wearing? Discuss with your group and write them.

Maria is wearing...

.....
.....
.....
.....
.....

Linda is wearing...

.....
.....
.....
.....
.....

Yoko is wearing....

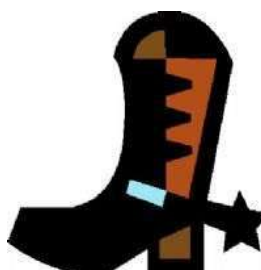
.....
.....
.....
.....
.....

Andrea is wearing...

.....
.....
.....
.....
.....

1. COMPLETE THE VOCABULARY WITH THE PICTURES

What do we wear on our feet? Where?

.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....

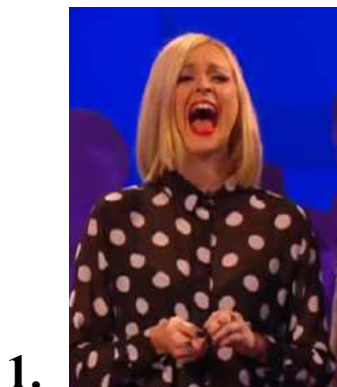

.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....

Look at the clothes and check their right patterns.

1. Maria is stylish in a .....silk blouse.
2. Carlos looks great in a .....shirt.
3. Sean Connery wears a traditional .....kilt.
4. Kate is wearing a .....dress.
5. Paul likes to wear .....shirt.
6. Martha loves wearing .....blouse.

You look good!

Linda Thapen is happily browsing through the clothes in the shop. Behind her, her 15 year-old son Amar is getting very bored. "Mum, can we go now, pleasee," he says.

It's not that Amar hates shopping. In fact, he loves it.....but only in the right kind of shop. He only wears clothes by designers like Calvin Klein, Armani and Dolce & Gabbana. Clothes from ordinary shops are definitely out. He's not only difficult about shirts, trousers and jackets. 'He has to have the right T-shirts, the right underpants, even the right socks!' says his mother.

Amar insists on Calvin Klein socks (£12 a pair) and underpants (£20), and jeans from Versace at £130. 'My school doesn't have a uniform, so there's a pressure to dress well. When I don't look good, it affects my whole personality, my confidence,' says Amar. I'm going to be a model.

Mum Linda is pleased with her son. 'He's a good-looking boy and I like to see him looking smart,' she says. Amar pays for a lot of the clothes himself because he saves up his pocket money and his birthday money. He doesn't drink or smoke and he doesn't spend money going to discos, son I can't really complain,' she explains.

Amer is going to get a Saturday job so he can have more money for clothes. 'A job in a shop like Armani or Calvin Klein,' he says. What about the local supermarket? 'No way!'

Read the text and answer the questions.

1. Who is Linda Thapen?

.....

2. What kind of clothes does Amar wear?

.....

3. Why does the article mention the price of Calvin Klein socks?

.....

4. Do the pupils in Amar's school wear a uniform?

.....

5. Where is he going to get a job?

.....

Match the fact and its consequence according to the text.

a. so he can have more money for clothes.

b. so there's pressure to dress well.

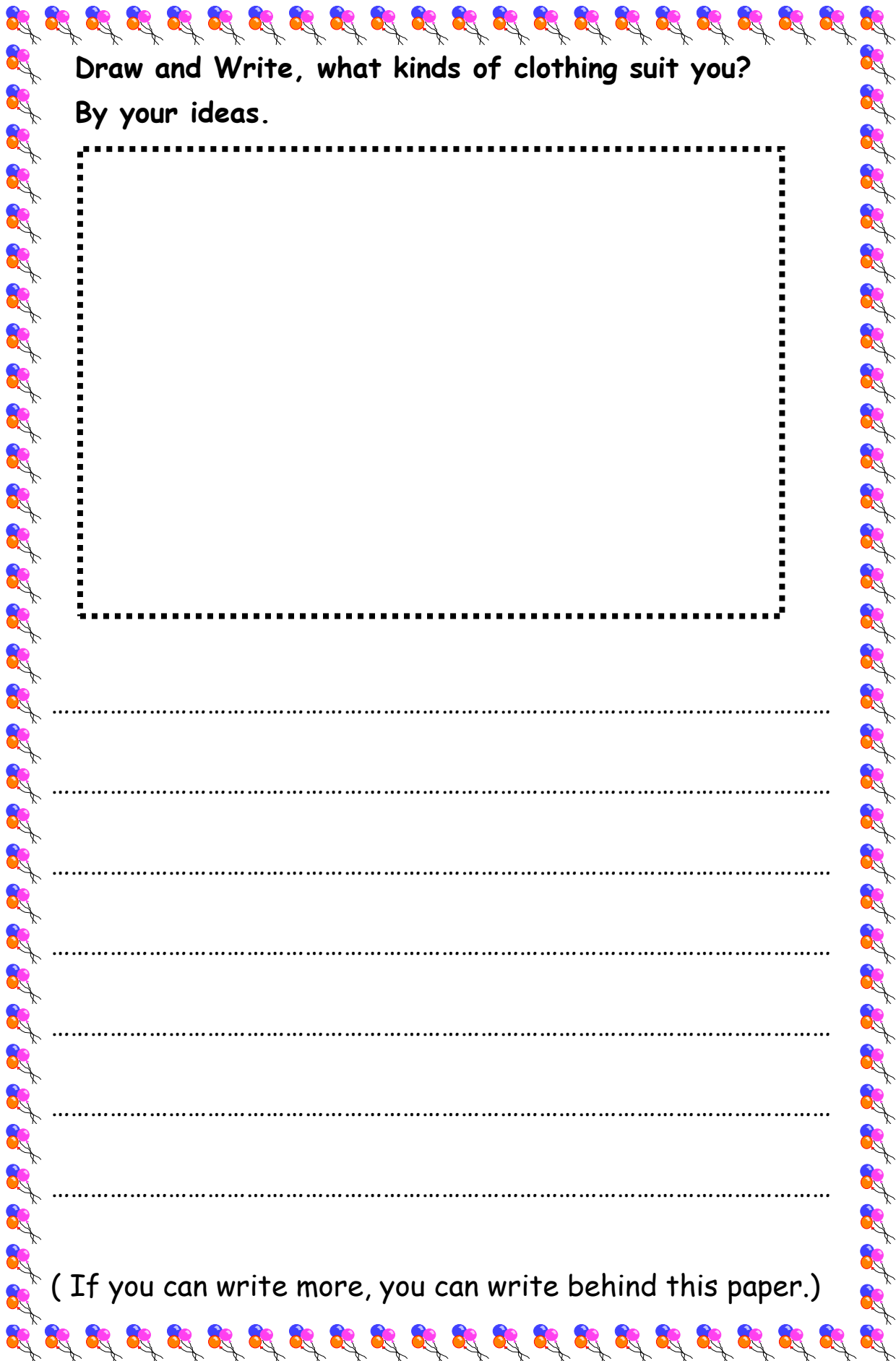
c. so his mother can't really complain.

1. Amar's school doesn't have uniform.....

2. Amar doesn't spend money going to discos.....

3. Amar is going to get a Saturday job.....

Draw and Write, what kinds of clothing suit you?

By your ideas.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(If you can write more, you can write behind this paper.)

โรงเรียนนวมินทราชินวิทยาลัย ราชมิ่งคลาภิเษก

แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2556

จำนวน 3 คาบ

ชื่อครูผู้สอน นางสาวศรัณย์รัชต์ สุภรณ์พานิช

เรื่อง Fashion

1. สาระสำคัญ

หน่วยการเรียนรู้นี้มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนศึกษาคำศัพท์เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย อ่านบทความ ประสบการณ์การเลือกซื้อเสื้อผ้าที่เหมาะสมกับกับสถานการณ์และตนเอง เพื่อหาประเด็นสำคัญ และคาดเดาเนื้อหากจากภาพหรือชื่อเรื่อง และเขียนบรรยายประสบการณ์เกี่ยวกับการเลือกซื้อเสื้อผ้า

2. ตัวชี้วัด

1. อ่านและเขียนบรรยายความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรมประสบการณ์และ ข่าว / เหตุการณ์ อย่างสร้างสรรค์

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับชุดกีฬาประเภทต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์
2. นักเรียนสามารถเขียนเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสื้อผ้าที่ใช้ในชีวิตประจำวันกับ ชุดกีฬา ได้อย่างสร้างสรรค์

4. สาระการเรียนรู้

คำศัพท์เกี่ยวกับชุดกีฬาประเภทต่างๆ

5. กิจกรรมการเรียนการสอน (ใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียน แบบร่วมมือ)

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอประเด็น

1. ครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียน เพื่อจุดประกายความคิดว่าเมื่อต้องเล่นกีฬาทางน้ำจำเป็นต้องใส่ ชุดกีฬาที่เหมาะสมนักเรียนรู้จักคำศัพท์เกี่ยวกับชุดกีฬาใดบ้าง โดยครูอธิบายและให้คำจำกัดความ เพื่อที่จะให้นักเรียนสามารถนำเอาคำศัพท์ไปสร้างประโยค โดยให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้มากที่สุดภายในเวลา 5 นาที (เกิดความคิดคล่องแคล่ว)

2. ครูเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับชุดกีฬากับกีฬาแต่ละประเภทอย่างเหมาะสมบนกระดาน โดยให้นักเรียนลองจับคู่เลือกชุดกีฬากับกีฬาประเภทต่างๆ ให้ถูกต้อง เพื่อโยงเข้าสู่เรื่องที่จะให้นักเรียน อ่านและเพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสื้อผ้าที่ใช้ในชีวิตประจำวันกับชุดกีฬา

ขั้นที่ 2 ขั้นร่วมมือทำ

1. หลังจากทีครุทบทวนศัพท์เก่า แนะนำศัพท์ใหม่และแนะนำเรื่องที่จะอ่านแล้ว นักเรียนจะเริ่มสรุปเรื่องทีอ่านโดยการเขียนสรุปใจความสำคัญ โดยสอดแทรกความคิดเห็นตามแนวคิดของตนเอง โดยมีครุคอยควบคุมดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด

2. ใช้เทคนิค Round table และ Team-pair-solo เพื่อให้ นักเรียนร่วมกันทำงานทั้งกลุ่มจนสำเร็จ

3. แยกทำงานเป็นคู่จนงานสำเร็จ สูดท้ายแต่ละคนแยกมาทำเองจนสำเร็จ โดยการช่วยตรวจแก้ไขความถูกต้องในการทำงานของผู้ร่วมทีม (Peer Pre-assessment) ก่อนทีจะรายงานต่อชั้นเรียน โดยผู้เรียนจะเลือกวิธีนำเสนอด้วยตนเอง (เกิดความคิดริเริ่ม)

ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบความจำ

1. ครุผู้สอนจะทดสอบนักเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านเรื่องด้วยการเขียนประโยคจากคำศัพท์ทีให้โดยนักเรียนจะนำความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ทีได้ฝึกกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนมาเป็นข้อมูลในการเขียน (ในขั้นนี้ นักเรียนสามารถคิดคำศัพท์ทีเกี่ยวกับเรื่องทีจะเขียน โดยการสร้าง Mind Mapping ได้) ซึ่งใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที โดยทดสอบเป็นรายบุคคล ไม้อนุญาตให้ช่วยเหลือกันครุผู้สอนต้องให้นักเรียนแยกโต๊ะจากกลุ่ม คะแนนของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกในทีมทุกคน (เกิดความคิดริเริ่ม)

2. เมื่อนักเรียนทำการทดสอบเสร็จครุผู้สอนควรตรวจสอบและบอกคะแนนของแต่ละทีมให้ทุกคนทราบ โดยบอกให้นักเรียนทราบในคาบต่อไป เพื่อเป็นการกระตุ้นและให้กำลังใจแก่ผู้เรียน

ขั้นที่ 4 ขั้นกลุ่มสัมพันธ์

1. ทันททีที่ผู้สอนคิดคะแนนของผู้เรียนแต่ละคน และแต่ละทีมเสร็จ

2. ครุให้รางวัลเกียรติบัตร หรือคำชมแก่กลุ่มทีทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ทีกำหนดเพื่อเป็นการชี้ให้เห็นคุณค่าของความร่วมมือและความสำเร็จในทีม

ขั้นที่ 5 ขั้นปรับปรุงแก้ไข

1. หลังจากทีนักเรียนได้นำเสนอผลงานของกลุ่ม

2. ครุสรุปข้อผิดพลาดและแก้ไขข้อบกพร่องของแต่ละกลุ่มให้นักเรียนฟัง เพราะถือเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนเองและเพื่อการวิเคราะห์นำไปสู่การออกแบบการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไปของครุ

6. สื่อ / อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้ / เอกสารประกอบการเรียน

1. เอกสารประกอบการเรียน ได้แก่ ใบความรู้เรื่อง Fashion episode II และใบงานที 4 เรื่อง Fashion episode II

7. การวัดผลประเมินผล

ตัวชี้วัด / ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	เครื่องมือวัด	วิธีการวัด
1. นักเรียนสามารถเขียนคำศัพท์เกี่ยวกับชุดกีฬาประเภทต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ 2. นักเรียนสามารถเขียนเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสื้อผ้าที่ใส่ในชีวิตประจำวันกับชุดกีฬาได้อย่างสร้างสรรค์	แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์	ตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

เป็นเกณฑ์การตรวจให้คะแนนความรู้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับมาจากเกณฑ์การประเมินผลของบุญจรรย์ ศรีจันทร์กาศ (2551, น.70-73) ที่ได้จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้ทดสอบความสามารถรายบุคคลและรายกลุ่ม ซึ่งคะแนนที่ได้จะรวมเฉลี่ย เป็นคะแนนของกลุ่ม 15 คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและแปลผลคะแนนดังนี้

1. การเลือกใช้คำในประโยค หมายถึง การจัดลำดับขั้นตอน การเสนอเรื่องอย่างน่าสนใจ และเลือกใช้ภาษาถูกต้องได้ความชัดเจนตรงกับความหมายที่ต้องการ
2. เนื้อหาสาระ หมายถึง การเสนอความรู้ความเข้าใจ ขยายความได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล และมีรายละเอียดพอสมควรแก่การเข้าใจ
3. การแสดงความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง การเสนอแนวความคิดใหม่ๆ หรือความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นความคิดริเริ่มของตนเอง และการแสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างคล่องแคล่ว

นอกจากนี้การให้คะแนนจะเป็นไปตามอัตราส่วนน้ำหนักความสำคัญ ดังนี้

การเลือกใช้คำในประโยค	1 ส่วน 4 คะแนน
เนื้อหาสาระ	1 ส่วน 4 คะแนน
การแสดงความคิดสร้างสรรค์	1 ส่วน 4 คะแนน
(ความคิดริเริ่ม)	2 คะแนน)
(ความคิดคล่อง)	2 คะแนน)

และได้กำหนดเกณฑ์เพื่อเป็นแบบให้คะแนนการเขียนดังนี้

มีครบถ้วน	มีค่าเท่ากับ 4
มีพอสมควร	มีค่าเท่ากับ 3
มีบ้าง	มีค่าเท่ากับ 2
ต้องแก้ไข	มีค่าเท่ากับ 1
ไม่มีเลย	มีค่าเท่ากับ 0

ตารางที่ 5 เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับ	เกณฑ์การพิจารณา
1. การเลือกใช้คำ ในประโยค (1 ส่วน)	4	ดีมาก	มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามเรื่องที่กำหนดให้ครบทุกข้อ
	3	ดี	มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามเรื่องที่กำหนดให้ได้ 4 ข้อ
	2	พอใช้	มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามเรื่องที่กำหนดให้ได้ 3 ข้อ
	1	ปรับปรุง	มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามเรื่องที่กำหนดให้ได้ 2-1 ข้อ
	0	ไม่ผ่านเกณฑ์	ไม่มีการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในประโยคได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สื่อความหมายไม่ชัดเจนไม่ตรงตามเรื่องที่กำหนดให้ทุกข้อ

ตารางที่ 5 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับ	เกณฑ์การพิจารณา
2. เนื้อหาสาระ (1 ส่วน)	4	ดีมาก	เขียนแสดงเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและได้ใจความสมบูรณ์ทุกข้อ
	3	ดี	เขียนแสดงเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและได้ใจความสมบูรณ์ได้ 4 ข้อ
	2	พอใช้	เขียนแสดงเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและได้ใจความสมบูรณ์ได้ 3 ข้อ
	1	ปรับปรุง	เขียนแสดงเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่องและสมเหตุสมผล เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและได้ใจความสมบูรณ์ได้ 2-1 ข้อ
	0	ไม่ผ่านเกณฑ์	เขียนแสดงเนื้อหาไม่ต่อเนื่องและไม่สมเหตุสมผลไม่ เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องและไม่ได้ใจความสมบูรณ์ทุกข้อ
3. การแสดงความคิดสร้างสรรค์ (1 ส่วน)	4	ดีมาก	มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความรู้สึกรักคิดได้ อย่างคล่องแคล่ว หลากหลายและมีจินตนาการสูง เสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ทุกข้อ
	3	ดี	มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความรู้สึกรักคิดได้ อย่างคล่องแคล่ว หลากหลายและมีจินตนาการสูง เสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ได้ 4 ข้อ
	2	พอใช้	มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความรู้สึกรักคิดได้ อย่างคล่องแคล่ว หลากหลายและมีจินตนาการสูง เสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ได้ 3 ข้อ
	1	ปรับปรุง	มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความรู้สึกรักคิดได้ อย่างคล่องแคล่ว หลากหลายและมีจินตนาการสูง เสนอแนวคิดที่แปลกใหม่ได้ 2-1 ข้อ
	0	ไม่ผ่านเกณฑ์	ไม่มีการแสดงความคิดริเริ่มและแสดงความรู้สึกรักคิด อย่างคล่องแคล่ว ไม่มีความหลากหลายและไม่มี จินตนาการสูง ไม่มีการเสนอแนวคิดที่แปลกใหม่เลย

ใบความรู้ที่ 4 เรื่อง Sports suit

Bikini ♡

A two - piece type of women's swimwear that is in the form of a bra and briefs.

Sarong

A sheet of fabric that can be wrapped around the waist and worn as a skirt by men and women.

Swimming Costume

Women's swimwear that covers the upper body, but not the arms.

Swimming Shorts ♣

Men's swimwear in the form of shorts.

Swimming Trunks

A swim brief or racing brief, refers to any briefs style male swimsuit such as those worn in competitive swimming and diving.

Tankini

A two-piece swimsuit, similar to a bikini but with the upper part in the form of a tank top.

Swimsuit

The suit covers the skin for modesty. Competitive swimwear seeks to improve upon bare human skin for a speed advantage. For extra speed, a swimmer wears a body suit, which has rubber or plastic bumps that break up the water close to the body and provides a small amount of thrust—just barely enough to help a swimmer swim faster.

Swim Shirt

Swim shirts are relatively new to the consumer market, but are growing in popularity. They are generally more loose fitting and casually worn.

One-Piece

A one-piece swimsuit is a usually skin-tight one-piece swimsuit worn by women and girls when swimming in the sea or in a swimming pool.

Drag suit

A drag suit is a pair of baggy squarecut or brief-style trunks that competitive swimmers may wear over their normal suit to provide extra resistance ("drag") from the water.

Long-Sleeve cover-up

Beautiful and elegant coverup dress to wear at the beach or on top of tank top. Exquisite embroidery all along the dress stunning new design for this summer not available anywhere at the mall. Versatile use, can be worn not just at the beach but everywhere else. This dress has a naughty feel due to its see-through nature.

Wetsuit

A wetsuit is a garment, usually made of foamed neoprene, which is worn by surfers, divers, windsurfers, canoeists, and others engaged in water sports, providing thermal insulation, abrasion resistance and buoyancy. The insulation properties depend on bubbles of gas enclosed within the material, which reduce its ability to conduct heat. The bubbles also give the wetsuit a low density, providing buoyancy in water.

Barefoot suit

The skier wears a fitted, padded neoprene barefoot wetsuit which has built-in flotation so that the need of a life jacket is unnecessary. It is possible to ski with a Coast Guard approved Type III flotation vest though this does not pad the skier well and the skier will not be able to perform many tricks.

Dry Suits

A dry suit or dry suit provides thermal insulation or passive thermal protection to the wearer while immersed in water,[1][2][3][4] and is worn by divers, boaters, water sports enthusiasts, and others who work or play in or near cold water. A dry suit normally protects the whole body except the head, hands, and possibly the feet.

Fishing Suit

Rugged waterproof, windproof, and breathable oxford nylon shell. Double-stitched for durability. It is 100% seam-sealed to keep moisture out. Durable reinforced elbows, knees and seat. Oversized patterning allows many layering options for changing conditions; offers flexibility and user-defined temperature control.

Worksheet 4

Fashion episode II

1. Ideational Fluency

When you want to play water sport, what sportswear do you wear?
Please write words as possible within five minutes.

- 1. ....
- 2. ....
- 3. ....
- 4. ....
- 5. ....
- 6. ....
- 7. ....
- 8. ....
- 9. ....
- 10. ....
- 11. ....
- 12. ....
- 13. ....
- 14. ....
- 15. ....
- 16. ....
- 17. ....
- 18. ....
- 19. ....
- 20. ....

(If you can answer more, you can write behind this paper.)

What water sport suit and water sport equipment do you need for about the important water sport.

1.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4.

.....

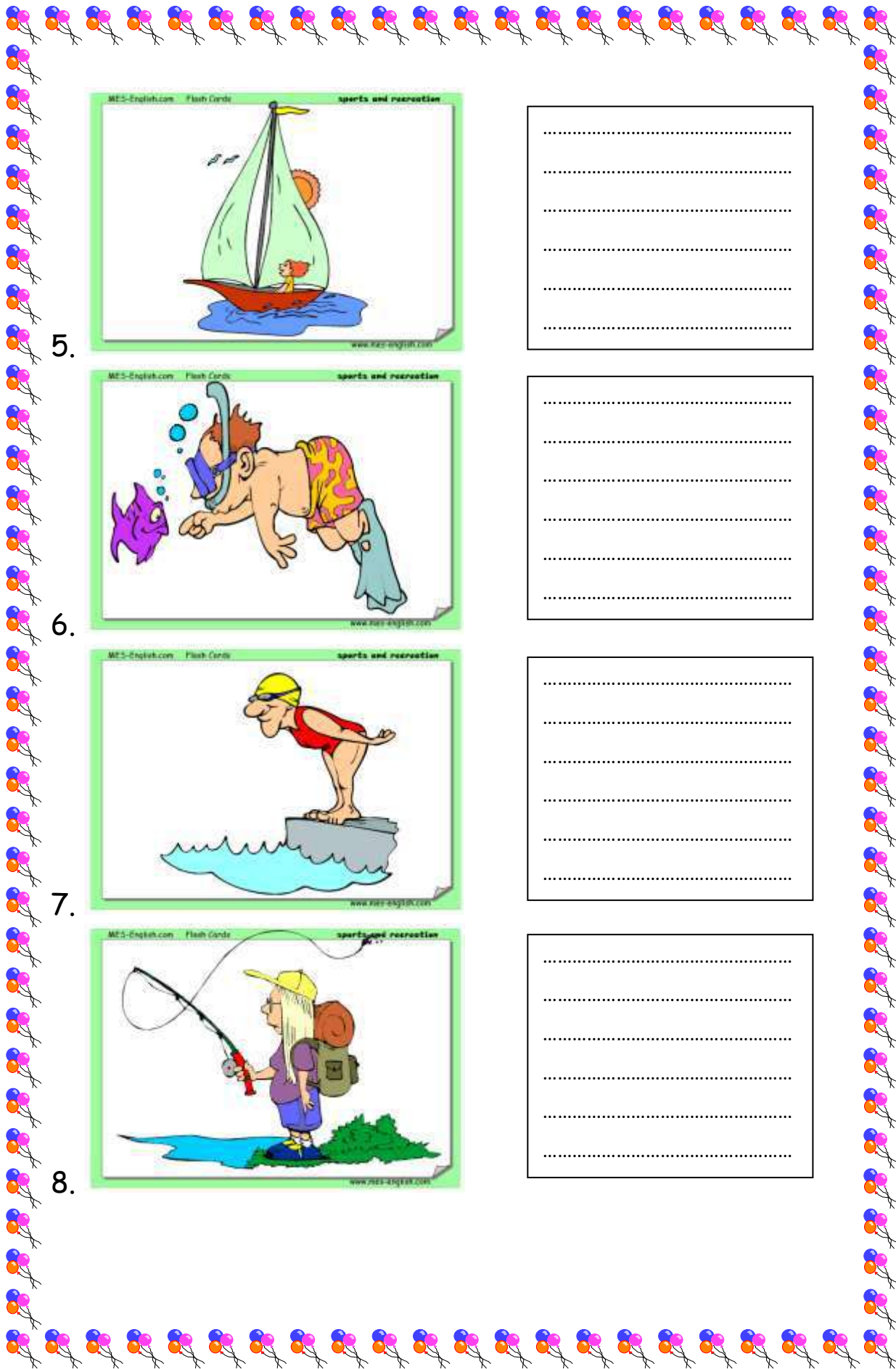
.....

.....

.....

.....

.....

5.

.....

.....

.....

.....

.....

6.

.....

.....

.....

.....

.....

7.

.....

.....

.....

.....

.....

8.

.....

.....

.....

.....

.....

Give the reasons for your opinions and explain the ideas of your choices.

1. Are you interested in clothes or Sport suit? Why?

.....
.....
.....

2. What kind of clothes do you like to wear? Why?

.....
.....
.....

3. How much money do you spend on clothes? Where do you buy them?

.....
.....
.....

4. How many items do you buy each month?

.....
.....
.....

5. Write the comparison with sports suit and clothes.

.....
.....
.....
.....

History of Sportswear fashions

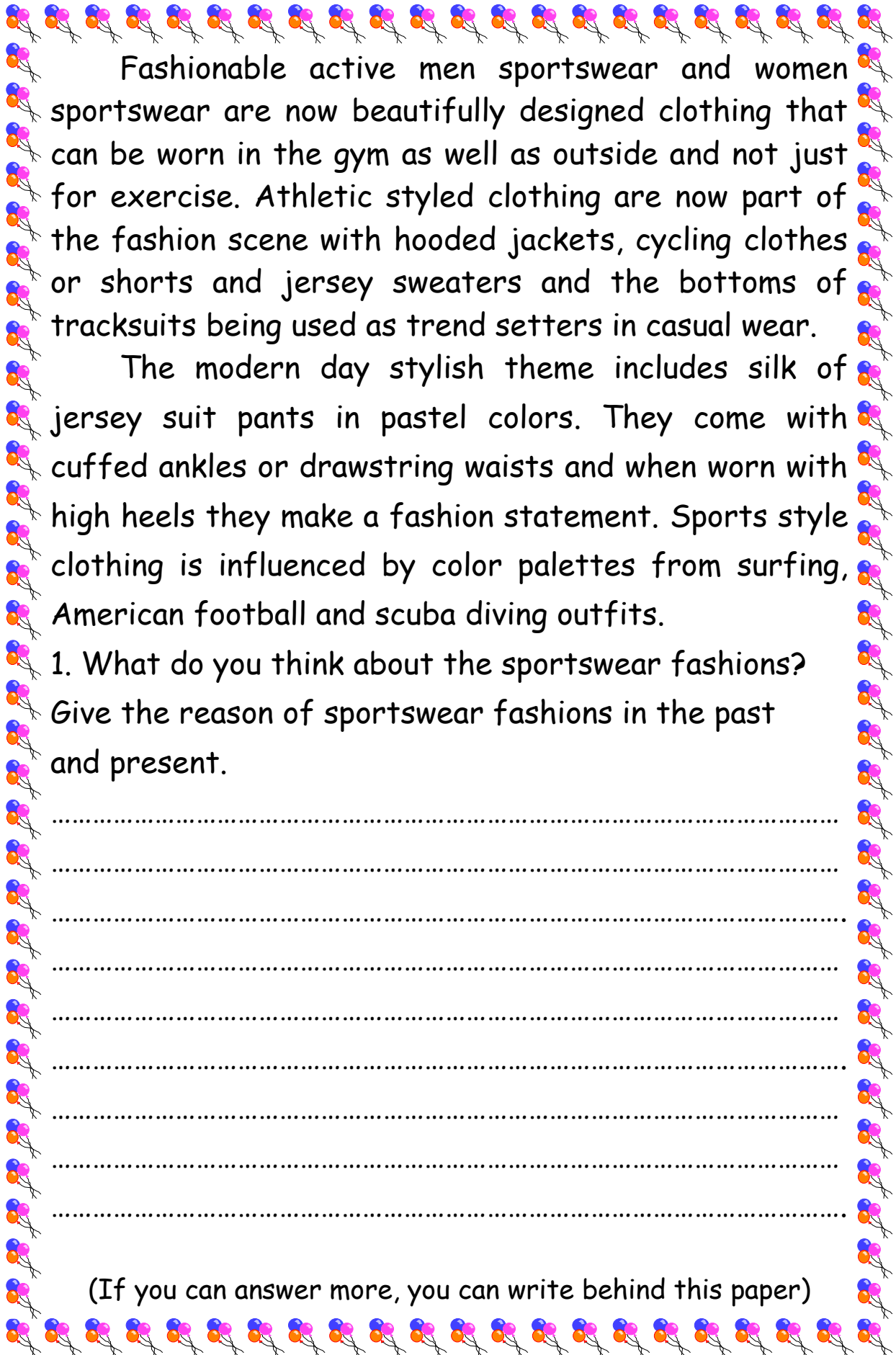
OCTOBER 27, 2012 BY SPORTSFASHIONS

In the history of fashion design, sportswear is one of the most recent ones. The term now comes to mean casual wear worn at relaxed events such as spectator sports. In the mid 1900s, sportswear is described as day and evening clothes displaying a relaxed mood.

In the fashion world, sportswear refers to separates like skirts, shirts, shorts and blouses which are interchangeable. It appeals to those who are caught up in the fast paced modern world. It has more to do with ready to wear clothes as well as clothes which are easy to maintain. Thus they are made of easily laundered fabrics and quick fasteners.

In the twenty first century, many women, nearly 64 % of them, according to a survey, showed that they preferred to wear casual clothes which included women sportswear, not to be confused with active wear. Some of the most famous American sportswear designers include Anne Klein, Liz Claiborne, Perry Ellis, Kenneth Cole and Vera Maxwell.

Fashionable active men sportswear and women sportswear are now beautifully designed clothing that can be worn in the gym as well as outside and not just for exercise. Athletic styled clothing are now part of the fashion scene with hooded jackets, cycling clothes or shorts and jersey sweaters and the bottoms of tracksuits being used as trend setters in casual wear.

The modern day stylish theme includes silk of jersey suit pants in pastel colors. They come with cuffed ankles or drawstring waists and when worn with high heels they make a fashion statement. Sports style clothing is influenced by color palettes from surfing, American football and scuba diving outfits.

1. What do you think about the sportswear fashions? Give the reason of sportswear fashions in the past and present.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

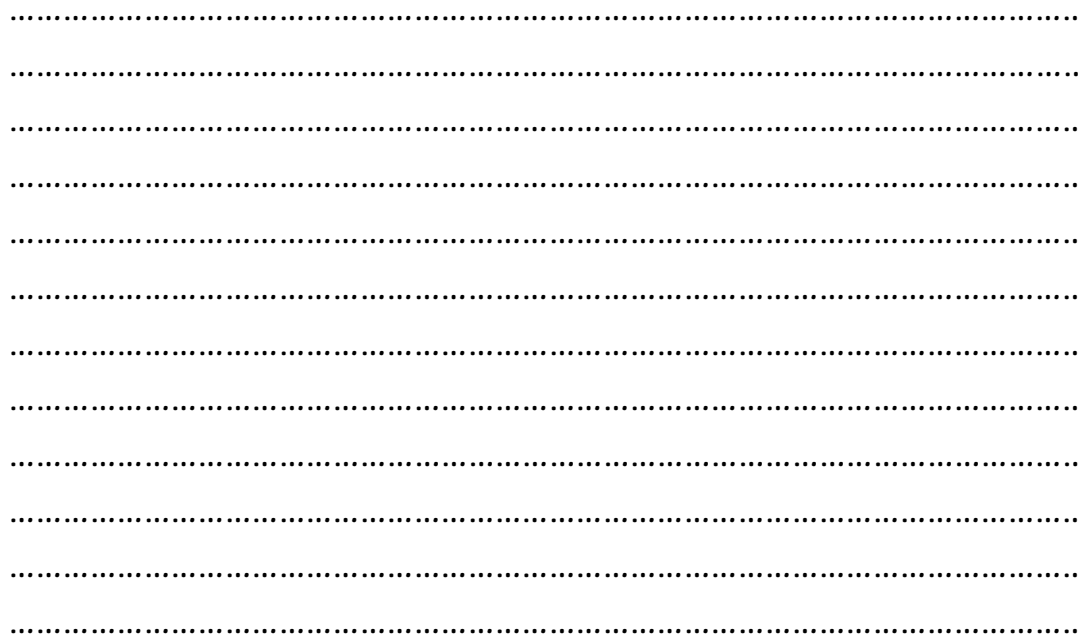
.....

.....

(If you can answer more, you can write behind this paper)

Write and draw imagine you have ₪ 2,500 to buy sport suit and water sport equipment. What do you want to buy? Explain the reasons.

(If you can write more, you can write behind this paper.)

โรงเรียนนวมินทราชินวิทยาลัย รัชมังคลาภิเษก

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

Name.....Class.....No.....

*****

Suggestion

1. This Writing Test has three items. You have to do all the tests by five to ten sentences within 20 minutes.
2. You can get higher scores than the others, if you have amazing answer.

ตัวอย่างผลงานนักเรียน

Creative Writing Test.

1. If you were a designer, design and draw a piece of clothes or equipment that could be used in water and on land? Please write to describe the picture five to ten sentences within 20 minutes.

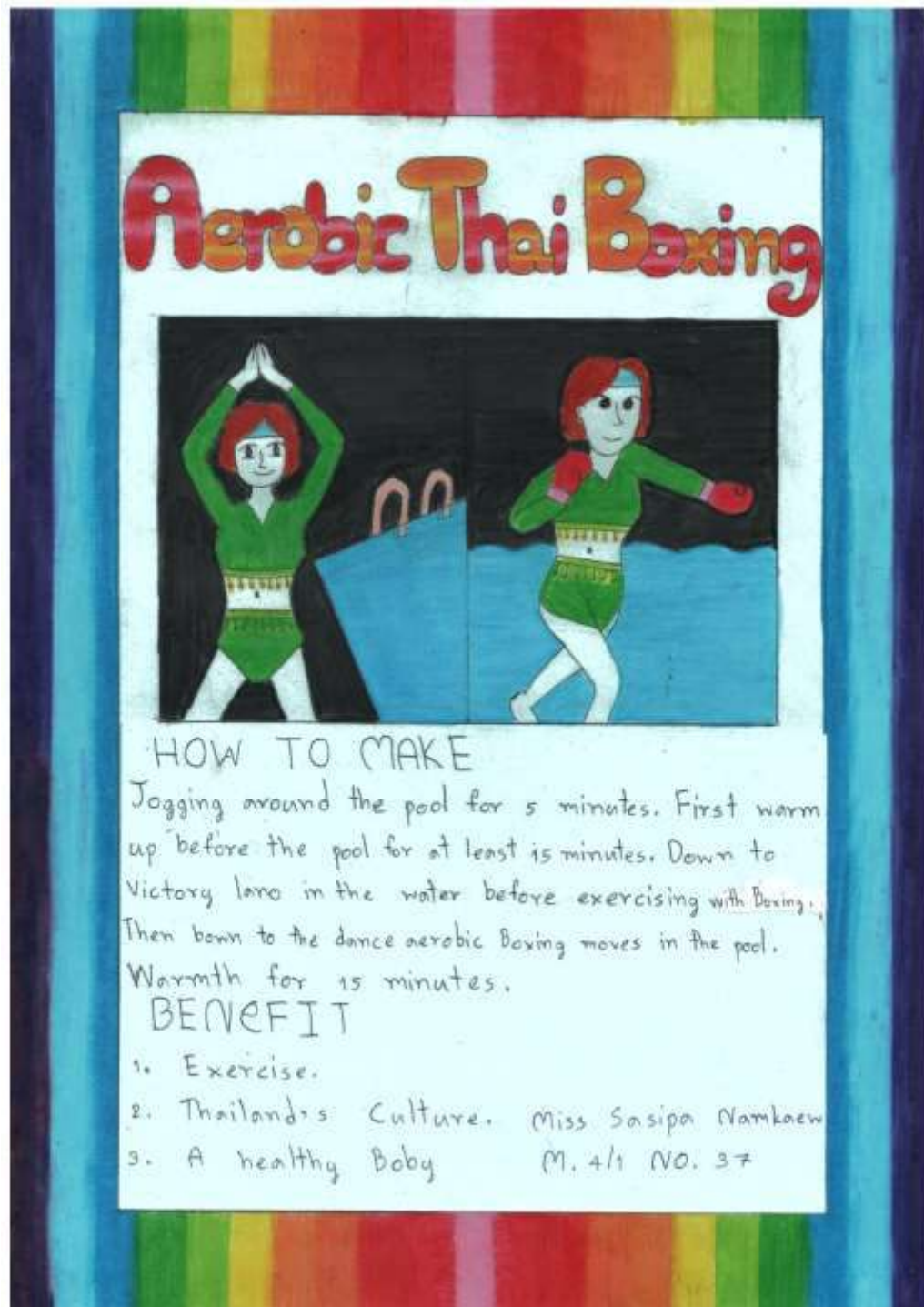
These shoes called Reclink. Capability of these shoes are be suitable for lady who like to walk or stand for long time. Because these shoes consist of foot massage system more walk more comfortable more stand more relaxation. Also you can change spur for five styles such as high heel sandals, lady platform common shoes and shoes swim etc.

(If you can answer more, you can write behind this paper.)

2. If you were a trainer, create one of water activity that could help your trainees for good health?

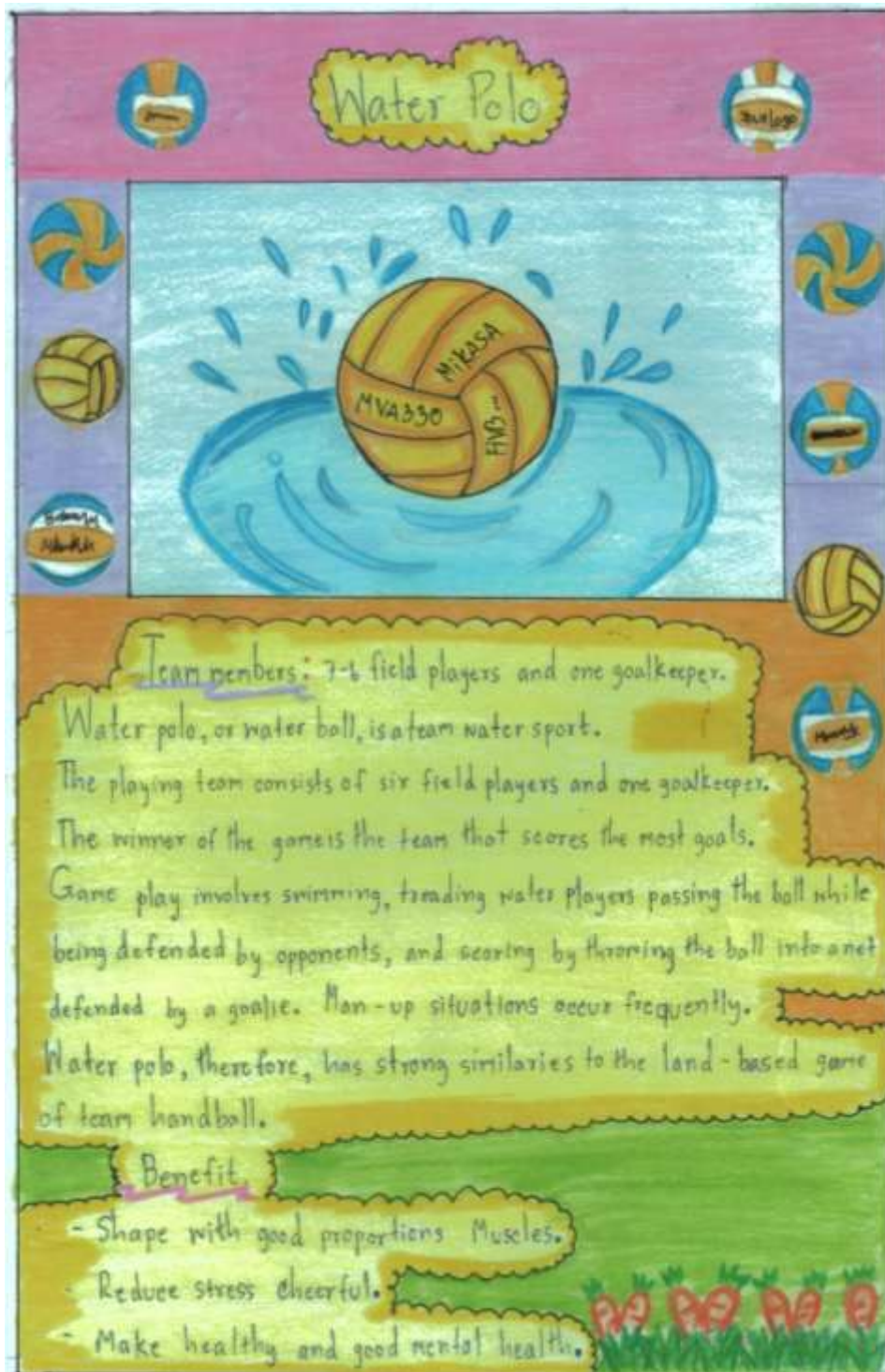
Please write how to and usefulness five to ten sentences within 20 minutes.

(If you can answer more, you can write behind this paper)

2. If you were a trainer, create one of water activity that could help your trainees for good health?

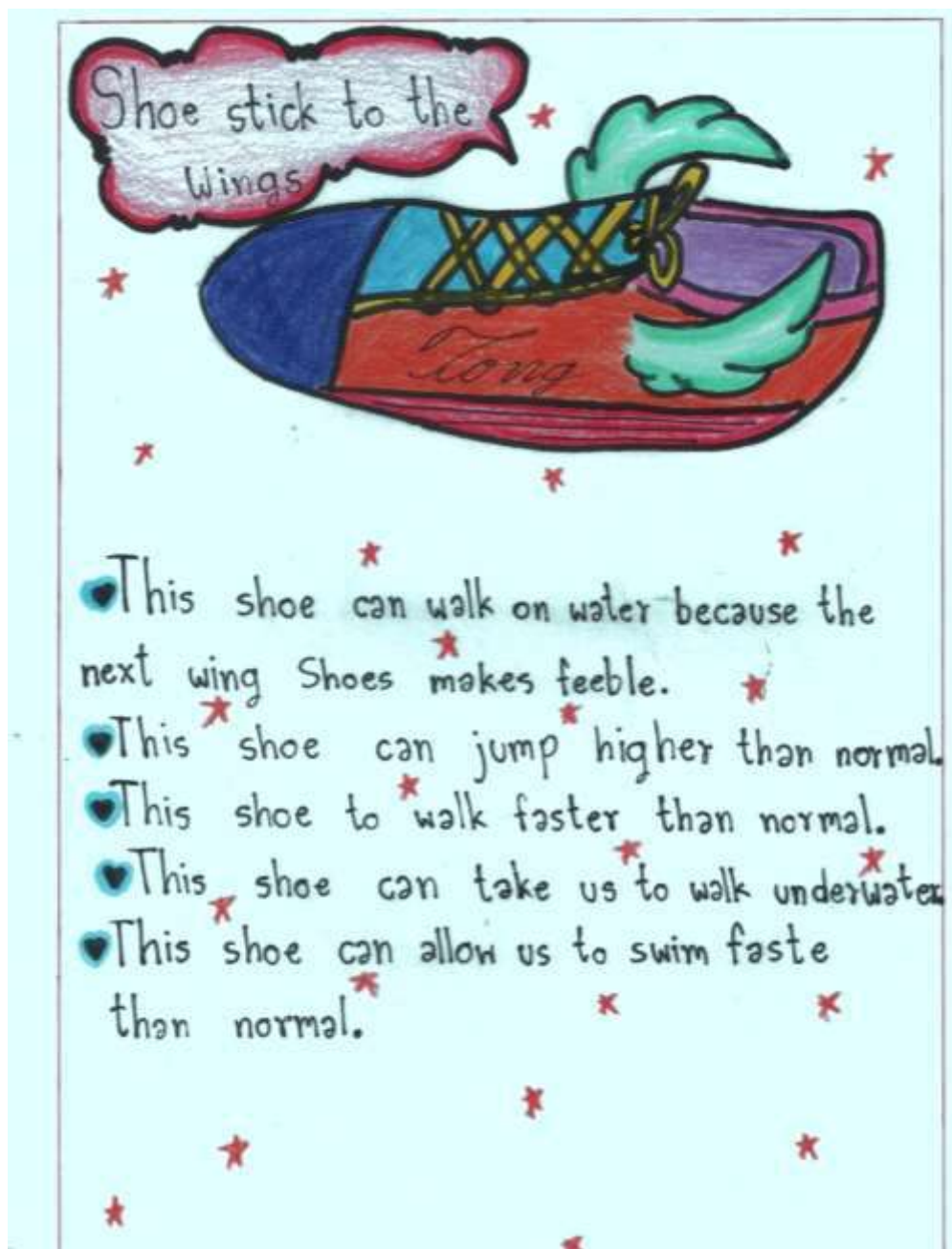
Please write how to and usefulness five to ten sentences within 20 minutes.

(If you can answer more, you can write behind this paper)

Creative Writing Test.

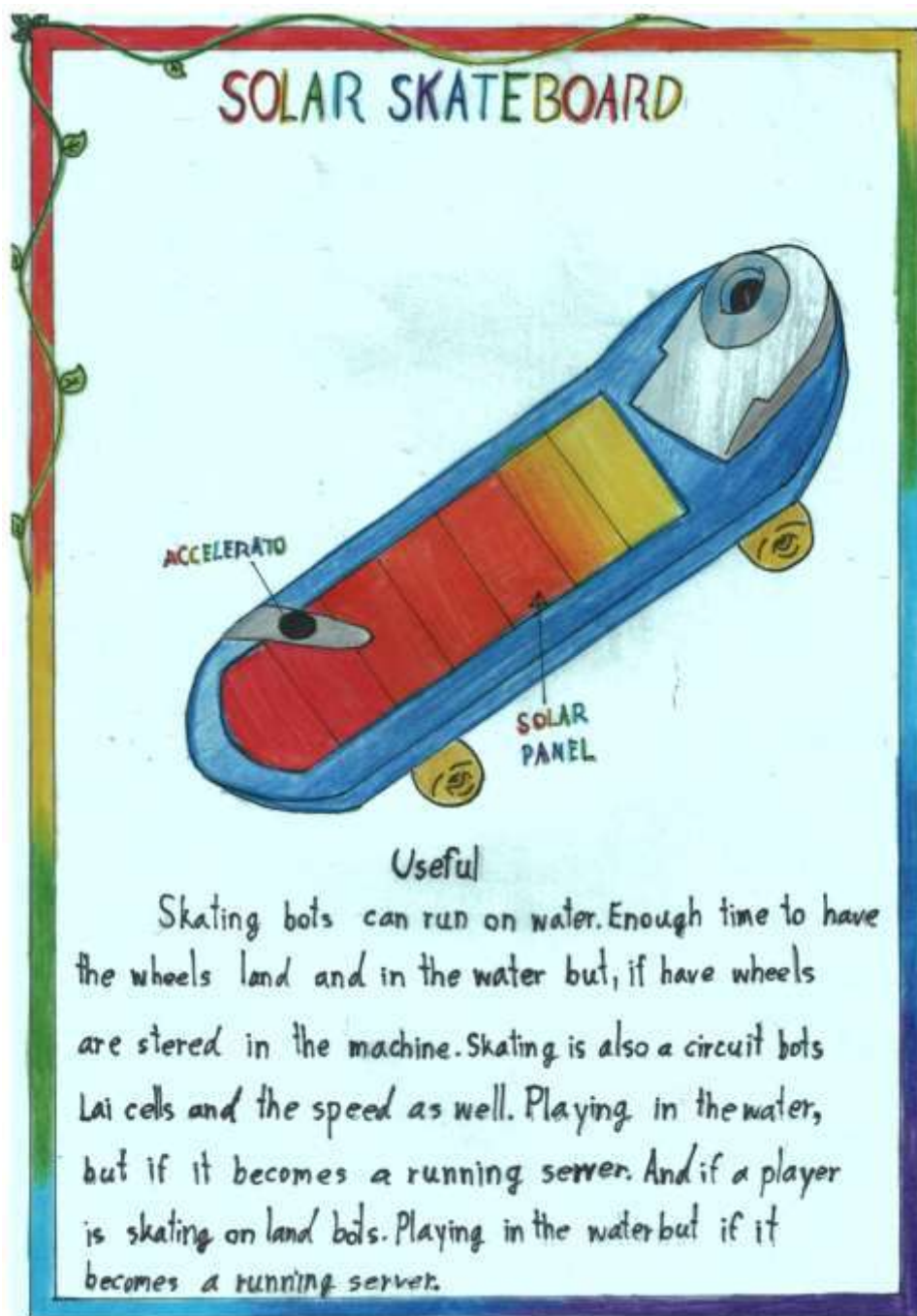
1. If you were a designer, design and draw a piece of clothes or equipment that could be used in water and on land? Please write to describe the picture five to ten sentences within 20 minutes.

(If you can answer more, you can write behind this paper)

Creative Writing Test.

1. If you were a designer, design and draw a piece of clothes or equipment that could be used in water and on land? Please write to describe the picture five to ten sentences within 20 minutes.

(If you can answer more, you can write behind this paper)

ภาคผนวก จ
แบบตอบรับและบทความวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๖๓.๒๖ /๑๒๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
๑๗๒ ถนนอิสรภาพ แขวงวัดกัลยาณ์
เขตธนบุรี กทม. ๑๐๖๐๐

๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ตอบรับการพิมพ์บทความ

เรียน คุณศรีณัฏช์ ศุภรณ์พานิช

ตามที่ท่านได้ส่งบทความเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา” เพื่อให้โครงการจัดทำวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีพิจารณาตีพิมพ์ ในวารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีนั้น กองบรรณาธิการพิจารณาแล้วยินดีรับบทความดังกล่าวตีพิมพ์ใน วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๒ ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๕๖ – มีนาคม ๒๕๕๗ ตามที่ท่านได้ยอมรับเงื่อนไขแล้วได้ว่าจะต้องปรับแก้บทความตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และจะไม่ นำบทความนี้ไปเสนอขอตีพิมพ์ในวารสารอื่นได้อีก โดยวารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีจะออกเผยแพร่ สิ้นเดือนมีนาคม ๒๕๕๗

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิไล ตั้งจิตสมคิด)
บรรณาธิการบริหารวารสาร ฯ

โครงการจัดทำวารสารวิชาการ

โทร. ๐-๒๔๗๒-๑๒๕๔

๐-๒๘๙๐-๑๘๐๑ ต่อ ๖๐๔๓

โทรสาร. ๐-๒๘๙๐-๒๒๙๐

บทคัดย่อ

ศรัณย์รัชต์ ศุภรณ์พานิช

การพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 2) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมินทราชินยาภิเษก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ สถิติค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test for dependent)

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย 1) ทฤษฎี/หลักการ/แนวคิดของรูปแบบ ซึ่งมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยการปฏิบัติจริง 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 3) กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบมี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอประเด็น ขั้นที่ 2 ขั้นร่วมมือทำ ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบความจำ ขั้นที่ 4 ขั้นกลุ่มสัมพันธ์ ขั้นที่ 5 ขั้นปรับปรุงแก้ไข 4) ผลที่ผู้เรียนได้รับตามรูปแบบ ผู้เรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

2. นักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : การพัฒนาการเรียนการสอน แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ การเรียนแบบร่วมมือ การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

การพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ศรัณย์รัชต์ สุภรณ์พานิช*

Abstract

Supornpanich, S.

THE DEVELOPMENT OF INSTRUCTIONAL MODEL BY CONSTRUCTIVIST APPROACH AND COOPERATIVE LEARNING TO PROMOTE ENGLISH CREATIVE WRITING ABILITY FOR MATHAYOM FOUR STUDENTS

The purposes of this research were to 1) develop of instructional model by constructivist approach and cooperative learning to Promote english creative writing ability for mathayom four students , and 2) compare the ability english creative writing skills for mathayom four students before and after using learning model. The research sample were 35 students, who were studying in the second semester, 2013 academic year at Nuannoradit Wittayakhom Rachamongkhalaphisek school, The Secondary Educational Service Area Office 1, Bangkok. The research instruments consist of learning plans, and the ability English Creative Writing skills test. The collected data were statistically analyzed by mean score, and standard.

The findings revealed as follows :

1. Instructional Model by Constructivist Approach and Cooperative Learning to Promote English Creative Writing Ability for Mathayom four students included 1) the theory / principles / concepts of the model, which aims to develop students in English Creative Writing skills. 2) the objectives of model aims to develop students in English Creative Writing skills. 3) the teaching and learning model has five steps, steps 1: teacher presentation, steps 2: team practice, steps 3 : testing, steps 4: team recognition, and steps 5: rectify 4) the results of the study will be based learning model, students will have English Creative Writing skills.

2. After the implementation of the development of instructional model by constructivist approach and cooperative learning to promote english creative writing ability was higher than before learning with statistical significance at the level of .01.

Keywords : The development of instructional Model, Constructivist Approach , Cooperative Learning English Creative Writing

---

* ศศ.บ. (สาขาภาษาอังกฤษ)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ความเป็นมา

ในสังคมโลกปัจจุบันเทคโนโลยีและการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 1) จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับแก้ไข พ.ศ.2545) มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการฝึกทักษะการเขียนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางการคิดและการเขียนของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับกรณีการ์ พลยูท (2541) กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ช่วยในการถ่ายทอดและการสื่อความหมาย ลาบอร์ดี เดอ เปเรย์รา (Laborde de Pereira, 1991, p.50) ได้กล่าวว่า มິงานเขียนประเภทหนึ่งที่มีคุณค่าสำคัญกับการสร้างสร้งงานเขียนตามจินตนาการของผู้เรียน โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้

ศักยภาพทางความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนได้อย่างเต็มความสามารถ การเขียนลักษณะดังกล่าวคือการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (Creative Writing) ซึ่งเป็นทักษะการเขียนที่ช่วยให้ผู้เรียนเขียนได้มากขึ้นเพราะสามารถเขียนได้อย่างอิสระ โดยเน้นความสามารถในการเขียนเพื่อแสดงความคิดมากกว่าการเข้มงวดในเรื่องกฎไวยากรณ์ จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1991, p.10-15) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนว่าควรเปิดโอกาสให้นักเรียนที่เรียนเก่งและที่เรียนช้าได้คิดหาเหตุผล ส่งเสริมความสัมพันธ์ความเข้าใจอันดีระหว่างบุคคลในลักษณะการเรียนแบบร่วมมือ ซึ่งเป็นการเรียนที่จัดขึ้นโดยละกันระหว่างเด็กที่มีความสามารถต่างกัน ผู้เรียนทำงานร่วมกันจะช่วยเหลือกันเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียน นอกจากนี้ยังทำให้เกิดความเข้าใจความคิดรวบยอดของเนื้อหาความรู้ขึ้นกว่าเดิม เพราะได้ใช้ความสามารถในการสรุปความรู้ของตนเพื่ออธิบายแก่เพื่อน สำหรับนักเรียนเรียนช้าได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนมากขึ้นไม่รู้สึกลดเดี่ยว มีความรู้สึกอบอุ่น จากผลการศึกษาวิจัยมีผู้วิจัยได้นำแนวความคิดสร้างสรรค์ความรู้ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยผลการวิจัยสรุปว่าการเรียนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ ส่งผลให้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ทุกคน

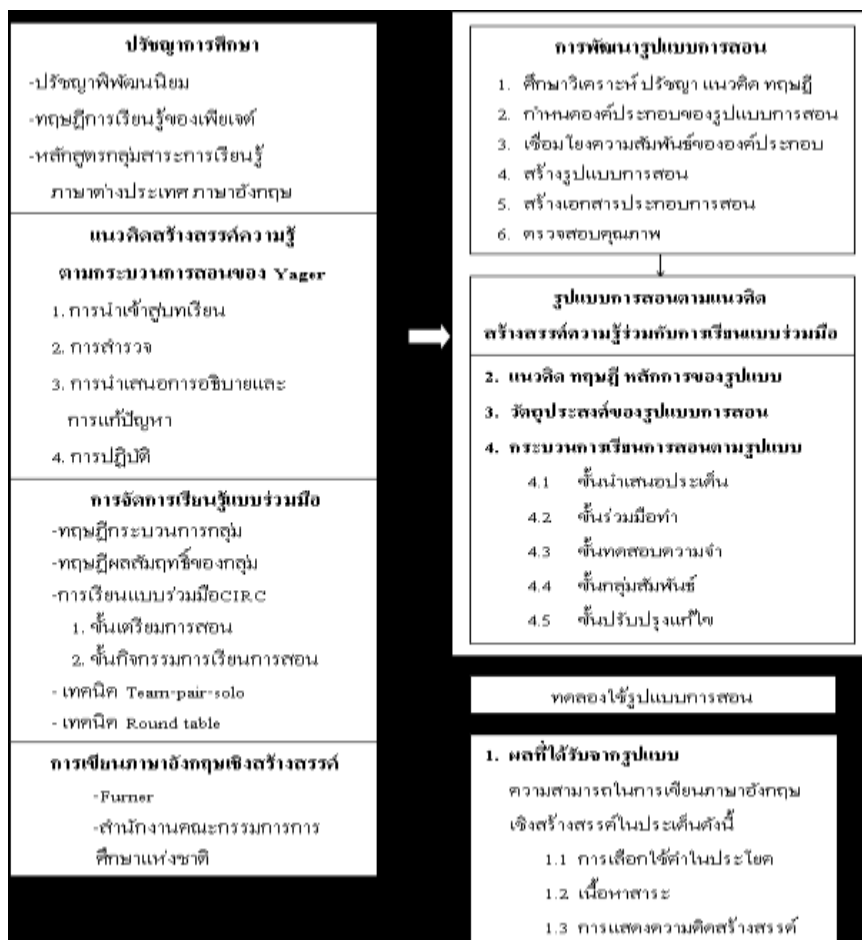
(อูมา เกียรติศิริโรจน์, 2544) ซึ่งสอดคล้องกับ เบญจภรณ์ ศรีจันทร์ภาส (2550) พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยการบูรณาการแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้และการเรียนแบบร่วมมือมีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนทดลองจากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้พัฒนารูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถใน

งานเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ฝึกให้ ผู้เรียน ได้แสดงความคิดสร้างสรรค์ออกมาใน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้ จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกคณิต-อังกฤษ โรงเรียนนวลนรดิศ วิทยาคมรัชมังคลาภิเษก จำนวน 35 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสร้างสรรค์ ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ และ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

การวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าสถิติ พื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติที่ใช้ในการ ทดสอบสมมติฐาน ทดสอบผลต่างของ คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียน กลุ่มทดลองก่อนและหลังได้รับการสอนโดย การทดสอบค่าที (t-test) แบบไม่อิสระจากกัน (t-test for dependent)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบ การสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิง สร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 4 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ได้รูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิง สร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี

ที่ 4 ประกอบด้วย 1) ทฤษฎี / หลักการ / แนวคิดของรูปแบบ ซึ่งมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมี ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิง สร้างสรรค์ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เพื่อ ส่งเสริมความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 3) กระบวนการ เรียนการสอนตามรูปแบบ ซึ่งมี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอประเด็น ขั้นที่ 2 ขั้น ร่วมมือทำ ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบความจำ ขั้นที่ 4 ขั้นกลุ่มสัมพันธ์ ขั้นที่ 5 ขั้นปรับปรุงแก้ไข 4. ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนรู้ตาม รูปแบบ ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถ ในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลัง การใช้รูปแบบ การสอนเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิง สร้างสรรค์ พบว่า ความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบ การสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ร่วมกับการ เรียนแบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มี ประเด็นอภิปราย 2 ด้านคือ 1) ผลการพัฒนา

รูปแบบการสอน 2) ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอน

1. ผลการพัฒนา รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ การเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค Team-pair-solo และเทคนิค Round table และการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ทำให้ได้รูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นแนวทางหนึ่งสำหรับการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามขั้นตอนกระบวนการของรูปแบบ ซึ่งมีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน โดยเริ่มจากขั้นนำเสนอประเด็น ขั้นร่วมมือทำขั้นทดสอบความจำ ขั้นกลุ่มสัมพันธ์ และขั้นปรับปรุงแก้ไข เมื่อผู้เรียนเรียนจนครบทุกขั้นตอนแล้วผู้เรียนจะสามารถเชื่อมโยงความรู้เก่าเข้ากับความรู้ใหม่ได้เป็นความคิดเชิงสร้างสรรค์ผ่านการเรียนรู้ และลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จนเกิดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับ มาร์ติน (Martin,1994,p.44) กล่าวว่าแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ เป็นกระบวนการทางความคิดเน้นถึงความคิดจากการผสมผสานระหว่างความรู้เก่ากับความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน ซึ่งถูกสร้างขึ้นเองโดย

ตัวผู้เรียนเอง โดยเชื่อว่ากุญแจสำคัญก็คือตัวผู้เรียนควรจะสร้างแนวความคิดด้วยตนเอง เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลใหม่กับความรู้เดิม นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่มของตนเอง มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ทำให้นักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับจอห์นสันแอนด์จอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1987, p. 53) ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเรียน ในการแสดงออกมาเป็นงานเขียน และทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน ตลอดจนเพื่อนร่วมงานและผู้สอน บรรยากาศในชั้นเรียนดังกล่าวน่าจะเหมาะสมกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมากขึ้นด้วย

2. ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบ ร่วมมือที่พัฒนาขึ้น พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สืบเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่งรูปแบบการสอนนี้เป็นรูปแบบที่ให้

นักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเองผ่านกระบวนการกลุ่มจนก่อให้เกิดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเบญจภรณ์ ศรีจันทร์กาศ (2550, น. 10-11) ที่กล่าวไว้ว่าการให้ความสำคัญกับความคิดสร้างสรรค์ ความรู้ของผู้เรียนในกระบวนการหาความรู้ หรือการเรียนรู้ที่นำไปสู่ความรู้ นั้น ดังนั้นความรู้ในที่นี้จึงไม่ใช่สิ่งที่ได้รับจากผู้สอนเพียงอย่างเดียว แต่เป็นความรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างขึ้นเองโดยการเชื่อมโยงความรู้เดิมให้เข้ากับความรู้ใหม่ เช่นเดียวกับ จินตนา ทองเรือง (2550) ได้ศึกษากิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสร้างสรรค์ ความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสร้างสรรค์ เช่นเดียวกับ ศรีณย์ จันทร์ทะเล(2548) ทำการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสรุปความของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่าความสามารถในการเขียนสรุปความของนักศึกษาเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการเรียนแบบCIRCนอกจากนี้นันทนัช ดนบุญ (2552) ได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนและเพื่อศึกษาการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังจากจัดการเรียนการสอนแบบ เอส ที ไอ เอ็ม เพื่อ

พัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่าคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ สูงขึ้นและผ่านเกณฑ์

จากขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้ง 5 ขั้นตอน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดสร้างสรรค์ กล่าวแสดงออก เข้าใจกระบวนการทำงานกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เกิดปฏิสัมพันธ์ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ของตนเอง กิจกรรมที่จัดขึ้นทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมและส่งผลให้คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ 2 ด้าน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะด้านการนำรูปแบบการสอนไปใช้

1.1 ก่อนที่จะนำรูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปใช้ ครูผู้สอนควร

ศึกษาขั้นตอนการสอนของรูปแบบให้เข้าใจชัดเจน

1.2 ในการสอนครั้งแรกเนื่องจากเป็นวิธีการสอนรูปแบบใหม่นักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับกิจกรรมและการทำแบบทดสอบต่างๆ ครูต้องช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้คำถามกระตุ้น ยกตัวอย่างเพื่อให้นักเรียนพยายามคิดหาคำตอบ จากง่ายไปสู่ยากเพื่อปรับสภาพให้กับนักเรียน

1.3 ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออกหลังจากเกิดปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่ม สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่เอื้ออาทรต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

1.4 ขนาดของกลุ่มของนักเรียนอาจปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสมแต่ไม่ควรมากเกินไปเพราะจะทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการแสดงความคิดเห็น โดยต้องทำการ

หมุนเวียนนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านอื่นๆ เช่น ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

2.2 ควรมีการผลการใช้รูปแบบการสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ และระดับชั้นอื่นๆ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวศรัณย์รัชต์ สุภรณ์พานิช
วัน/เดือน/ปี เกิด	วันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ.2520
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 213 ถนนสวัสดิการ 2 แขวงหนองแขม เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร 10160
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2545	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (ศศ.บ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง วิชาเอกภาษาอังกฤษ
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ.2555-ปัจจุบัน	ครู โรงเรียนนवलนครวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการศึกษามัธยมศึกษาเขต 1